தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1981 பிப்ரவரி 10.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :—

கருமம் செய ஒருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது இல்.

கடமையைச் செய்வதற்கு சோர்வு அடையமாட்டேன் என்று ஒருவன் ஆராய்ந்து முயலும்போது, பெருமை அவனைத் தானே வந்து அடையும். இப் பெருமையைவிட மேம்பாடு உடையது வேறு ஒன்றும் இல்லை.

1. வினாக்கள்–விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

ஓட்டல்களில் விற்கப்படும் உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள்

*வினா எண் 261—திரு. இரா. தாமரைக்கனி, திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஹோட்டல்களில் விற்கப்படும் உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : உணவு விடுதி அதிபர்களிடம் உணவுத்துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினர். பேச்சின் பலனாக உணவுப் பண்டங்களின் விலைகளை நியாயமான விலைக்குக் குறைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. உணவுப் பண்டங்களின் விலைகளைத் திட்டவட்டமாக நிர்ணயிப்பது பற்றி அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னால் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு வேளை சாப்பாடு, 'ஜனதா சாப்பாடு' என்கிற பெயரில் ஓட்டல்களில் போடப்பட்டு வந்தது. பேச்சுவார்த்தை நடத்தியபோது, அப்படிப்பட்ட சாப்பாடு போடுவது குறித்துப் பேசப்பட்டதா ? பெரிய நகரங்களில் மத்திய அரசு

உதவியால் நடத்தப்படுகிற ''அன்னபூர்ணா'' ஓட்டல்களில் குறைவான விலையில் தரமான உணவுப்பண்டங்கள் கிடைக்கின்றன. அதைப்போலவே, குறைந்த விலையில் உணவுப் பண்டங்களை விற்பதற்கு வழி செய்யும் முறையில், ஓட்டல்களை நடத்த அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு விடுதி அதிபர்களை எல்லாம் அழைத்து இப்போது விற்கப்படுகின்ற விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் நியாயமான விலைக்கு உணவுப் பண்டங்கள் விற்கப் படாததால், அதைக் குறைத்துக் கொண்டு, நியாயமான விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்று கூறுவதற்கான ஒரு முயற்சி செய்யப் பட்டது. அந்த முயற்சியின் அடிப்படையில் அவர்கள் உடனடியாகத் தாங்களே விலைகளைக் குறைப்பதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். அந்த உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் 1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 15ஆம் நாள் முதல் 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30 ஆம் நாள் வரையில் கீழ்க்கண்ட விலையில் பொருள்களை விற்பதாக அறிவித்தார்கள். மேலும், ஓட்டல்கள் நடத்தப்படுகின்ற சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப, அவற்றை 'ஏ' பிரிவு, 'பி' பிரிவு, 'சி' பிரிவு என்று தரம் பிரித்து, அந்த மூன்று பிரிவு ஓட்டல்களில் தரப்படுகின்ற உணவுப் பொருள்களுக்கு மூன்று விதமான விலைகள் நிர்ணயித்தார்கள் :—

	''ஏ'' பிரிவு ஓட்டல்.	''பி'' பிரிவு ஓட்டல்.	''சி'' பிரிவு ஓட்டல்.
(1)	(2)	(3)	(4)
			(காசுகள்.)
இட்லி 2	35	30	30
தேநீர்	35	30	25
காப்பி	50	45	40

இந்த விலைகளுக்கு மேல் 10 காசு திடீரென்று 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் அவர்களே ஏற்றிக்கொண்டு விட்டார்கள். மறுபடியும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதன் காரணமாக 5 காசு குறைக்க ஒப்புக்கொண்டார்கள். இன்னும் விலைகள் குறைக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியும், அவர்கள் கேட்கவில்லை. அவர்களாகவே குறைத்துக்கொள்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு அவர்கள் செய்யாததால், ஏதாவது சட்டம் கொண்டு வந்து, அந்த விலைகளை நிர்ணயிக்கலாமா என்பது

1981 பிப்ரவரி 10]

பற்றி அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. இது சம்பந்தமாக மீண்டும் உணவு விடுதிகளில் உணவுப் பண்டங்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல், விலைப்பட்டியல் வைத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெற்று சில திருத்தங்களுடன் வெளியிடலாமா என்பதைப் பற்றி அரசு ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆட்டுக்கறி ஒரு கிலோ விலை அதிகம். மாட்டுக்கறி ஒரு கிலோ விலை குறைவு. ஆகவே, மாட்டுக்கறியை ஆட்டுக்கறியோடு கலந்து, ஆட்டுக்கறி என்று சொல்லி அதிக விலைக்கு உணவு விடுதிகளில் விற்கிறார்கள். இது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதைப் போலவே, கொத்தவால்சாவடி போன்ற பெரிய சாவடிகளில் கழிவு செய்யப்படுகின்ற காய்கறிகளைக் குறைந்த விலையில் வாங்கி அதையும் ஓட்டல்களில் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதைத் தடுக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, உணவு விடுதிகளிலும், ஓட்டல்களிலும் விற்கப்படுகின்ற உணவுப் பண்டங்களை எந்த அளவுக்கு நியாய விலைக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்வது? அதற்கு என்ன நடவடிக்கை என்பது பற்றிதான் மூலக்கேள்வி அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, அதுபற்றி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப்பற்றிச் சொன்னேன். ஆங்காங்கே ஏற்படுகிற குறைபாடுகளைப்பற்றித் தனியாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அதுபற்றித் தனியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : தலைவரவர்களே, ஓட்டல்களில் உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைக்க, ஏ, பி, சி என்ற மூன்று பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சில சிறிய ஓட்டல்களைக்கூட ''ஏ'' பிரிவு என்று போட்டு, அவர்கள் அதிகமான விலையில் உணவுப் பண்டங்களை விற்பனை செய்வது அரசுக்குத் தெரியுமா? உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைப்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த போது ஓட்டல் உரிமையாளர் சங்கத்தில் இணைந்தவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பில் நியாய விலையில் அரிசி, கோதுமை, போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை வழங்கி உணவுப்பண்டங்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு, குறிப்பாக இட்லி, தோசை விலையைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அந்த மாதிரி இப்போது நியாயவிலையில் அவர்களுக்கு உணவுப்பொருட்கள் வழங்கப்படாததால்தான் அவர்களால் விலையைக் குறைக்க முடியவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

[1981 பிப்ரவரி 10

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இன்றியமையாத உணவுப்பொருட்களை நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் நியாயவிலையில் விற்க ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. அரிசி, மைதா, போன்றவைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சில இடங்களில் கிடைக்கவில்லை என்றால், அரசின் கவனத்திற்கு வந்தால் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால், ரேஷன் கார்டுதாரர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல அவர்களுக்கு எல்லாம் கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. நாம் யார் யாருக்கு நியாயவிலையில் உணவுப் பொருட்களைக் கொடுக்கிறோமோ அவர்கள் கட்டாயமாக நியாயவிலையில்தான் உணவுப் பண்டங்களை விற்க வேண்டும் என்பது ஒப்பந்தம். அவர்கள் அப்படி விற்கவில்லை என்றால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வெளி விலையில் உணவுப் பொருட்களை வாங்கினால் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது; கட்டுப்படி ஆகவில்லை என்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் நியாயவிலைக்குக் கொடுக்க நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். மேலும், பிரச்சனைகள் இருந்தால் அவர்கள் நம்மிடம் வந்து பேசலாம். அதிக இலாபத்தை வைத்தே அவர்கள் பேசுவதாக இருப்பதால் நாம் வேறுபல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. செ. செம்மலை: தலைவரவர்களே, ஓட்டல் நடத்துகிறவர்கள் பேச்சுவார்த்தையின்போது விலைகளைக் குறைப்போம் என்று சொன்னதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி விலைகளைக் குறைக்கும்போது உணவுப் பண்டங்களின் எடை அளவு குறையாமல் இருக்க அரசு கண்காணிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அவர்கள் எடையைக் குறைக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரில்தான் நாம் நியாயவிலையில் கொடுக்கின்ற பொருட்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். சட்டம் வரும்போதுதான் எடை குறைந்தால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஓட்டல் உணவுப் பண்டங்களின் விலைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் 1976-லிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 26 ஆம் நாள் வரையில் அமுலில் இருந்தது. அப்போது நடுத்தர மக்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் 9 உணவுப் பண்டங்களின் விலையும் எடையும் நிர்ணயித்த அளவுக்கு இல்லாமல் இருந்தால் அந்தச் சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு இருந்தது. அந்தச் சட்டம் காலாவதியான பிறகு 1978-ல் இட்லி, தோசை, காப்பி, தேநீர் உட்பட 5 பண்டங்களை மட்டும் குறிப்பிட்ட விலையிலும் எடையிலும் விற்கும்படி செய்ய ஒரு ஆணை வெளியிட்டு, மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெற்று அமுல்படுத்த இருந்தோம். ஆனால், ஓட்டல் அதிபர்கள் தாங்கள் சுயக்கட்டுப்பாடு செய்து கொள்கிறோம் என்று சொன்ன காரணத்தால் அதை நடைமுறைக்குக்

1981 பிப்ரவரி 10]

கொண்டுவரவில்லை. இப்போதும் அவர்கள் சுயக் கட்டுப்பாடு விதித்துக் கொண்டால் இதிலே ஏற்படுகிற வேறு பல சங்கடங்கள் வராது. நாம் சட்டம் இயற்றும்போது சில பல சங்கடங்கள் ஓட்டல் உரிமையாளர்களுக்கும் ஏற்படும்; பயன்படுத்துகிறவர் களுக்கும் ஏற்படும். ஆகவே, நாங்கள் சுயக் கட்டுப்பாடு முறையை இன்னும் வரவேற்கிறோம். அது இல்லாத நிலையில் நாம் மீண் டும் சட்டம் கொண்டுவந்து, மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெற்று, செயல்படுத்த வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது ஓட்டல்களை ஏ, பி, சி என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் இன் னின்ன பொருள் இன்னின்ன விலை என்று நிர்ணயம் செய்து, அந்த விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்றும், சுயக்கட்டுப்பாடு இருப்ப தாகவும் சொன்னார்கள். ''ஏ'' பிரிவில் இல்லாத ஓட்டல்களில் கூட 2 இட்லி 35 காசு என்றால் அவர்கள் ஒரு இட்லியை 35 காசுக்கும், அதைப்போல காப்பி 50 பைசாவுக்கு விற்க வேண்டு மென்றால் 70 பைசாவுக்கும் விற்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே சுயக்கட்டுப்பாடு நடைமுறையில் இல்லை. அதனால், அரசு உட னடியாக மத்திய அரசைக் கேட்டோ அல்லது மத்திய அரசைக் கேட்காமல் நீங்களோ ஏன் உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது? உடனடியாக அவசர நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர் களே, சில பல ஓட்டல்களில் ஆங்காங்கே தவறு நடக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் ஒப்பந்தத்தை மீறி நடக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு அதனால் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்ற காரணத்தால் இனிமேல் சட்டம் கொண்டுவந்து, அதன் மூலம் விலைக் கட்டுப் பாடு செய்ய முயற்சி செய்ய இருக்கிறோம். அது பற்றி விரைவில் முடிவு செய்வோம்.

[முற்பகல் 9·10]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஓட்டல்களில் அன்றாடம் சாப்பிடுகின்ற உணவுப் பண்டங்களின் விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதோடு அதன் எடையும் குறைந்துகொண்டு வருவது பற்றி இங்கே உறுப் பினர்கள் கேட்டார்கள். ஆனால் அதனுடைய தரமும் குறைந்து கொண்டே வருகிறதே. ஆகவே தரம் குறையாத வகையில் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 10

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவ ரவர்களே, எடை குறையக்கூடாது என்றும், விலை கூடக்கூடாது என்றும்தான் சொல்லலாமே தவிர தரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது இயலாது. தரமான ஓட்டல்களைச் சாப்பிடுகின்றவர்கள் தான் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் எடை குறையக் கூடாது என்றும், விலை ஏறக்கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள் கின்ற நிலையில்தான் நாம் இருக்கிறோம். சட்டப்படி நட வடிக்கை எடுக்க இயலாது. ஆகவே சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்குரிய வழியைத்தான் இப்போது ஆராய்ந்துகொண்டிருக் கிறோம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பேரவைத் தலைவரவர் களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இரண்டு இட்லிக்கு 35 பைசா என்று நிர்ணயம் செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலில் இருக்கின்ற உணவு விடுதியில் ஒரு இட்லிக்கு 20 காசு வசூல் செய்கிறார்கள். ஒரு காப்பி 50 பைசா என்றும் ஏதோ விஜிடேரியன் ஸ்பெஷல் சாப்பாடு என்பதற்கு— நான் இப்போது விஜிடேரியன் சாப்பாடுதான் சாப்பிடுகிறேன்—4 ரூபாய் என்றும் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஒருநாள் திடீரென்று அங்கே வந்து சாப்பிட்டு அந்த உணவின் தரத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்கின்ற அளவில் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவ ரவர்களே, எந்தெந்த விடுதிகளின் நிலைமை எப்படி எப்படி இருக்கின்றது என்ற விவரம் தெரியாது. பொதுவாகவே சுயக் கட்டுப்பாடு என்று இருந்ததில் அவர்கள் சரியாக ஓட்டல்களை நடத்தாத காரணத்தால்தான் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய அளவிலே ஏதாவது முயற்சிகள் செய்யலாமா என்று ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்கின்றபோது ஸ்பெஷல் சாப்பாடு என்றுதான் சொன்னார்கள். ஆகவே ஸ்பெஷல் சாப் பாடு என்பதிலே என்னென்ன வகைகள் இருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஸ்பெஷல் சாப்பாடு என்பதற்கேற்றபடி கட்டணம் வசூலித்திருப்பார்கள். ஆகவே அதைக் கட்டுப்படுத்து வதற்காகத்தான் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாமா என்ற முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அரசு குடியிருப்புகளுக்கு வாடகை

*வினா எண். 262—திரு. ஜே. எஸ். இராசு, திரு. து. புருஷோத் தமன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) அரசாங்கக் குடியிருப்புகளுக்கு வாடகை நிர்ண யிப்பது குறித்து ஒரு குழுவை அரசாங்கம் நியமித்ததா ?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் பரிந்துரைகள் என்ன ?

1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : *(அ) ஆம்*

*(ஆ) இக்குழுவின் பரிந்துரைகள்** பேரவையின் முன்வைக்கப் படுகின்றன.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : தலைவரவர்களே, அரசாங்கமே முன் வந்து அமைத்த பூர்ணலிங்கம் கமிட்டி தனது அறிக்கையை இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னே அரசுக்கு அளித்திருந்தும் இப் போதுதான் அந்த அறிக்கை அவையிலே வைக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படியானால் அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அரசு உடனடியாகச் செயல்படுத்து வதற்கு ஆணையிடுமா என்பது பற்றி அமைச்சரவர்கள் அறிவிப் பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவ ரவர்களே, ஏற்கனவே ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் விண்ணப்பத்தின் பேரில் தற்காலிகமாக அந்த ஆணை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பிறகு தமிழ்நாடு அரசு தலைமைச் செயலக ஊழியர்கள் சங்கம், தமிழ்நாடு அரசு அதி காரிகள் சங்கம், அடிப்படைப் பணியாளர்கள் ஒன்றியம், அரசுத் துறை வண்டி ஓட்டுநர்கள் சங்கம் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் அரசாங்க அதிகாரிகளோடும், தலைமைச் செயலாளரோடும் கலந்து பேசினார்கள். அந்த வீடுகளின் வாடகை ஸ்டான்டர்டு வாடகைக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்று அந்தக் குழு பரிந்துரை செய்திருக்கின்றது. ஆகவே அந்தக் குழு சொன்ன கருத்துக்களையும், சங்கங்கள் சொன்ன கருத்துக்களையும் அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. இந்த அரசு அதுபற்றிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கக் குடியிருப்புகளில் சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களும், மேலவை உறுப்பினர்களும் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே எந்த அடிப்படையில் குடியிருப்பை ஒதுக்கி இருக்கிறார் கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் தற்போது வாடகை கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே ஹையர் பர்சேஸ் என்ற முறையில் அந்தக் குடியிருப்புக்களை அவர்களுக்கே சொந்த மாக்குகின்ற வகையில் ஏதேனும் திட்டம் உள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

*[267-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.]

[1981 பிப்ரவரி 10

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வீட்டு வசதி வாரியம் அரசு பொதுப் பணித் துறை ஆகியவை பின் பற்றுகிற சில பல ஏற்பாடுகள் பற்றி அரசுப் பணியாளர்கள் கேட்டிருக்கிற கோரிக்கைகளையும் வைத்து ஆராய்ந்து அறிக்கை கொடுப்பதற் காகத்தான் இந்தக் குழு நியமிக்கப்பெற்றதே தவிர மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும் வீட்டு வசதி வாடகைகளைப் பற்றி அல்ல. அதில் வீட்டு வசதி வாரியமும், தமிழ்நாடு பொதுப்பணித் துறையும் விதித்திருக்கும் வாடகை விகிதம் அவர்களால் கொடுக்க முடியாத ஒன்று—மிக அதிகமான வாடகையை அவர்கள் நிர்ண யம் செய்கிறார்கள் என்றும் இந்தக் குழு பரிந்துரை செய் திருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறையின் தலைமைப் பொறி யாளர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் தலைமையில்தான் இந்தக் குழுவிற்கு ஆலோசனைகள் கூறப்பெற்றன. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகளைப் பற்றித்தான் இப்போது பேசிக்கொண்டிருக் கிறோம். வீட்டுவசதி வாரியமும் பொதுப்பணித்துறையும் நிர்ணயிக் கும் வாடகை விகிதத்தில் அரசுப் பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்க கூடாது, அவர்களைத் தனியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று திருப்பித் திருப்பி பரிந்துரைகளை அந்தக் குழுவினர் செய் திருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிந்துரைகளைத்தான் அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசுப் பணியாளர்கள் சங்கத் தைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்களது கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து விரைவில் அரசு ஒரு முடிவிற்கு வரும்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ அரசுத் தரப்பில் காலம் கடத்தினாலும், இந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கையையாவது அரசு அப்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறதா? ஏற்றுக் கொண்டு உடனடியாக அதை நடை முறைப்படுத்துவதற்கு அரசு ஆணை இடுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. குழு அறிக்கையைக் கொடுத்து இருக்கிறது. சங்கங்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து அரசு முடிவிற்கு வரும். அந்த முடிவு அறிவிக்கப்பெறும்.

[1981 பிப்ரவரி 10]

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அரசு வீட்டு வாடகைப்படி கொடுத்து வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் வெவ்வேறு குடியிருப்பு களில் வசிக்கும் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு, அரசு கொடுத்து வரும் வீட்டு வாடகைப் படிக்கு அதிகமாகப் போகாமல் அதே அளவில் வீட்டு வாடகை கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : குடியிருப்பு களில் இருக்கும் அதே அளவுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி என்ற அளவிற்குத் தந்தால் அந்த வாடகைகள் இடத்திற்கு இடம், வசதி கள் பொறுத்து மாறுபட்டிருக்குமே, எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான வீட்டு வாடகைப்படியைத் தர முடியாத நிலை ஏற்படுமே என்றுதான் அரசு அந்த முறையைக் கையாளுவதில்லை. அதற்கு ஒரு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று தான் இந்தக் குழு அமைக்கப் பெற்றது. அந்தக் குழு, பொதுப்பணித்துறை விதிக்கும் வீட்டு வாடகை நிர்ணயமும், தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வீட்டு வாடகை நிர்ணயமும் அதிகமாக இருப்பதி னால், அதை அரசுப் பணியாளர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகும் அளவில் பாதியாகக் குறைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய் திருக்கிறார்கள். வேறு பல நிலைமைகளையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. ஆராய்ந்து நல்ல ஒரு முடிவினை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முயலும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பழனியில் பல்கலைக்கழகம்

*வினா எண். 263—திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு செய்தி—அறநிலைய அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

பழனி ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி தேவஸ்தானத்தின் மூலம் பழனியில் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இல்லை.

[1981 பிப்ரவரி 10

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பழனி தேவஸ்தானத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்வளவு வருமானம் வரக்கூடிய நிதியிலிருந்து ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தும் யோசனையை அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன் :

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பழனி தேவஸ்தான ஆலயத்திற்கு வருமானம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல் அவ்வளவு துல்லியமாக இங்கே கொடுக்கப் பெறவில்லை என்றாலும், தமிழ்நாட்டில் அதிக வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்களில் முதல் இடத்தை அது வகிக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் வருமானத்திற்குத் தக்க செலவும் இருந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலும், பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்குக் கோடிக் கணக்கில் பணம் தேவைப்படும் என்பதாலும்தான் அதனைச் செயல்படுத்த இயலாத நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஆந்திராவில் இருக்கக் கூடிய திருப்பதி தேவஸ்தானத்தினால் வெங்கடேஸ்வரா யூனிவர்சிட்டி என்று ஆரம்பித்து நடத்தப்படவில்லையா? அதுபோல் பழனி தண்டாயுதபாணி கோவில் அதிக வருமானம் வரக் கூடிய கோவிலாகத் தமிழகத்தில் இருப்பதினால் அதை வைத்துக் கொண்டு இந்த முறையிலே அப்படி ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை நாம் ஏன் ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர் எம். வீரப்பன் ; திருப்பதி வெங்கடேஸ்வரா பல்கலைக் கழகம் திருப்பதி திருமலை தேவஸ்தானத்தினால் மட்டும் நடத்தப்படுவது அல்ல. அந்தக் கோவில் நிதியிலிருந்து ஆண்டு தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை மட்டும் மானியமாக வழங்கப் பெறுகிறது என்பதுதான் உண்மையே தவிர, அந்தப் பல்கலைக் கழகம் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் பரிந்துரையின்படி அரசு நடத்துகிற பல்கலைக் கழகம் தான் அது என்று கருதுகிறேன். தவிரவும் திருப்பதி ஆலயத்தின் வருமானம் 30 கோடி என்பதும் நம்முடைய பழனி கோவில் வருமானம் உறுப்பினர் கூறியது போல் $1\frac{1}{2}$ கோடிக்கும் கீழ்தான் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

1981 பிப்ரவரி 10]

[முற்பகல் 9-20.]

திரு. ப. நெடுமாறன் : பழனியில் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கும் உத்தேசம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் ஏற்கனவே பழனி தேவஸ்தானம் இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி, செந்தமிழ்க் கல்லூரி மற்றும் இரண்டு ஆர்ட்ஸ் காலேஜஸ் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது, இதிலே இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி, செந்தமிழ்க் கல்லூரி ஆகியவற்றிற்கு அரசு மான்யம் வேண்டியதில்லை என்று எழுதிக் கொடுத்து அவர்கள் அங்கே அவற்றை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக அந்த இரண்டு கல்லூரிகளிலும் வேலை பார்க்கக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு யு.ஜி.ஸி. அடிப்படையில் ஊதியம் அதே போல் நேரடிச் சம்பளம், பென்ஷன் முறை மற்றுமுள்ள உரிமைகள் அங்கிருக்கக் கூடிய நிர்வாகத்தால் இதுவரை மறுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆக, அங்கே, வேலை பார்க்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் இழப்பிற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பும் இல்லை, இந்தச் சூழ்நிலையில் அரசு மானியம் வேண்டாம் என்று தேவஸ்தானம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தால் இந்த இரண்டு கல்லூரிகளிலும் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு மற்றக் கல்லூரிகளில் வழங்கப்படுவதைப் போன்று ஊதியம் மற்றும் உள்ள உரிமைகள் அளிக்க அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி, செந்தமிழ்க் கல்லூரி இவை துவங்குகிற போது அன்றிருந்த அந்த தேவஸ்தான நிர்வாகிகள் எந்த அடிப்படையில் அரசாங்கத்தினுடைய கல்வித் துறை மானியம் வேண்டாம் என்று எழுதிக் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்போது ஆண்டு ஒன்றுக்கு இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரிக்கு மூன்றரை லட்சம் ரூபாயும், செந்தமிழ்க் கல்லூரிக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாயும் செலவிடப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையில்தான் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பள விகிதங்கள் தரப்படவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையில் இருந்து மானியம் தர வேண்டும் என்று தேவஸ்தானம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அது பற்றிக் கல்வித் துறையின் முடிவு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அது தெரிந்ததற்குப் பிறகு தக்க நடவடிக்கைகளைத் தேவஸ்தானம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கேட்டுக் கொள்ளும்.

திரு. ராஜ்குமார் விஜய ரெகுநாத தொண்டமான் : பழனி ஊரில் உள்ளவர்கள் அங்கு ஒரு என்ஜினியரிங் கல்லூரியோ அல்லது பாலிடெக்னிக்கோ வேண்டுமென்று அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப் படுகிறேன். அதை ஏற்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

[1981 பிப்ரவரி 10

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இப்போது நான் இங்கே கேள்வி பதில் அளித்துக் கொண்டிருக்கிற குறிப்புகளி லிருந்து நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற கல்லூரிகளை நடத் வதற்கு முடியாமல் சிரமப் பட்டுக் கொண்டிருக்கி றநிலைமையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே இந்தச் சிக்கலைத் தீர்த்ததற்குப் பிறகு மேலும் இது போன்ற தொழில் நுட்பப் பள்ளிகள் ஆரம்பிப்பது பற்றிப் பரிசீலிக்க இயலும்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : பழனி தண்டாயுதபாணி தேவஸ் தானத்திற்கு ஆண்டு வருமானம் எவ்வளவு ? கல்விக்காக எவ் வளவு தொகை செலவழிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : 1980 ஜுன் முடிய எதிர்பார்க்கப்பட்ட வருமானம் ரூ. 1,30,85,000. எவ்வளவு வந்தது என்ற கணக்கு விவரங்கள் இல்லை. இந்தள வில் பொதுக் காரியங்களுக்காகக் கல்லூரிகள், மருத்துவமனை போன்ற பல்வேறு விஷயங்களுக்காக சுமார் 14 லட்சம் ரூபாய் தேவஸ்தானம் செலவிட்டு வருகிறது.

திருவண்ணாமலை வனக் கோட்டத்தில் உள்ள கண்ணன் மேடை வனப்பகுதி.

*வினா எண். 264—திரு. த. வேணுகோபால் : மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலைய அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) திருவண்ணாமலை வனக் கோட்டம் கண்ணன் மேடை காட்டில் 1977 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1980 ஆம் ஆண்டு வரை எத்தனை ஏக்கர் காடுகள் அரசாங்கத்தால் அழிக்கப்பட்டுள்ளது?

(ஆ) அழிக்கப்பட்டுள்ள காட்டில் அரசாங்கத்தால் என்ன செய்யப்பட்டுள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) மற்றும் (ஆ)

கண்ணன் மேடை ஒதுக்கக் காடு முட்புதர் நிறைந்த காடாகும். மறு வளர்ப்புப் பணிகளுக்காக இவ்விடத்தில் வெட்டி திருத்திய ஒதுக்கக் காட்டுப் பகுதியின் விவரம் கீழ் வருமாறு :

1977—42.6 எக்டேர்
1978—40.0 எக்டேர்
1979—40.0 எக்டேர்
1980—80.0 எக்டேர்

மொத்தம் 202.6 எக்டேர்

1981 பிப்ரவரி 10]

வெட்டி திருத்திய மேற்படி ஒதுக்கக் காட்டுப் பகுதியில் இது வரை 104.6 எக்டேர் பரப்பில் அச்சன் (Achan) செம்மரம் (Red Sanders) புளி மற்றும் கருவேல கன்றுகள் நடப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ள பரப்பும் 1980-81-ல் அதே மர வகையினை நடும் பொருட்டு எடுத்துக் கொள்ளப் படுகிறது.

திரு. த. வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கண்ணன் மேடை காட்டில் முட்புதர்கள் வெட்டப் பட்டு, பல ஏக்கர்கள் பரப்பளவிலே புளியங் கன்றுகளும், மற்றும் பல மரங்களும் தற்போது நடப்பட்டுள்ளதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பரா மரிக்கப்படும் அந்த மரங்களினால் என்ன வருமானம் அரசுக்கு வருகின்றது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதுதான் அங்கே கன்று கள் நடப்பட்டிருக்கின்றன என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். கன்றுகளில் இருந்து எப்படி வருமானம் வரும் என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள்.

திரு. த. வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே அந்தப் பகுதியில் உள்ள காட்டில் இயற்கை யாகவே புளிய மரங்கள் இருந்திருக்கின்றன. இப்போது அவை கள் வெட்டப்பட்டு, அழித்து புதிதாகக் கன்றுகள் நடப்பட்டிருப் பதால், இத்தகைய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே அங்கே மரங்கள் இருந்து அவைகள் அழிக்கப்பட்டதாகத் தகவல் இல்லை. முட் புதர்களாக இருந்த பகுதிகள் ஆகியவற்றை அழித்து விட்டு, மரங்கள் வளர்க்கும் காடுகளாக மாற்றப்படுகிறது என்ற தகவல் தான் இங்கே இருக்கிறது.

கீரிப்பாறை இரப்பர் தோட்டத்தில் ஷெல்ஸ்கிராப்ஸ் விற்பனை.

*வினா எண். 265 —**திரு. டி. மணி :** மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலைய அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப் பாரா :

(அ) குமரி மாவட்டத்தில் அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் கீரிப் பாறையில் இருக்கும் பாக்டரியில் ஷெல்லும் ஸ்கிராப்ஸூம் (Shells and Scraps) உலர வைக்காமல் ஏலம் போடுவதால் அரசுக்கு ஏற்படும் நஷ்டம் குறித்துப் புகார்கள் ஏதேனும் வந்துள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

[1981 பிப்ரவரி 10

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) அவ்விதம் புகார்கள் ஏதும் வரவில்லை. அத்தகைய புகார்கள் வருவதற்கு வழியில்லை. ஏனெனில், ஷெல்ஸ்கிராப்ஸ் மீது நீர் தெளிக்கப்பட்டு அவை உலர வைக்கப்படாமல் ஈரமாகத்தான் விற்கப்பட வேண்டும். இல்லையெனில், ஸ்கிராப்ஸ் உலர்ந்து நிறம் மாறி, நிலை கெட்டு க்ரிப் அரைவைக்கு (Crepe Milling) பயனற்றதாகிவிடும்.

(ஆ) கேள்வி எழவில்லை.

திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் ஷெல் உலர வைக்காமல் கொடுப்பது தான் சரியென்று பதில் கூறினார்கள். ஆனால், கடந்த 2 மாதங்களுக்கு முன்னால் அந்த பாக்டரியில் பச்சை ஷெல்லும், ஸ்கிராப்புமாக ஆக்ஷன் பண்ணியிருக்கிறார்கள். குமரி மாவட்டத்தில் அந்த பாக்டரியிலே ஷெல்லும், ஸ்கிராப்பும், அங்கே உலர வைத்து, காய வைத்து கிறீப் ஆக விற்பதால் கிலோ ஒன்று ரூ. 9 முதல் 12 வரைக்கும் விற்பனையாகிறது. ஆனால், அதை பச்சையாகவே விற்றால், ரூ. 5 முதல் 6 தான் கிடைக்கின்றது. ஆகவே, க்ரீப் ஆக ஆக்கி விற்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு. உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட நிலைமை சமீபத்திலே 2 மாதங்களுக்கு முன்னால் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தக் கேள்வி கடந்த ஆண்டில் போடப்பட்டு, விடை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சமீபத்தில் அப்படி நடைபெற்றதா என்பதைப் பற்றி விபரம் அறிந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்த கேள்வி, நாமே இப்படி இந்த ரப்பரை மாற்றி விற்கலாமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இந்த ரப்பர் பிளான்டேஷன் அதிகாரிகளோடு கலந்து பேசி, இயலுமானால் அந்த முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பாக்டரியிலே ஏற்கனவே உலர வைப்பதால், காய வைப்பதால் அதன் நிறம் மாறுகின்றது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்டு விற்கப்படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனியாருக்குச் சொந்தமான, அரசுக்குச் சொந்தமான பாக்டரிகளிலே எல்லாம், அதைக் காய வைத்தால்தான் நல்ல நிறமாக இருக்கும் என்று சொல்லப்படு

கிறது. தனியார் துறையிலே கூடுதல் விலைக்கு விற்கப்படுகிறது, அதே போல் காய வைப்பதற்கு, உலர வைப்பதற்குப் போதுமான இடங்கள் இருந்தும், போதுமான தொழிலாளர்கள் இருந்தும், கிறீப்பாக மாற்றுவதற்கு எந்திரங்கள் இருந்தும்கூட அப்படிச் செய்யப்படாததால் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருந்த காரணத்தினால், அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள்மேல் இது பற்றி விசாரணை நடத்தி, இனியாகிலும், ஷெல் ஸ்கிராப்பை அரைத்து கிறீப்பாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உலர வைக்காமல் விற்பதால் அரசுக்கு ஏற்படும் நஷ்டம் பற்றிக் கேட்டார்கள். அப்படி உலர வைக்காமல் விற்பதில்லை என்கின்ற பதில் இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றது. இப்போது புதிய கருத்து ஒன்றினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தருகிறார்கள். அது உலர வைத்து விற்கப்படுமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் முன்னால் கேட்ட கேள்விக்கும், இப்போது தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்கும் மாறுபாடு இருக்கின்றது. எனவே, உலர வைப்பது சிறந்ததா அல்லது உலர வைக்காமல் விற்பது சிறந்ததா என்பதைப் பற்றித் தொழில் நுட்ப அடிப்படையிலே இது இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இந்தத் துறை அதிகாரிகளோடு அரசு பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[முற்பகல் 9-30]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : இந்த மாதிரி ஏலம் போட்டு விற்பதன் காரணமாக வியாபாரிகளுக்குள்ளே கூட்டுச் சேர்ந்து, அதிகமான விலை கிடைக்காமல் செய்து விடுகிறார்கள். தனியார் துறையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் மார்க்கெட்டில் அந்தந்த நேரத்தில் அதிகமான விலை கிடைக்கக் கூடிய முறையில் விற்கிறார்கள். அரசினுடைய துறை இதைப் பராமரிக்கும் காரணத்தால் இந்தக் குறைபாடு ஏற்படுகிறது என்பதால் அதை ஒரு கார்ப்பரேஷனாக அமைத்து அரசு ரப்பர் தோட்டங்களை கார்ப்பரேஷன் கீழ் கொண்டு வந்து அந்தந்த நேரத்தில் மார்க்கட் விலை அடிப்படையில் முடிவுகளை எடுத்து அதிகமான விலை அந்தப் பொருள்களுக்குக் கிடைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் ; தனியாருடைய விற்பனை முறைகளுக்கும் அரசினுடைய நிறுவனங்களின் விற்பனை முறைகளுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. தனியார் அவர்கள் விரும்புகிறபடி எந்த நேரத்திலும் எந்த முறையைக் கையாண்டும் விற்பனை செய்யலாம். அவர்களைக் கேட்க மேலே யாரும் கிடையாது. அரசுத் துறையில் பொதுவான சில நிர்ணயங்கள்,

[1981 பிப்ரவரி 10

முறைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. அதையொட்டித்தான் நட வடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பொது ஏலம் என்று சொல்லி விற்கும் போது இதிலே குறைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட் டிருக்கின்றன என்று சொல்லி ஏன் இதிலே டெண்டர் கொடுக்கக் கூடாது என்பார்கள். டெண்டர் கேட்டு விலை குறைந்து விட்டால் ஏன் பொது ஏலம் வைக்கக் கூடாது என்பார்கள். ஏதாவது ஒரு முறையைத்தான் அரசாங்கம் நடைமுறையாக வைத்துக் கொள்ள முடியும். அரசுத் துறையாக இருந்தாலும் அரசாங்கத்தின் விதி முறைகளைத்தான் கடை பிடிக்க வேண்டும். கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும் அரசு விதிக்கின்ற விதிமுறை களுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடக்க வேண்டும். ஆகவே, நடை முறையில் மாறுதல் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர் களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், அரசாங்கம் இப்படி பொது ஏலத்தில் விற்கக் கூடிய விலைக்கும் தனியார் விலைக்கும் அதிக வேறுபாடுகள் இருக்குமானால் அது பற்றி அரசு பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

பீடி இலை மரங்கள் உற்பத்தி

*வினா எண் 266—திரு. தி. அன்பழகன் : மாண்புமிகு செய்தி அறநிலைய அமைச்சர் கீழக்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா :—

(அ) பீடி இலை மரங்கள் தமிழகத்தில் எந்தெந்த பகுதிகளில் இருக்கிறது ?

(ஆ) பீடி இலை மரங்களை மலைப் பகுதிகளிலும் காட்டுப் பகுதிகளிலும் பெருக்குகிற திட்டம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள முண்டந்துறை குன்றுகள் மற்றும் ஆந்திரா எல்லை ஓரமாக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலும் அங்குமிங்குமாக பீடி இலை மரங்கள் சில காணப்படுகின்றன.

(ஆ) இல்லை.

திரு. தி. அன்பழகன் : தமிழகத்தில் பல லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக் கூடிய அளவுக்கு குடிசைத் தொழிலாக அமைந்திருப்பது பீடித் தொழில். இதற்கு அடிப் படைத் தேவை பீடி இலைகள். இந்தத் தொழில் நசித்து விடாமல் இருக்கும் அளவுக்கும் ஊக்கப்படுத்தும் அளவுக்கும் தமிழகத்தில் மலைப் பகுதிகளில் அந்த மரங்களை சிறப்பாக அமைத்து செயல் படுத்த அரசு முன் வருமா ?

[1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : 1968ஆம் ஆண்டு முதல் 1974ஆம் ஆண்டுவரை தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இந்த பீடி இலையைப் பயிர் செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அது பலன் தராத நிலையில் மேலும் முயற்சிகளில் ஈடுபடாமல் வனத் துறை அதை விட்டு விட்டிருக்கிறது.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தமிழ் நாட்டில் எட்டு லட்சம் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய பீடித் தொழிலுக்குத் தேவையான இலைகள் மத்தியப் பிரதேசத்திலிருந்தும் ஒரிஸ்ஸா போன்ற மாநிலங்களில் இருந்தும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. தமிழகத்தின் காடுகளில் இப்படிப்பட்ட இலை மரங்களை வளர்ப்பதற்கு சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அதை இப்போது தான் சொன்னேன். 1968 முதல் 1974வரை முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பலன் அளிக்கவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் கேள்வி கேட்டிருக்கிற காரணத்தால் மீண்டும் முயற்சி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி வனத் துறைக்கு ஆலோசனை கூறலாம்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : தமிழகத்தில் மூன்று லட்சம் பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இலை போதிய அளவுக்குக் கிடைக்காததன் காரணமாக பல்வேறு மாவட்டங்களில் பீடித் தொழிலை மூடக்கூடிய நெருக்கடி வந்திருக்கிறது. இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் முயற்சிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மூன்று லட்சம் பேருக்கு வேலைக்கான உத்தரவாதம் இல்லை. .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது கேள்வி அல்ல.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : பீடி மரம் வளர்ப்பது, தமிழகத்திலே சரியான படி பலனளிக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய பிரதேசம் போன்ற பகுதிகளிலே வளருகின்ற அந்த மரம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே வளருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லப்பட்டாலும் மண்வள ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு எந்த எந்த இடங்களிலே வைத்தால் வளரும் என்று கண்டு பிடித்து அதை வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே நாகர்கோவில் பகுதி, தர்மபுரி மாவட்டத்திலே டெங்கனிக் கோட்டை பகுதி, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஜம்னாமருதூர் பகுதி போன்ற பல்வேறு பகுதிகளிலே மரங்கள் பயிரிடப்பட்டு வளர்ச்சியைக் கணக்

கிட்டுப் பார்த்திருக்கிறார்கள். இந்த மண்ணில் இந்தச் சூழ்நிலையில் நல்ல வளர்ச்சியில்லை என்ற தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள். எல்லா மரங்களும் எல்லா இடங்களிலும், எல்லா சீதோஷ்ணங்களிலும் வந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த அந்த இடங்களிலே அந்த அந்த சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப வளருகின்றன, வளராமல் போகின்றன. மேலும் நாம் மேற்கொண்டு இருக்கின்ற காடு வளர்ப்புப் பணியிலே புதிய ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொண்டு பயிரிட முடியுமா என்பதைக் கண்டறியும்படி நாம் வனத் துறைக்கு ஆலோசனை வழங்கலாம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே தேவைப்படுகின்ற பீடிகள் எவ்வளவு? தமிழகத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற அளவு எவ்வளவு? வெளி மாநிலங்களிலிருந்து எவ்வளவு பெறுகிறோம் என்று அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த விவரத்தை அறிவிக்க வேண்டிய பொறுப்பிலே உள்ள அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயே கேள்வி கேட்டால் தக்க பதில் கிடைக்கும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம்

*வினா எண் 267 : திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை மாவட்டத்தில் தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு எண்ணியுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : இல்லை.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டையிலே ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைக்கப்படுவதாக நான் ஒரு குறிப்பிலே பார்த்தேன். அங்கே தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைக்கப்படுமா? குறுகிய காலத்திலே தேங்காய் உற்பத்தியாகும் ஜாதி தென்னை மரங்கள், நெட்டை, குட்டை, வீரிய, ஒட்டு தென்னைக் கன்றுகளை தஞ்சை மாவட்டத்திலேயும், மற்ற வேறு இடங்களிலேயும் வளர்க்கின்ற முறையிலே மண்வளத்தைப் பார்த்து ஆராய்ச்சி செய்கின்ற ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டால் ஆங்காங்கே கயிறை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு செயல்படும் சிறு தொழில்கள் அதிகமாக வளருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதால் அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சி நிலையங்களை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தஞ்சை பட்டுக்கோட்டைக்குப் பக்கத்திலே ஏற்கெனவே ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் இருக்கிறது. அது வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கட்டுப்பாட்டிலே இருக்கிறது. புதிதாக ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் அமைக்கின்ற செயற் குறிப்பு இல்லை.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டை பகுதியிலே இருக்கின்றது என்று இப்போது சொன்னார்கள். மூலக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்ற போது இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வி ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்த உள்ளதா என்பது, அதற்கு பதில் சொன்னார்கள். இப்போது ஏற்கெனவே இருப்பதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிலே ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : பல்வேறு இடங்களிலே உள்ள மண்வளப் பாதுகாப்பைப் பார்த்து விரிய தென்னங் கன்றுகளை நட்டு வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற வகையிலே பல்வேறு இடங்களிலே ஆராய்ச்சி நிலையங்களை உருவாக்க அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : இல்லை என்பதை ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன். ஆராய்ச்சிக்கூடங்களை அமைக்கின்ற பொறுப்பு, அவைகளைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு பல்கலைக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தான் அதைப்பற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : நம்முடைய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்னதாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்றி விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். சென்ற புயல் காலத்திலே அநேகமாக தென்னை மரங்கள் எல்லாம் அழிந்து விட்டன. தஞ்சை மாவட்டத்திலே முத்துக்கோட்டை, கம்பிக்கோட்டை, பட்டுக்கோட்டை பகுதிகளிலே தென்னை

[முற்பகல் 9·40.]

மரங்கள் அதிகமாக உள்ளன. எனவே, அந்தந்தப் பகுதிகளில் அரசாங்கம் ஆராய்ச்சி நிலையத்தை எதிர் காலத்தில் ஏற்படுத்துவதற்குப் பரிசிலிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கனவே தெரிவித்ததைப்போல இதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு இல்லை ; வேளாண்மைத் துறைக்கும் தொடர்பு

இல்லை. பல்கலைக் கழகம்தான் இதுபோன்ற ஆராய்ச்சிக் கூடங்களை இனிமேல் அமைக்க முடியும். ஏற்கனவே தஞ்சை மாவட்டம் வேப்பங்குளத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஆராய்ச்சிக் கூடமே, சொல்லக் கூடிய கருத்துக்களை ஏற்றுப் பணி புரியும்.

செல்லம்பட்டி ஒன்றியத்தில் நெற்பயிர்களுக்குச் சேதம்

*வினா எண். 268 : திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) மதுரை மாவட்டம் செல்லம்பட்டி பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் '' புகையான் '' நோய் நெல் பயிர்களில் பரவி இருக்கிறதா ?

(ஆ) ஆம் எனில் அதைத் தடுக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) ஆம்.

(ஆ) நடவடிக்கை ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒட்டு மொத்த மருந்து தெளிப்பு மூலம் புகையான் பாதிப்பு பெருமளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, செல்லம்பட்டி பஞ்சாயத்து யூனியனில் புகையான் நோய் பயிர்களைத் தாக்கி அதற்காக அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, வேளாண்மைத் துறைக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டு அதற்கு மேலும் நான்கைந்து நாட்கள் மருந்து அடிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக நான்கு நாட்கள் தாமதம் ஆகி விட்டது. அதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, இது போன்ற ஒட்டு மொத்த மருந்து தெளிப்புப் பணி, ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பிறகு அதை வேளாண்மைத்துறை செய்கிறது. 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 20 ஆம் நாள் அன்று தீர்மானத்தைப் பெற்று மறுநாளே மருந்து அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 பிப்ரவரி 10]

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அதிகாரிகள் அதன் பொறுப்பில் இருப்பதால், ஊராட்சி ஒன்றியத் தீர்மானத்தைப் பெறுவதற்கு முன்னால் புகையான் போன்ற கொடிய நோய்கள் பயிர்களைத் தாக்குவதைக் கருத்திற் கொண்டு, வரும் ஆண்டுகளில் வேளாண்மைத்துறைக்கு அறிவிக்கப் பட்டவுடனே நடவடிக்கையெடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தீர்மானத்தைப் பெறுவது என்பது அவ்வளவு சிரமமான காரியமாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த விதிமுறைகளை மாற்ற உத்தேசமில்லை.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நெல் போன்ற பயிர்களுக்குப் புகையான் போன்ற வியாதிகள் அதிக அளவில் இப்பொழுது பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் ஒரு வகையான புழுக்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் புழு 900 முட்டை இடுகிறது. இப்படிப்பட்ட புழுக்கள், பூச்சிகளை தவளைகள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது வியாபாரிகள் போன்று இருப்பவர்கள் தவளைகளை பிடித்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி விடுவதால் பூச்சிகள் புழுக்கள் அதிகமாகி விடுகிறது. எனவே, தவளைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்காகப் பிடிப்பதற்குத் தடை விதிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்பு இல்லை.

பூமிதான இயக்கத்தின் கீழ் எடுக்கப்பெற்ற நிலங்கள்

* வினா எண். 269 : திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பூமிதான இயக்க திட்டத்தின்கீழ் 1977 முதல் 1979 முடிய கையகப்படுத்திய மொத்தம் நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் எத்தனை ஏக்கர்?

(ஆ) விநியோகம் செய்யப்பட்டது எவ்வளவு?

(இ) அதற்காக ஆன செலவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) நஞ்சை நிலம்—4 ஏக்கர் 37 சென்ட். புஞ்சை நிலம்— 335 ஏக்கர் 95 சென்ட்.

(ஆ) 290 ஏக்கர் 32 சென்ட்.

(இ) ஒன்றுமில்லை.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : பேரவைத்தலைவரவர்களே, இங்கே அமைச்சரவர்கள் கூறுகின்றபொழுது, நிலம் எடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பூமிதான இயக்கத் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து இதுவரைக்கும் ஆதிதிராவிட மக்கள் எவ்வளவு பேர்களுக்கு அதன்மூலமாக நிலம் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, 1—4—1980 வரையிலும் நன்கொடை பெறப்பட்ட நிலம் 23,599 ஏக்கர். அதிலே பலன் பெற்றவர்கள் 15,428 பேர். அந்த 15,428 பேர்களில் அரிசனங்கள் மட்டும் 9,693 பேர். மற்றவர்கள் 5,735 பேர்.

திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பூமிதான இயக்கத்திற்கு எழுதி வைத்துவிட்டு, அவரவர்களே அனுபவித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அந்த மாதிரி நிலங்களைக் கையகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, இப்படிப் பூமிதான இயக்கத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் நிலங்கள் அவர்களுடைய சுவாதீனத்தில் இருந்தால் அவைகள் கையகப்படுத்தப்பட்டு நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்வதைப்போல ஏதாவது ஓரிடத்தில் அப்படியிருந்தாலும் அவைகளை அரசுக்கு—பூமிதான இயக்கத்தினுடைய வாரியத்திற்குத் தெரிவித்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கிட்டத்திட்ட 9,000 பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அந்த சர்வோதயாவின் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டாலும், அரசாங்கம் கொடுத்தாலும், அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்காததினால், அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற வேண்டிய கடன் உதவி, கிணறு மானியம் போன்றவைகளைப் பெற முடியாத அவல நிலை இருப்பதும், அது சம்பந்தமாக அரசுக்கு மனு

1981 பிப்ரவரி 10]

கொடுத்தும் இன்றுவரை ஒன்றும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது என்பதும் அரசுக்குத் தெரியுமா, அதனைத் தீர்க்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த பூமிதான இயக்கத்தின் நோக்கமே, நிலங்களை, ஏழைகள், இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது மட்டுமல்ல. அதே நேரத்திலே வங்கிகளிடமிருந்தும், சங்கங்களிடமிருந்தும் கடன் பெற்று, அந்த நிலத்தைச் சீர்படுத்த வேண்டும். அதன்மூலமாக விவசாயம் செய்ய ஏற்புடையதாக ஆக்கி, கடன் தொகை வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதைப் போல அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாக்கப்படவில்லையென்றால், நிலைமைகள் சீர்திருத்தப்படும்.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசன மக்களுக்கு சுமார் 9,000 பேர்களுக்கு நிலம் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்கள். ஆளுக்கு எவ்வளவு நிலம் கொடுத்தார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே; ஒவ்வொருவருக்கும் ஆளுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தனியாக 9,000 பேருக்கும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பட்டியல் பெரிதாக இருக்கும். சராசரியாக, 1 ஏக்கர் 2 ஏக்கர் என்ற அளவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பாலாற்றின் குறுக்கே பாலம்

*வினா எண் 270—திரு. இல. பலராமன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

ஆம்பூர் நகரிலிருந்து பேரணாம்பட்டு செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் பாலாற்றின் குறுக்கே மேம்பாலம் கட்டும் திட்டம் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இல்லை.

திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மேம்பாலம் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத தேவையாகும். அது நீண்ட நாள் கோரிக்கையாகவும் இருந்து வருகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்தபொழுது,

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பொதுமக்கள் வரவேற்பிலே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே இடம் பெறச்செய்து நிறைவேற்ற அரசு முன்வருமா என அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாலம் மிக முக்கியமான பாலம் என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். இது அரசு மாவட்டப் பெருஞ்சாலையிலே அமைந்திருக்கக்கூடிய திட்டம். அதற்காக ஏறத்தாழ ரூ. 70 இலட்சம் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நிதிநிலை சரியில்லாத காரணத்தால்தான் இந்தத் திட்டம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனாலும், முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு உடனடியாக எடுக்க முடியுமா என்பது கண்டிப்பாகப் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

அர்ஜுனா நதியின் குறுக்கே பாலம்

*வினா எண் 271—திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) சிவகாசிக்கு அருகிலுள்ள அர்ஜுனா நதியின் குறுக்கே பாலம் கட்டும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் மதிப்பீடு எவ்வளவு?

(இ) எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) இல்லை.

(ஆ) & (இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட பெருவெள்ளத்தில் இந்தப் பாலத்தில் ஒரு பஸ் அடித்துச் செல்லப்பட்டு 46 குழந்தைகள் மாண்டுவிட்டதும், மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு நிவாரணத் தொகை வழங்க உத்தரவிட்டதும் தெரிந்ததே.

மீண்டும் இதுபோன்ற கோர சம்பவம் ஏற்படாமல் தடுக்கும் பொருட்டு, அந்த இடத்தில் உயரமான பாலம் அமைத்திட இந்த நிதி ஆண்டிலாவது அரசு உத்தரவிடுமா?

1981 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதைப் போல, எவ்வளவு வேகமாகக் கேள்வியைக் கேட்டார்களோ, அந்த வேகத்திலேயே, அங்கே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அங்கே ஒரு உயர்மட்டப் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்றால், ஏறத்தாழ ரூ. 15 இலட்சம் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்ற அந்த விபத்துக்கள் நடந்திருக்கிற காரணத்தினால் உடனடியாக பரிசீலனை செய்யப்படும்.

வளவன் ஆற்றின் குறுக்கே பாலம்

*வினா எண் 272— திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) முத்துப்பேட்டை ஒன்றியம் குன்னலூரிலிருந்து எக்கல் வழியாக மேலமருதூர் செல்லும் சாலையில் வளவன் ஆற்றின் குறுக்கே பாலம் அமைக்க அரசிடம் குறிப்பேதும் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் திட்ட மதிப்பீடு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வளவனாற்றுப்பாலம் பற்றி, 1978 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது கேள்வி கேட்டபோது, வளவனாற்றுத் திட்டத்திற்கு ஒன்றியத்திலிருந்து ரூ. 70,000 அளிக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் அந்தக் கேள்வியைப் கேட்டால் இல்லையென்று அறிவிக்கிறார்கள். நான் மீண்டும் சொல்வது, அங்கு இரண்டு பக்கமும் போகும்போது 15 மைல் சுற்றித்தான் பிரிந்து செல்ல வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. ஆகவே, மீண்டும் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்குச் சொல்லி, அந்தப் பாலத்தைக் கட்ட பரிசீலனை செய்யப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 9·50.]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லக் கூடிய சாலை முத்துப்பேட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத்தினால் பராமரிக்கப்படுகின்ற சாலை

ஆகவே அந்த சாலை அமைந்திருக்கின்ற ஒன்றியத்திற்கு ஏறக்குறைய 3,60,000 ரூபாய் செலவிட வேண்டுமென்ற மதிப்பீடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த சாலையில் ஒரு பாலத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு 4 லட்சரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பீடும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இவைகளையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு நிதிநிலை சரியான உடன் கண்டிப்பாக அது கவனிக்கப்படும்.

கிருஷ்ணகிரியிலுள்ள அண்ணா—காந்தி மணி மண்டபம்

*வினா எண் 273 திரு.க. இரா. சின்னராசு : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

கிருட்டினகிரி நகராட்சியில் அமைந்துள்ள அண்ணா—காந்தி மணி மண்டபத்தில் திரைப் படக் காட்சிகள் நடத்தும் வண்ணம் மாற்றி அமைக்கும் திட்டம் அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு.ப. குழந்தைவேலு : இல்லை.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : தலைவர் அவர்களே, அண்ணா—காந்தி பேராலே கட்டப்பட்டுள்ள அந்த மணி மண்டபம் அங்கே சரிவர இயங்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதிலே நகராட்சியின் சார்பாக ஒரு திரையரங்கம் அமைக்க, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்களுக்கு காட்சியகம் நடத்துகின்ற அளவிலே அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, தர்மபுரி மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவிற்கு அந்த மணி மண்டபம் 1976-ல் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னிட்டு அந்த மண்டபத்தை மாவட்டத் தொழில் நிறுவன மையத்திற்கும், நூலக ஆணைக் குழுவிற்கும் விட வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்கே திரையரங்கு எதுவும் ஏற்படுத்தும் யோசனை அரசுக்கு இல்லை.

திரு. க. இரா. சின்னராசு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தர்மபுரியிலே கட்டப்பட்டிருக்கிற மண்டபம்தான் தொழில் நிறுவனத்திற்கு கேட்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் கிருட்டிணகிரியிலே இருக்கிற மணி மண்டபம் சும்மாவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, கிருட்டினகிரியில் இருக்கிற அந்த மணி மண்டபம் இப்போது விழாக்களுக்கு வாடகைக்கு விடப்படுவதாக என்னிடத்திலே செய்திகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே ஒரு திரையரங்கை ஏற்படுத்தலாமா என்று அரசு யோசனை செய்யும்.

1981 பிப்ரவரி 10]

டாக்டர் கே. சமரசம் : தலைவரவர்களே, லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்த அண்ணா–காந்தி மணி மண்டபம் நல்லமுறையிலே இயங்கவில்லை என்பதை அரசு அறியுமா? அதை மாற்றியமைக்கக் கூடிய வகையில் நல்ல வருவாய் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் இந்த மணி மண்டபத்தை தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்திற்கோ, அரசு அலுவலகங்களுக்கோ வாடகைக்கு விட அரசு முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, அரசு இது குறித்துத் தேவையான முயற்சி எடுக்கும்.

ஜோலார்பேட்டையிலுள்ள மருந்தகம்

*வினா எண் 274 திரு. ப. சுந்தரம் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஜோலார்பேட்டையில் உள்ள மருந்தகத்தை மாற்றி மருத்துவமனை ஆக்கும் செயற் குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது செயல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஜோலார் பேட்டையில் உள்ள சிறிய டிஸ்பென்சரியை அரசு மருத்துவ மனையாக ஆக்கினால்தான் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்களுடைய தேவைகள் பூர்த்தியாகும் என்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை மறுபரிசீலனை செய்து அந்தமருத்துவமனையை ஆரம்பிக்க ஆவனசெய்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவரவர்களே, இந்த டிஸ்பென்சரியை இப்போது ஒரு மருத்துவமனையாக ஆக்கக் கூடிய திட்டம் இல்லையென்றுதான் சொன்னேன். இந்த டிஸ்பென்சரிக்கு மானியமாக ஏதாவது கொடுக்கலாமா என்று கூடி கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் ஒரு பஞ்சாயத்து

யூனியன் மருந்தகத்தை மருத்துவமனையாக மாற்றுவோமானால் இன்னும் பல்வேறு மருந்தகங்கள் அவ்வாறு கேட்கும் நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அப்படி செய்ய முடியாது. பக்கத்திலே அங்கிருந்து 3 மைல் தூரத்திலே திருப்பத்தூரில் 120 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு மருத்துவமனை இருக்கிறது. அந்த மருத்துவ மனைக்கு செல்லக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தினால், இந்த மருந்தகத்தை நாம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய திட்டம் எதுவும் இல்லாத காரணத்தால், இதற்கு வேறு என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

புதுப்பாடி, திமிரி ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்குச் சுற்றுச் சுவர்

*வினா எண் 275—திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) ஆற்காடு தொகுதி புதுப்பாடி மற்றும் திமிரி ஆரம்ப சுகாதார நிலையக் கட்டிடங்களுக்கு சுற்றுச் சுவர்கள் கட்டும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

(இ) இத் திட்டம் எப்போது செயல்படுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே :—

(அ) தற்போது இல்லை.

(ஆ) மற்றும் (இ) இவ் வினா எழாது.

திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, டாக்டர்கள், நர்ஸ்கள் தங்குவதற்கு வசதிகள் இருந்தும் அந்த இடங்களுக்கு காம்பவுண்ட் சுவர் இல்லாததால், பாதுகாப்பு குறைவாக உள்ளது. ஆகவே அவற்றிற்கு காம்பவுண்ட் சுவர் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அனேகமாக எல்லா ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலும் இப்படிப்பட்ட காம்பவுண்ட் சுவர் இல்லாத குறை இருக்கிறது. அதைப் படிப்படியாகக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். இப்போது 47 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங் களுக்கு காம்பவுன்ட் வசதி செய்வதற்கு முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு, வேலைகள் முடிந்து விட்டன. இந்த இரண்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் குறித்து நான் சில விவரங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். புதுப்பாடியில் உள்ள ஆரம்பச் சுகா தார நிலையத்தைப் பொறுத்த வரைல் ஏற்கனவே உத்தரவு போடப்பட்டுள்து.

1981 பிப்ரவரி 10]

Further action will be pursued for Construction of Compound wall on receipt of proposals from the Director of Primary Health Centres.

அதற்கான புரோபசல் அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டு எழுதி இருக்கிறோம். வந்தவுடன் அந்த வசதி செய்து முடிக்கப்படும் என்றுசொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு ஒன்றியத்தைப் பொறுத்த வரையில்-திமிரி ஒன்றியம்-நாம் 5 ஏக்கர் நிலம் கேட்டோம். ஆனால் அவர்கள் 1.5 எக்கர் நிலம் தான் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 5 எக்கர் நிலமும் பத்தாயிரம் பணமும் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி யிருக்கிறோம். அதைக் கட்ட வேண்டும் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் போன்றவர்கள் அதிலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் அணுகிப் பேசி, அந்த நிலத்தையும், பணத்தையும் அளிக்க உதவி செய்யும் நடவடிக்கை மேற்கொள் வார்களானால், உடனடியாக நம்முடைய திட்டத்தின் கீழ் வருகின்ற ஆண்டில் அந்த வேலையை முடித்து விடலாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆற்காடு நகரத்தில் டிஸ்பென்செரி மட்டும் இருப்பதால், அங்கே உள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற வாரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் 100 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனைகள் அமைக்கப்படும் என்று. ஆகவே எந்த விதமான வசதியும் இல்லாத ஆற்காடு நகரத்தில் மருத்துவ மனை ஏற்படுத்த அமைச்சர் அவர்களும் அரசும் முயற்சிக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, ஆற்காடு நகரத்தில் இருக்கும் டிஸ்பென்செரி மிகவும் சிறியதாக இருக்கிறது. நான் கூட சென்ற இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சென்று அந்த இடத்தைப் பார்த்தேன். அதை விரிவு படுத்தி நல்ல மருத்துவ மனையாக மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அதற்கான புரபோசல்களை அனுப்புமாறு டைரக்டர் ஆப் மெடிக்கல் சர்வீஸஸ் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களிடமிருந்து பரிந்துரைகள் வந்ததும் அதற்கான நடவடிக் கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 10

சைதாபேட்டை தொகுதியில் மினி பஸ்கள் விடும் திட்டம்

*வினா எண் 276 திரு. து. புருஷோத்தமன்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

சென்னை சைதாப்பேட்டை தொகுதியில் மினி பஸ்கள் விடுவதற்கான உத்தேசம் ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: சைதாப்பேட்டையிலிருந்து அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டைக்கும், திருவேற்காட்டுக்கும், அத்திப்பேடு வழியாக ஒரு மினி பஸ் விடப்பட்டு வருகிறது.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: தலைவர் அவர்களே, சைதாப்பேட்டை தொகுதியில் பல்வேறு சாலைகளில் பெரிய பஸ்கள் செல்வதற்கு ஏற்றதாக இல்லாததால், மினி பஸ்கள் விடுவதற்கு அரசு முன்வருமா? அடுத்து, மினி பஸ்களில் எந்த இடத்தில் ஏறினாலும் எந்த இடத்தில் இறங்கினாலும், செல்லுகிற தூரத்திற்கு ஏற்றவகையில் கட்டணம் இல்லாமல், ஒரே கட்டணத்தை வசூலிப்பதால். ஏழை எளிய மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், என்பதால், செல்லுகின்ற தூரத்திற்கு எற்றவாறு கட்டணங்களை வசூலிக்க அரசு முன் வருமா? மினி பஸ்களில் கண்டக்டர்கள் இல்லாததால்தான் இந்த நிலைமை இருக்கிறது என்றும், மேலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கிறது என்றும் சொல்வதால் அந்த மினி பஸ்களுக்கும் கண்டக்டர்கள் போட அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேருந்துகள் அந்தப் பகுதியில் இல்லையென்பதை அரசின் கவனத்திற்கு தற்போது கொண்டு வந்திருப்பதால், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்பத்தை பயன் படுத்தி நான் ஒன்யில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் உள்ள சூழ்நிலைகள் பேருந்துகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அடிக்கடி ஏறி வரும் டீசல் விலை காரணமாகவும், மற்றவற்றின் காரணமாகவும் எவ்வளவு நஷ்டம் ஏறபடுகின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். அவற்றைக் குறைப்பதற்கான வழி வகைகளை, நடவடிக்கைகளை, ஆலோசனைகளை அரசாங்கத்திற்கு அளித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள கிறேன். மினி பஸ்களில் கண்டக்டர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள், நாம் குறைவான கட்டணத்தை வசூலித்து அந்த சிறிய பஸ்களைப் பயன்படுத்துவதால், ஒரு கண்டக்டர் போடுவதன் மூலம் அதறகான செலவும் அதிகமாகும் என்பதால், கண்டக்டர் போடுவது என்பது இயலாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 10]

[முற்பகல் 10-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியுடன் கேள்விநேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : தலைவரவர்களே, பொதுவாக சைதாப்பேட்டையிலிருந்தும் சென்னையில் பிற பகுதிகளிலிருந்தும் சிறு வியாபாரிகள், காய்கறி வியாபாரிகள் கொத்துவால் சாவடி போன்ற பெரிய அங்காடிகளுக்கு அதிகமாகச் சென்று வருகிறார்கள். அவர்கள் கூடைகளை வைத்துக் கொண்டு செல்வதில் பெரும் தொந்தரவு இருப்பதால் எப்படி ரயிலில் வெண்டர்ஸ் காரேஜ் தனியாக வைத்திருக்கிறார்களோ அதைப் போல வென்டார்ஸ் பஸ் என்கிற அளவுக்கு தனியாக மினி பஸ் விட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, அதற்கான நடவடிக்கை ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விடப்படாமல் இருந்தாலும் அது நடைமுறையில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஆலோசனையை ஏற்று, அதற்கான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படும். நான் முதலிலே சொன்னதைப்பற்றி கட்டண உயர்வு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்து எதுவும் சொல்லாதது வருத்தமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; இங்கே அமைச்சர் உறுப்பினரிடம் ஆலோசனை கேட்கக் கூடாது.

திரு. கே. உச்சி : தலைவரவர்களே, மினி பஸ்கள் எந்த அடிப்படையில் விடப்படுகின்றன என்பதையும், முழுமையாக தேசியமயமாக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் அதிகமாக மினி பஸ்களை விட அரசு முன்வருமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, பெரிய பேருந்துகளை விட முடியாத இடங்களில் மினி பஸ்களை விட நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஊட்டியை மனதில் வைத்துதான் சொல்லி இருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அது மலைப் பகுதியாக இருப்பதால் அதிக அளவில் மினி பஸ்களை விட அரசு ஏற்பாடு செய்யும் என்பதையும் சேரன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் 30 மினி பஸ்களை வாங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : தலைவரவர்களே, பழைய பேருந்துகளை மாற்றியமைத்து அவை புதிய மீடியம் சைஸ் பேருந்துகளாக விடப்படும் என்ற செய்தி

பத்திரிகையில் வந்தது. அதுபற்றிய விவரம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு மினி பஸ்களை ஓட்ட பெண்கள் முன்வந்தால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது நம்முடைய போககுவரத்துக் கழகங்களைப் பொறுத்த வரையில் பழைய பஸ்களை விற்றுவிடாமல் அதை மாற்றியமைத்து, மினி பஸ்களாக விட நடவடிக்கை எடுத்து, அது வெற்றிகரமாக முடிந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குகூட இது பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதைப் போன்று பெண்கள் ஓட்டுநர்களாக வேலை செய்ய முன்வந்தால் அவர்களை நியமிப்பீர்களா என்று கேட்டிருக்கிறார். இப்போது தான் நடத்துனர்களாக பெண்களை நியமிக்கும் ஒரு முயற்சியை எடுத்திருக்கிறோம். அது எப்படி வெற்றிகரமாக அமைகிறதோ அதைப் பொறுத்து மற்ற நடவடிக்கையும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஆலோசனை கூறுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இங்கே உறுப்பினர்கள் ஆலோசனை சொன்னால் அது சரியாகாது, ஏற்கனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மேனேஜிங் டைரக்டர், அமைச்சர் ஆகியோர் அடங்கிய அமைச்சர் செயர்மென் என்ற முறையில் ஒரு "நேஷனல் டிரான்ஸ் போர்ட் கன்ஸல்டேட்டிவ் கமிட்டி'' 1977-ல் அமைக்கப் பட்டது. பின்னர் இந்த அவை கலைக்கப்பட்டு, தேர்தல் நடைபெற்றதற்குப் பிறகு மீண்டும் அந்தக் கமிட்டி புதுப்பிக்கப் படவில்லை, அந்தக் கமிட்டியைப் புதுப்பித்தால் நாங்கள் அங்கே வந்து ஏராளமான ஆலோசனையைத் தருகிறோம். கமிட்டியைப் புதுப்பிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, அந்தக் கமிட்டி புதுப்பிக்கப்படும். அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் கேட்ட ஆலோசனைகளுக்கு நடவடிக்கையும் எடுத்து வருகிறோம். அந்தக் கமிட்டி இருப்பதால் இங்கே இருப்பவர்களுக்கு பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்வார்களானால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்லவில்லை; அங்கே வந்து சொல்லுகிறோம் என்றுதான் சொன்னார்.

Survey of traffic pattern in Madras City

*Q. No. 217.—THIRU S. RAJARAMAN: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state :

(a) Whether the Pallavan Transport Corporation has undertaken any survey of traffic pattern in Madras City during August–September, *1980*; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(ஆ) சென்னைப் பெருநகரில் பேருந்து போக்குவரத்து மேம்பாட்டிற்கான வழிகளைக் காணும் பொருட்டு கடந்த 1980 ஆகஸ்டு—செப்டம்பர் திங்களில் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம் (பெருநகர் பிரிவு) சென்னை நகரின் மையப் பகுதியில் பொது போக்குவரத்து கனபரிமாணம், போக்குவரத்துத் தன்மை பேருந்து நிறுத்தக் கணக்கெடுப்பு மற்றும் பயணிகளின் கணக்கெடுப்பு போன்ற கணக்கெடுப்புகளை நடத்தியது. பிரம்புக்கடை சாலை, சுபாஷ் சந்திரபோஷ் சாலை, எஸ்பிளனேட் சாலை வடக்கு துறைமுக சாலை, பிரேசர் பால சாலை ராஜாஜி சாலை, காமராஜ் சாலை, பிராட்வே மற்றும் முத்துசாமி சாலை ஆகிய சாலைகளிலும், சுபாஷ்சந்திரபோஷ் சாலையில் இணையும் கிளைச் சாலைகளிலும், இக்கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது.

வரும் டிசம்பர் திங்களுக்குள் அக்கணக்கெடுப்பின் முடிவினையும் அது சம்பந்தப்பட்ட ஆலோசனைகளையும் வெளியிடும் நோக்கோடு அப்பணி இப்போது தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. விரைவில் வெளியிடப்படும்.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்னையிலே ஓடிய பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பஸ்கள் சிவப்பு வர்ணத்திலே ஓடிக்கொண்டிருந்தன. தற்போது பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகள் பல ரகங்களாக மாற்றப் பட்டிருப்பது ஏன் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, பல்லவன் போக்குவரத்துப் பேருந்துகள் இப்போது மூன்று வர்ணங்களாக மாற்றப்பட்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சொல்கிறேன். புதிய வண்டிகள் அதாவது முதல் 5 ஆண்டு வரை பச்சையாகவும், 5 ஆண்டிலிருந்து 10 ஆண்டு

[1981 பிப்ரவரி 10

வரை ப்ளூ கலரிலும், 10 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பேருந்துகள் சிவப்பு நிறத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே தான் அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இவற்றின் நிறங்களைப் பார்த்தவுடனே பழைய பஸ்களை மாற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வு வரவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இவ்வாறு மூன்று நிறங்களில் பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருக் கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருவில்லிபுத்தூரில் கைத்தறி வளர்ச்சி கழகத்தின் உற்பத்திக் கிளை

*வினா எண். 278.—திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு கைத்தறி, கதர்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருவில்லிபுத்தூர் நகரில் கைத்தறி நிதி அண்டு வியாபார கார்ப்பரேஷனிலிருந்து கைத் தறி உற்பத்தி சென்டர் ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

(ஆ) ஆம் எனில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

(இ) கைத்தறி உற்பத்தி சென்டர் ஆரம்பிக்க எத்தனை மனு வந்துள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : (அ) தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதி மற்றும் வியாபார கார்ப்பரேஷன் தற்போது பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு 'தமிழ்நாடு கைத்தறி வளர்ச்சிக் கழகம்' என்று இயங்கி வருகிறது. இக்கழகம் தற்பொழுது கைத்தறித் துணி வியாபாரத்தை மேற்கொள்வதை நிறுத்திவிட்டது. ஆகையால் திருவில்லிபுத்தூரில் இக்கழகத்தின் உற்பத்திக் கிளை ஆரம்பிக்கும் செயற்குறிப்பு இல்லை.

(ஆ) மற்றும் (இ) இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவரவர்களே, இந்த கைத்தறி உற்பத்தி சென்டரின் நோக்கம் என்ன? இதற்கு அரசு எவ்வளவு மதிப்பீடு செய்துள்ளது. இது மத்திய அரசின் திட்டமா அல்லது மாநில அரசின் திட்டமா? எவ்வளவு பேருக்கு இதனால் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவரவர் களே, கைத்தறி வளர்ச்சிக் கழகம் என்பது தமிழகத்திலே காஞ்சி, ஈரோடு, சேலம், கரூர், மதுரை மற்றும்

1981 பிப்ரவரி 10]

குறிஞ்சிப் பாடி ஆகிய இடங்களில் இயங்கி வருகின்றது. குறிஞ்சிப்பாடி, கரூர் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் இயங்கி வருகின்றவை மத்திய அரசின் முழு நிதியுதவியோடு வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகின்ற துணி ரகங்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. மற்ற நான்கு இடங்களில் இயங்கி வருபவை மாநில, மத்திய அரசுகளின் நிதியுதவியோடு கைத்தறி துணிகளை உற்பத்தி செய்து வருகிறது. இவை அனைத்தும் கைத்தறிக் கழகமாக மாற்றப்பட்டு கூட்டுறவு இயக்கமாகக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கின்றது. இக்கழகம் தயாரிக்கின்ற துணிகளை கோ-ஆப் டெக்ஸ் 50 சதவீதம் கொள்முதல் செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவரவர்களே, இந்த அலுவலகத்தை சுமார் 6 மாதத்திற்கு முன்பே ஸ்ரீவில்லிப்புத் தூரில் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. ஆனால் இடம் கிடைக்க வில்லை என்று கூறி அதிகாரிகள் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். ஆகவே விரைவில் ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதையும் அதற்கு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கீடு என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவரவர் களே, இந்தக் கழகம் 1964-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்பு 19-1-78-ல் கைத்தறி வளர்ச்சிக் கழகமாக மாற்றியமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் எந்தவிதமான கிளைக் கழகமும் ஆரம்பிப்பதற்கான செயற் குறிப்பே இல்லை. ஆகவே, அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு பற்றியும் குறிப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி துணிகள் ஏற்றுமதி

*வினா எண். 279— திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு கைத்தறி கதர்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டிலிருந்து 1979-80, 1980-81 ஆண்டுகளில் வெளிநாட்டிற்கு எத்தனை ரூபாய் பெறுமான துணிகளை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது ?

(ஆ) வெளிநாட்டிற்கு கைத்தறித் துணிகளை அனுப்பு வதில் தேக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : (அ) 1979-80 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து ரூ. 56.35 கோடி மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகள் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள் ளன.

நடப்பு ஆண்டுக்கு (1980–81) குறிப்பிட்ட இலக்கு ஏதும் வைக்கப்படவில்லை. எனினும் இவ்வாண்டு துவக்க மாதங்களில் அகில இந்திய அளவில் ஏற்றுமதி போக்குநிலை ஊக்கமளிப்பதாக கைத்தறி ஏற்றுமதி முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஏற்றுமதி ஆய்வுரையிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

(ஆ) இல்லை.

(முற்பகல் 10–10)

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கைத்தறித் துணிகள் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பெறுவதில் தரம் குறைந்திருப்பதினாலேயே ஏற்றுமதியும் மிகப் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஏற்றுமதி டிசைன்களின் தரத்தை பாதுகாக்க அரசு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தரம் குறைந்திருப்பதாக தகவல் ஏதும் இல்லை. இருப்பினும் நமது கைத்தறித் துணிகள் வெளிநாட்டினரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப புது ரகங்களில் உற்பத்தி செய்யப் பெறுவதற்கான டிசைன் சென்டர்கள் கூட தமிழகத்தில் இயங்கி வருகிறது, ஆகவே அதிகப்பட்சமான அளவிற்கு தமிழக கைத்தறி துணிகளுக்கு வெளிநாட்டிலே வரவேற்பு இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக கைத்தறித் துணிகளை அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதிலே சங்கடங்கள் ஏற்படுவதினால், பொதுவுடமை நாடுகளில் அவைகளை ஏற்றுமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பெறுமா என்பதையும் அவைகள் அளவிற்கு அதிகமாகத் தேங்கி கிடப்பதினால் பலகோடிரூபாய் பெறுமானதுணிகள் அப்படியே வைக்கப்பெற்றிருப்பதாகத் தெரிகிறதே, அவைகளின் மீது ரிபேட் கொடுத்து விற்பனை செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய ரக துணிகள் தேங்கிக் கிடப்பதாக தகவலே இல்லை. ஆகவே, உற்பத்தி பண்ணியதற்கு ரிபேட் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ரிபேட் என்பது விசேஷ காலங்களில் மட்டும் கொடுக்கப்பெறுவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

1981 பிப்ரவரி 10]

திரு. ஜே. எஸ். இராசு: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில கைத்தறி சங்கத்தினுடைய அமைப்புகள் எல்லாம் 3 மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். அதில் பல கோடி ரூபாய்க்கு கைத்தறித் துணிகள் விற்பனை ஆகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று அந்த மாநில அமைப்பு வெளியிட்டிருந்தது. அது உண்மையா? ஆம் என்றால், அந்தத் துணிகளை ஏன் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்கக்கூடாது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்

திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பெறும் துணிகள் 3 மாதங்களாக தேக்கம் அதிகமாக ஆகியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். என்னிடத்தில் கொடுக்கப்பெற்றுள்ள குறிப்பில் அப்படி இல்லை. மாறாக கடந்த 3 மாதங்களில் மட்டும் 12,91,00,000 மதிப்புள்ள துணிகள் வெளிநாடுகளுக்கு விற்பனை செய்யப்பெற்றிருக்கிறது என்றும் இது வழக்கத்தை விட அதிகம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இலவசமாக அரிசி வழங்கல்

*வினா எண் 280— திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரசு உதவித்தொகை பெறும் வயோதிகர்கள், ஊனமுற்றோர்கள் கைம்பெண்கள் ஆகியவர்களுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு கிலோ அரிசி அரசு இனாமாக வழங்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், இது பற்றிய விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) அரசு உதவித் தொகை பெறும் முதியோர், கைம்பெண்கள், உடல் ஊனமுற்றவர்கள் ஆகிய அனைவரும் இத்திட்டத்தின் கீழ் 1–11-1980 முதல் வாரம் ஒரு கிலோ உயர்ரக அரிசியை இலவசமாகப் பெறுகின்றனர் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பெறும் உதவித் தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதனை கூடுதலாக ஆக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1981 பிப்ரவரி 10

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலையைப் பார்த்துத் தான் அரசு அதனை ஆலோசனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே 25 ரூபாய் என்று அவர்களுக்கு உதவித் தொகை நிர்ணயம் செய்யப்பெற்றுள்ளது. அது ஒரு கிலோ அரிசி 1 ரூபாய் விற்ற காலத்தில் நிர்ணயம் செய்யப்பெற்ற தொகை, இன்றைக்கு 1 கிலோ அரிசியின் விலை 4 ரூபாயாக மாறிவிட்டது. நமது அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் 50 ரூபாய் என்று உதவி கொடுக்கிறது. எனவே நம்முடைய தமிழக அரசு ஒரு முன் உதாரணமாக 100 ரூபாயாக அதை மாற்றி, குறைந்த பட்சம் வாரம் 10 கிலோ அரிசியாகவும் கொடுக்க ஆலோசனை செய்ய முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த புரட்சிகரமான திட்டத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த வருடம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அதைப் பார்த்து அரசின் நிதிநிலையையும் பொறுத்து, நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன

குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.

2. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீது கட்சித் தலைவர்களைப் பேச அனுமதிப்பது

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அன்று அரசாங்கத்தின் தொழிலாளர் விரோதப் போக்கு குறித்து திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒரு பிரேரணை கொண்டு வந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் யாரையும் கூப்பிடாதது மட்டும் அல்ல. நாங்கள்

1981 பிப்ரவரி 10] (திரு. எல். இளையப்பெருமாள்)

கேட்டபோது உதவி சபாநாயகர் அவர்கள், யார் பிரேரணை கொண்டுவந்தார்களோ அவரைத்தான் பேசுவதற்கு முதலில் அனுமதிக்க முடியும் என்றும் அதுதான் சபையில் மரபு என்றும் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் அந்த மரபுக்கு விரோதமாக ஜனதாக் கட்சித் தலைவருக்கு அனுமதி கொடுத்துவிட்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்காதது அவையின் மரபைமீறிய செயலாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : நேற்று ஜனதாக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்று வரமுடியாது, ஊருக்கு போக வேண்டும் என்பதால் தம்மை முன்னால் பேச அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதால் பேச அனுமதிக்கப் பட்டார்களே தவிர மற்றக் கட்சிகளின் உரிமைகளைப் பறிப்பது என்ற நிலை இல்லை.

3. உரிமைப் பிரச்சினை.

ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் மீது.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : அடுத்து, அவை உரிமை மீறல் குறித்த பிரச்சினை. 246 வது விதியின்கீழ் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வே. இராஜசேகரன் அவர்கள் அவை உரிமை மீறல் குறித்த ஒரு பிரச்சினையை அவையில் எழுப்ப அனுமதி கேட்டுள்ளார். அவருக்கு அனுமதி அளிக்கப் படுகிறது.

திரு. வே. இராஜசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக சட்டப் பேரவை விதி 246–ன் கீழ் கீழ்க்காணும் உரிமை மீறல் பிரச்சினையைக் கொண்டு வருகிறேன்.

கடந்த 29—1—1981 அன்று, சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. சுந்தரராஜன அவர்கள் என் சம்பந்தப் பட்ட உரிமை மீறல் பிரச்சினை ஒன்றைக் கொண்டுவந்தார். அன்று மாண்புமிகு அமைச்சர் கே.ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

கள் அதற்கு பதில் அளித்தார். அவர் அளித்த பதிலானது உண்மைக்கு மாறானதாகவும் சபைக்கு தவறான தகவலை தருவதாகவும், என்னுடைய கவுரவத்திற்கு களங்கம் கற்பிப்பதாவும் உள்ளது. மேலும் இது அவையின் உரிமையை மீறிய செயலாகவும் நான் கருதுகிறேன். உண்மை நிலையை விளக்குவதன் மூலம் உரிமை மீறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது நிரூபணமாகும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

14—10—1980 அன்று என் தொகுதியில் சீனிவாச நகர், பூங்காவன குப்பத்து மக்கள் கடலோரப் பகுதியில் கடந்த பத்தாண்டுகளாக தொடர்ந்து குடிசையில் குடியிருந்து வருகிறார்கள். பெரும்பாலும் அவர்கள் மீனவர்களும் அரிஜனங்களும் ஆவார்கள். இவர்களுக்கு என்று கட்டப்பட்ட குடிசைமாற்று வாரிய வீடுகள் முறையாக இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாததால், தொடர்ந்து அவர்கள் அந்தக் கடலோரப்பகுதியில் குடிசைகளில் குடியிருக்கும் அவல நிலைக்கு ஆளானார்கள். கடந்த அக்டோபர் திங்களில் ஏற்பட்ட கடுமையான புயலாலும், மழையாலும், கடற்கரை ஓரத்தில் இருந்த அந்த மக்கள் கடுமையான கடல் அரிப்பால் பெரும் பாதிப்பிற்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். இந்த நிலையை எனக்கு எடுத்துச் சொல்லி அந்த இடங்களை நான் பார்க்க வேண்டும் என்றும், உரிய முறையில் உரியவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அவர்களின் இந்த வேண்டுகோளுக்கு இணங்க கடந்த 14—10—1980 அன்று மாலை 4-30 மணிக்கு பாதிக்கப்பட்ட அந்த இடங்களுக்கு நான் சென்றேன். பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் என்னிடம் முறையிட்டுக்கொள்வதற்காக அந்த இடத்தில் கூடினார்கள். நானும் அந்த இடங்களைப் பார்வையிட்டு விட்டு அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தேன். முறையான நடவடிக்கை எடுக்க சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதாகவும் உறுதி அளித்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்த நேரத்தில் எச். 5, காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வாளரும், துணை ஆய்வாளரும், அந்த இடத்திற்கு வந்தார்கள். அவர்களும் என்னிடம் ‘இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு நாங்களும் பார்த்தோம்; 37 வீடுகளுக்கு அதிகமாக கடலரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டு உள்ளன என்றும், நான் அவர்களுக்கு மாற்று இடம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்’ என்றும் அவர்கள் இருவரும் என்னிடம் சொன்னார்கள். அந்த நேரத்தில் வடக்குப் பகுதி ஏ.சி. திரு. முகம்மது அலி அவர்கள் அங்கு ஜீப்பில் வேகமாக வந்தார். வந்தவர், வந்ததும் வராததுமாக ‘இந்த இடத்தை விட்டு ஓடுங்கள் என்று உரத்த குரலில் கூறிக்கொண்டு

[1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. வே. இராஜசேகரன்]

பொது மக்களையும் என்னையும் நோக்கி தடிக்கொண்டு தாக்க ஆரம்பித்தார். அந்தத் தாக்குதலில் என் வலது விலா பலமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. உடனே நான் "என்னையுமா அடிக்கிறீர்கள்" என்று ஏ.சி. யை நோக்கிக் கேட்டேன். அதற்கு ஏ.சி. பதில் ஏதும் சொல்லாமல் போலீஸ் வானில் என்னை ஏற்றினார். அப்போது மணி மாலை சுமார் 5-30 இருக்கும். இரவு 9-00 மணி வரை அன்று என்னை எச். 1 காவல் நிலையத்தில் வைத்திருந்தார்கள்.

(முற்பகல் 10-20)

அதன் பிறகு சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவமனைக்கு என்னை காவல்துறையினரே அழைத்துச் சென்றார்கள். அது போது மருத்துவமனையில் என்னைப் பரிசோதித்த மருத்துவர்கள் அக நோயாளியாக இருப்பதற்குப் பதிவு செய்தார்கள். "நான் புறநோயாளியாகவே இருந்த கொள்கிறேன்" என்று மருத்துவர்களுக்கு நான் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அந்த நேரத்தில் எனது பக்கத்துத் தொகுதியான திருவொற்றியூர் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்கள் என் தொகுதியில் செய்தது போலவே அவர் தொகுதியிலும் காவல் துறையினரால் தாக்கப்பட்டு பாதிக்கப்பட்ட மீனவர் அரிஜன மக்களை மருத்துவமனையில் சேர்ப்பதற்காக வந்து இருந்தார். மருத்துவர்கள் அக நோயாளியாக நான் இருக்கவேண்டும் என்பதை மறுத்த எனக்கு "மருத்துவர்கள் யோசனைப்படி நீங்கள் நடந்து கொள்ளுங்கள்" என்று எனக்கு அறிவுரை கூறினார். நானும் அதன் பின்பு அக நோயாளியாக அனுமதிக்கப்பட்டு ஐந்து நாட்கள் மருத்துவமனையில் இருந்தேன். அங்கு எனக்கு பல்வேறு முறைகளில் சிகிச்சைகள் அளிக்கப்பட்டன. உதாரணமாக எக்ஸ்ரேக்கள், பிளாஸ்த்திரின் மருந்து வழங்குதல் போன்றவைகள் அந்த ஐந்து நாட்களாக எனக்கு செய்யப்பட்டன. ஐந்து நாட்களுக்கு மேலும் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று மருத்துவர்கள் எனக்கு அறிவுரை கூறினார்கள். ஆனால், தவிர்க்கமுடியாத வேலையின் காரணமாக (அகென்ஸ்ட் மெடிகல் அட்வைஸ்) நானே எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு மருத்துவமனையை விட்டு வந்தேன். மேற்சொன்னவைகளே முற்றிலும் உண்மை என்பதை தங்கள் மூலமாக இப்பேரவைக்குத் தெரிவிக்கிறேன். உண்மை இவ்வாறு இருக்க (1) மாண்புமிகு அமைச்சருடைய அறிக்கையில் கடந்த 14—10—1980 அன்று மாலை 4-30 மணியளவில் நான் சிவாஜிமன்ற அமைப்பாளர்களுடன் சென்றதாகவும் அங்குள்ள மக்களைத் தூண்டி போக்குவரத்திற்கு இடைஞ்சலை உருவாக்குகின்ற முறைகேடான செயல்களில் ஈடுபட வைத்ததாகவும் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு திரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. நான் மட்டும்தான் சென்றேன் என்பதே உண்மை.

[திரு. வே. இராஜசேகரன்] [1981 பிப்ரவரி 10

(2) புது வண்ணை காவல் துறை ஆய்வாளர் அங்கு கூடி இருந்தவர்களை கலைந்து செல்ல ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று என்னைக் கேட்டுக் கொண்டதாகவும், அதற்கு நான் மறுத்த தாகவும், சென்னை நகர காவல் சட்டப் பிரிவு 41–ன் படி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள தடை உத்தரவுபற்றி எனக்கு காவல்துறை தெரிவித்தும் கூட அதனை நான் மறுத்து ''முதல் அமைச்சரும் இதர அமைச்சர்களும் அந்த இடத்திற்கு அப்போதே வரவேண்டும் என்றும், இந்தப் பிரச்சினையை இங்கேயே தீர்க்க வேண்டும்'' என்று நான் காவல்துறையைப் பார்த்துச் சொன்னதாகவும், ''இங்கேயே'' இப்போதே இவ்விவகாரம் தீர்க்கப்படவில்லை என்றால் இங்குள்ள யாவரும் நகர முடியாது. இங்கேயே இருப்போம்,' என்று வற்புறுத்தியதாக அமைச்சர் தந்த அறிக்கையில் கூறியுள்ளார். மேற்சொன்ன கூற்று உண்மைக்கு மாறானது மட்டுமல்ல, வேண்டுமென்றே திரித்துக் கூறப்பட்ட தவறான தகவலாகும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் காரணம், போலீஸ் அறிக்கை 14—10—1980 அன்று நடந்த நிகழ்ச்சிக்கு, ஒரு மாதம் கழித்து 15—11—1980 அன்று அறிக்கை வந்தது, போலீஸ் அதிகாரி கூறினார் என்று அறிக்கையிலே வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த அறிக்கை யிலே கூட இதைப்போன்று முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் வரையில் நான் அங்கேயே இருப்பேன் என்று போலீஸ் அறிக்கையிலே கூட குறிப்பிடப்படவில்லை.

(3) மேலும் நான் ரோடின் குறுக்கே படுத்ததாகவும், போக்குவரத்திற்கு இடைஞ்சல் செய்ததாகவும், கூறப்பட்டு இருப்பவை உண்மைக்கு மாறான தகவலாகும். நான் கைது செய்யப்பட்டு எச்-1 காவல் நிலையத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட பிறகே சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு ஏ.சி. அவர்கள் வந்தார் கள் என்பது தவறான தகவலாகும். காரணம் என்னைத் தடிகொண்டு தாக்கியதும் வண்டியில் ஏற்றியதும் ஏ.சி. முகமது அலி அவர்கள்தான். இதை 14—10—1980–லே நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி, 15—10—1980 அன்று அளித்த போலீஸ் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சுமார் மாலை 5-30 மணிக்கு வண்ணாரப்பேட்டை உதவி ஆணையாளர் முகம்மது அலி அந்த இடத்திற்குச் சென்று, இராஜ சேகரனைப் பார்த்து, சாலையைப் பயன்படுத்த இடையூறாக இருக்காதீர் கள் என்று சொன்னதாகத் தகவல் இருக்கிறது. ஆகவே, சம்பவம் நடைபெற்றதைப்பற்றி 15—11—1980 அறிக்கை யிலே.................

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் என்னிடம் டைப் அடித்துக் கொடுத்துள்ளதை மட்டும் படியுங்கள். அதில் இல்லாத புதுப் பிரச்சினைகளை நான் அனுமதிக்க முடியாது.

1981 பிப்ரவரி 10]

திரு. வே. இராஜசேகரன் : உரிமை மீறல் பிரச்சினையை பற்றித்தான் நான் படிக்கிறேன். (4] மாண்புமிகு அமைச்சரின் அறிக்கையில் ''மருத்துவ அதிகாரி அனைவருக்கும் சிகிச்சை அளித்து அனுப்பினார். ஆனால் திரு. இராஜசேகரன் மட்டும் அக நோயாளியாக தான் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் அவ்வாறே அவர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்''. என்று கூறப் பட்டுள்ளது. நான் ஏற்கனவே இது பற்றிய உண்மையை கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளேன். நான் புற நோயாளியாக இருக்கவே வற்புறுத்தியும், மருத்துவர்கள் அக நோயாளியாக நான் இருக்கவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியதையும், மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்கள் ''மருத்துவர்கள் யோசனைப்படியே நடந்து கொள்'' என்று கூறியதை எல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன். மருத்துவர்கள் அறிவுரைக்கு மாறாக (against medical advise) நான் வெளியே வந்தேன்.

உண்மை இவ்வாறு இருக்க அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை என் கண்ணியத்தையும், கவுரவத்தையும் ஊனப்படுத்துவதாகவும களங்கப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது வேண்டுமென்றே உண்மையைத் திரித்துக் கூறவும் அவைக்குத் தவறான தகவலைத் தரும் வகையில் உள்நோக்கோடு மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு கே.ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் இந்த அவைக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். எனவே, இது அவை உரிமை மீறிய செயலாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் தவறான தகவலைக் கொடுத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மேல் கொடுத்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தினை. உரிமைக் குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராஜசேகரன் அவர்களைப் பொறுத்தவரை இந்த அவைக்கு வெளியிலே நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சி பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜன் அவர்கள் அன்று ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அதிலே பலப் பல கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, ஒரு சாராருடைய கருத்து வெளியிலிருந்து இங்கே எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இந்த அவையிலேயே உரிமைப் பிரச்சினை பற்றிய நிகழ்ச்சிகளோ அது தொடர்பான பேச்சுக்களோ மற்றவைகளோ நடைபெற்றிருக்குமானால் இந்த அவையில் இருக்கும் அத்தனை பேரும் அது பற்றிய முழு விளக்கங்களை அறிந்திருக்க முடியும். ஆனால் வெளியே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிக்கு இங்கே உரிமைப் பிரச்சினை என்று எழுப்பியதன் காரணமாக அரசின் சார்பில் மற்றொரு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 10

சாராரின் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டிய கடப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் மற்றொரு சாரார் காவல் துறையினர் தான். வெளியில் நடந்ததைப் பற்றி உரிமைப் பிரச்சினை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அங்கு என்ன நடந்தது என்று காவல் துறையினரைக் கேட்கிற போது காவல் துறையினர் தகவலைத் தருகிறார்கள். அந்தத் தகவலை மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் இந்த அவையினருக்கு மற்றொரு கருத்தாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, காவல் துறையினர் தந்த தகவலை எடுத்துத் தெரிவிக்க வேண்டிய கடப்பாட்டின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்களே தவிர, மாண்புமிகு ராஜசேகரன் அவர்களைப் பற்றித் தவறான தகவலைத் தர வேண்டுமென்பது நோக்கமல்ல. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்களுக்கு வெளியிலே நடந்தது முழுவதும் தெரிந்திருக்கும் என்றோ அல்லது வேண்டுமென்றே திரித்து அவர் கூறினார் என்றோ, இந்த அவையை திசை திருப்ப வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கூறினார் என்றோ, அல்லது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குக் களங்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலோ சொல்லப்படவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரை அவையில் இருக்கும் யாருக்கும் எந்த நிகழ்ச்சியும் தெரியாது. ஒரு பகுதியின் தகவல் வருகிறது. மற்றொரு பகுதியின் தகவல் என்ன என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடு அரசுக்கு இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் இந்தத் தகவலை, காவல் துறையினரிடத்திலிருந்து கிடைத்த தகவலைப் படித்தார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தரக் கூடிய அந்தத் தகவலை அவர்களுக்குப் பதிலாக நான் தருகிறேன், நான் அன்று வராததால் அவரிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டு அவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். வருகிற இந்தத் தகவலைப் படிக்கிற பொறுப்புத்தான் எங்களுக்கு. தவறான தகவலைத் தரவேண்டுமென்றோ, திசை திருப்பிவிட வேண்டுமென்றோ, களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்றோ நோக்கம் இல்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராஜசேகரன் அவர்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் மீது உரிமைப் பிரச்சினை என்று கொண்டுவந்தார்கள். உரிமைப் பிரச்சினை என்று வருகிறபோது இப்போதும் தகவல் வருகிறது. ஒரு பகுதியின் தகவல் வருகிறபோது, உரிமைப் பிரச்சினை என்று சொல்லி இன்னின்ன தகவல்கள் என்று ராஜசேகரன் அவர்கள் கூறுகிறபோது, என்ன நடந்தது என்று மறுபடியும் தகவலைக் கேட்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது இப்போது நான் அதைத்தான் எடுத்துத் தெரிவிக்கப் போகிறேன்.

இதற்கான இன்னொரு உரிமைப் பிரச்சினை என் மீது வரக் கூடாது. நான் இங்கிருக்கும் தகவலை, என்னிடத்தில் கிடைத்த தகவலைக் கூறுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குக் களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத் திலோ, அவையை திசை திருப்ப வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலோ, சொல்லவில்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு பக்கத்தின் தகவல் வருகிறபோது மற்றொரு பக்கத்தின் தகவலை அவைக்கு வைக்கவேண்டிய கடப்பாட்டின் அடிப்படை யில் எனக்குக் கிடைத்த தகவலைப் பேரவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வே. இராஜசேகரன் அவர்கள் அவரது தொகுதியைச் சேர்ந்த சீனிவாச நகர், பூங்காவனம் குப்பம் பகுதியில் உள்ள குப்பத்து மக்களுடைய குறைகளைத் தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, எச்-5 காவல் நிலை யத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வாளரும், துணை ஆய்வாளரும் சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு வந்து தாங்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு அந்த இடத்தைப் பார்த்ததாகவும், 37 வீடுகள் கடல் அரிப்பினால் பாதிக்கப்பட்டதாகவும், மாற்று இடம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கூறியதாகவும் சொல்வது சரியல்ல. இந்தத் தருணத்தில் காவலர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய விடாமல், சாலையின் குறுக்கே படுத்து, தடைகளை அகற்ற முன்வந்த காவலர்களை நோக்கிக் கூட்டத்தினர் சோடா புட்டி களையும், கற்களையும் வீச ஆரம்பித்தனர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் முன் வைக்க விரும்பு கிறேன். சாலையின் குறுக்கே போட்ட கம்பங்கள், வந்து விழுந்த கற்கள் இவற்றை போட்டோ படமாக எடுத்து வைத் திருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

அதையும் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருடைய தீர்ப்புக்கு வைக்க நான் விரும்புகிறேன். மேற்கொண்டு அசம்பாவிதம் நடக்காமலிருக்கும்பொருட்டு சாலையின் குறுக்கே படுத்திருந்த அவர் கைது செய்யப்பட்டு எச்-1 வண்ணாரப்பேட்டை காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். இந்தச் சம்பவத்தை அங்கிருந்த பொதுமக்களில் சிலர் அறிவார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் எச்-1 காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட பின்னரே, உதவி காவல் துறை ஆணையர், திரு. முகம்மது அலி, சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந் தார். எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் தான் சம்பவம் நடந்த இடத்தில் இருந்தபோதே உதவி ஆணையர் அங்கு வந்து அவ ரிடம் 'இந்த இடத்தை விட்டு ஓடி விடுங்கள்' என்று சொல்லிய

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தாகக் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு உண்மைக்குப் புறம்பானது. இதனின்றும், திரு. முகம்மது அலி அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் எச்-1 காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு சென்ற பின்னரே அங்கு வந்ததால் அவரைத் தாக்கி இருக்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் ஏதும் இல்லை என்பது புலனாகும்.

காயமுற்ற 5 காவல் துறையினருடன் மாண்புமிகு உறுப்பினரும் மற்றும் அவரது இரு ஆதரவாளர்களும் சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவ மனையில் சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டனர். மருத்துவ அதிகாரி அனைவரையும் 'புற நோயாளிகளாகச்' சிகிச்சை அளித்தார். 'விபத்துப் பதிவேட்டுத் தாள்களைப் பார்த்தால் விவரம் புரியும். 14462 எண்ணுள்ள தாள் திரு. இராஜசேகரனைப் பற்றிய குறிப்புகள் கொண்டது. 14465 எண்ணுள்ள தாள் திரு பாண்டியனைப் பற்றிய குறிப்புகள் கொண்டது. 14466 எண்ணுள்ள தாள் திரு ஜெய்னுலாப்தீனைப் பற்றிய குறிப்புகள் கொண்டது. இந்த மூன்று தாள்களிலும் மூவரையும் புற நோயாளிகளாக சிகிச்சை அளித்து டாக்டர் கையெழுத்து இட்டுவிட்டார். இதன் பின்னர், திரு இராஜசேகரன் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரிலேயே அவர் அகநோயாளியாக அனுமதிக்கப்பட்டார் என்பதற்குச் சான்று முதலில் டாக்டர் கையெழுத்து இட்டுவிட்டதற்குப் பின்னர் 14462 எண்ணுள்ள தாளில் மட்டும் மீண்டும் அகநோயாளியாக வார்டு 17-ல் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்.

Admitted in Ward No. 17

என்று எழுதி மறுபடியும் இரண்டாவது கையெழுத்து போடப்பட்டு இருப்பதாகும். இவர் மருத்துவ மனையில் அகநோயாளியாக அனுமதிக்கப்பட்ட நேரம் 09.00 (இரவு) என்று அந்தத் தாளில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. திரு. இராஜசேகரன் எச்-1 காவல் நிலையத்தில் இரவு 9 மணி வரை வைக்கப்பட்டு இருந்ததாகக் கூறுகிறார். ஆனால் 14462 எண்ணுள்ள 'விபத்து பதிவேட்டுத்' தாளின்படி இரவு 9 மணிக்கே இவர் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு விட்டார் என்று தெரிகிறது. இவருடைய கூற்றுப்படி முதலில் மருத்துவர் இவரை அகநோயாளியாகச் சேர்த்து, இவர் புற நோயாளியாகச் செல்கிறேன் என்று சொல்லி அதன் பின்னர் திரு குமரி அனந்தன் அவர்கள் வற்புறுத்தலின் பேரில் அகநோயாளியாகச் சேர்ந்தேன் என்று சொல்வது 14462 தாளில் உள்ள குறிப்புகளுக்கு மாறாக இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்புகள்படி முதலில் புற நோயாளி என்று தீர்மானித்து மருத்துவர் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டார். இந்தக் கையெழுத்துக்குக் கீழே மறுபடியும் அகநோயாளியாகச் சேர்க்கப்பட்டதாக எழுதப்பட்டு மருத்துவர் இரண்டாவது கையெழுத்துப் போட்டு இருக்கிறார். மேலும், இவர் அகநோயாளியாக வார்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட பின்னரே இரவு

[1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1] மணிக்குமேல் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் இவரை மருத்துவ மனையில் பார்த்தார் என்பதே உண்மையாகும். இது மட்டுமின்றி, திரு. இராஜசேகரன் தன்னை மருத்துவமனையில் அகநோயாளியாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று மருத்துவ அதிகாரியிடம் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் அவர் அவ்வாறே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார் என்பதே உண்மையானது என்று விளங்குகிறது. புறநோயாளியாக சிகிச்சைக்குப் பின்னர் மருத்துவ மனையிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட பாண்டியனும் ஜெயனுலாப்தீனும் யார் என்பது திரு. இராஜசேகரனுக்குத் தெரியும். அவர் தனியாகச் சென்றார் என்பது உண்மையல்ல.

பொதுவாக ஒரு இடத்திற்கு ஆய்வாளரோ, உதவி ஆணையரோ வருகிறார்கள் என்றால், அமைதி நிலவி, சட்டமன்ற உறுப்பினரை வெறுமனே விசாரித்துக்கொண்டு இருக்கும் இடத்திற்கு வரத் தேவையில்லை. இன்று இருக்கும் நிலையில் அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருக்கும் அலுவல்களைப் பார்க்கவே நேரம் சரியாக இருக்கும். உதவி ஆணையர் அளவில் ஒரு சம்பவ இடத்திற்கு வருகிறார் என்றால் அதன் பொருள் அங்கே அந்த அந்தஸ்து உள்ள ஒரு அதிகாரி வரும் அளவிற்கு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது என்பதே பொருளாகும். திரு. முகம்மது அலி, நேரடித் தேர்வு பெற்ற உதவி கண்காணிப்பாளர் ஆவார். பட்டப்படிப்பு படித்தவர். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் உரிமைகள், அந்தஸ்து முதலியவற்றை உணர்ந்தவர். அவர் அடித்தார் என்று சொல்வது நம்பத் தகுந்ததாக இல்லை. உதவி ஆணையர் அளவில் அடித்தார் என்றால் அங்கிருந்த ஏனைய கீழ்மட்ட அதிகாரிகளும், காவலர்களும் வாளா இருந்திருக்கமாட்டார்கள்—அங்கு ஒரு 'லத்தி சார்ஜ்' நடந்திருக்க வேண்டும்—பல பேர் காயமுற்றிருக்க வேண்டும். அப்படியெல்லாம் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. போக்குவரத்துக்குப் பெருத்த இடையூறு விளைவிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான சாலையே பங்கு போடப்பட்டு விநியோகம் செய்யும் அளவிற்கு நிலைமை மோசமானதாலேயே, உதவி ஆணையர் அந்தஸ்துள்ள அதிகாரி வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. என்பதையும் அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனவேதான் இது சம்பந்தமாக வழக்கிருப்பதன் காரணமாகவும், இருதரப்பினரும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதிலே எது உண்மை என்று அறிந்து கொள்வதற்காக, அது விசாரணையின் பொழுதுதான் தெரியுமே தவிர இரண்டு தரப்பும் வெளியே நடந்த நிகழ்ச்சிகளாக இருப்பதன் காரணமாக, யார் சொல்வதிலே உண்மையிருக்கிறது என்று அறிய ஒருவர் சொல்வதிலே உண்மை இல்லாமலும் இருக்காலம், உண்மை இருக்கவும் இருக்கலாம்; எனவே, கிடைத்த தகவலை நாங்கள் தருகிறோம். வழக்கு விசாரணையின் பொழுதுதான்

இரண்டு சாராரைப்பற்றியும் விசாரிக்கும் பொழுது எது உண்மை எது தவறு என்று நமக்குத் தெரியக்கூடும். வழக்கு விசாரணைக்கு வரும்பொழுது முழு உண்மையும் விளங்கும். எனவே, இந்தப் பிரச்சினைக்கு இங்கே எந்த முடிவும் நாம் கட்ட முடியாது. அவர் சொல்லக் கூடிய கருத்துக்களை அது தான் உண்மை என்கிறார். காவல்துறையினர் எங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்ற விவரங்களை அதுதான் உண்மை என்கிறார்கள். எது உண்மை என்று கண்டுபிடிக்கின்ற அளவிற்கு இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே வாய்ப்பும் வசதியும், நேரமும் இருக்காது. விசாரணை இருப்பதன் காரணமாக இதிலே உண்மை நிலைமை கட்டாயமாகத் தெரியத்தான் வரும். அப்பொழுது உண்மையான நிலைமைகள் வரும். அந்த உண்மை நிலையைப் பொறுத்து இந்த அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுமேயானால் அந்த வகையில் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேற்கண்ட நிலைமையில் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறுவது போல் சபையில் ஏற்கனவே இந்தச் சம்பவம் குறித்து அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையில் எந்தவிதமான தவறான நிலைமையும் இல்லை ; கொடுக்கப்பட்ட தகவல்தான் தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர உள்நோக்கத்தோடு தரப்படவில்லை என்பதையும், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அல்லது தவறான கருத்தினைக் கொடுத்துத் தீர வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேயோ மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே.ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்களோ, நான் இன்று கொடுத்திருக்கின்ற தகவலோ இல்லை என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, இந்தப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் பேரவைத் தலைவரவர்கள் முடிவு செய்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. S. G. HAJA SHERIFF: One clarification, Sir. Just a minute.

MR. SPEAKER: No clarification is allowed, in this, under the rules. We can spend more time in our Chamber.

இதுபற்றிய தீர்ப்பை நான் பின்னர் அறிவிக்கிறேன். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜசேகரன் அவர்களுக்கு முழு நேரம் கொடுத்து விட்டேன். அமைச்சர் பேசியதற்குப் பிறகு உறுப்பினரும் பேச ஆரம்பித்தால் முடிவு இருக்காது.

1981 பிப்ரவரி 10]

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

கலவை காவல் நிலையத்தில் ஒருவருக்கு எற்பட்டுள்ள மரணம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வட ஆற்காடு மாவட்டம், ஆற்காடு வட்டம், கலவை காவல் நிலையத்தில், 3–2–1981 அன்று தியாகராஜன் என்கிற 11 வயது சிறுவன் லாக்கப்பில் இருந்தவன் அடிக்கப்பட்டதன் காரணமாக மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு இறந்ததனால் அப்பகுதி மக்களிடையே நிலவும் பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு திரு. கே. ஆர். சுந்தரம், திரு. என். வரதராஜன் ஆகியோர் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது குறித்து சுருக்கமாகக் கூறும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் அவர்கள்.

திரு. கே ஆர் சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வடார்க்காடு மாவட்டம் ஆற்காடு தாலுக்காவைச் சேர்ந்த கலவை போலீஸ் நிலையத்தில் 12 வயது மதிக்கத் தக்க தியாகராஜன் என்னும் சிறுவன் விளையாடிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் அப்பொழுது சென்றுகொண்டிருந்த பஸ் மீது கல் போக அதற்காக பஸ் ஊழியர்கள் போலீஸில் புகார் செய்து, போலீஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பலமாக அடிக்கப் பட்டிருக்கிறான். பிறகு வேலூர் மருத்துமனையில் சேர்க்கப்பட்டு சிகிச்சைக்குப் பிறகு இறந்து விட்டான் என்ற தகவல் பரவி கலவை கிராம மக்கள் பரபரப்படைந்து, போலீஸ் நிலையத்தைத் தாக்குகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இதனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பரபரப்பு அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிகள் தமிழகத்தில் தொடர்கதையாக ஆகிவிட்டது. போலீஸ் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கே அடித்துச் சாகடிப்பது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலே இப்படி நடக்கின்றன. இதற்கு முன்பு கூட இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடந்ததைப்பற்றிப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த நிலையைப்பற்றி விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10–40]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுக்குக் கிடைத்த தகவலின் படி 24 ஜனவரி 1981 பகல் 12-00 மணியளவில் குறம்பாடிக்

கரிகந்தங்கல் கிராமங்களுக்கிடையே ஆற்காடிலிருந்து கலவை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்த நகர பஸ் T.M.N. 7227-ன் மீது கரிகந்தங்கல் கிராமத்தைச் சேர்ந்த தியாகராஜன், லோக நாதன் என்கிற முறையே 10, 11 வயது சிறுவர்கள் கற்களை எரிந் தனர். இதனால் ஓட்டுநர் இருக்கைக்கு அருகில் இருந்த கண் ணாடி உடைந்தது. பஸ்ஸை நிறுத்தி ஓட்டுநர் சிறுவர்களைப் பிடித்து கலவை காவல் நிலையத்தில் அன்று பகல் 12-15 மணிக்கு ஆஜர் செய்து சேதத்திற்கு நட்ட ஈடு கோரி புகார் கொடுத்தார். நிலையத்திலிருந்த தலைமைக் காவலர் பஞ்சாட்சரம் தக்க நட வடிக்கைக்கு புகாரை, உதவி ஆய்வாளருக்கு வைத்தார். அன்று இரவு 8-20 மணிக்கு உதவி ஆய்வாளர் காவல் நிலையம் வந் தார். அவரிடம் இரவு 8-30 மணிக்கு அச்சிறுவர்களின் உற வினர்களிடமிருந்து ரூ. 25 நட்ட ஈடாகத் தான் வாங்கிக் கொண் டதாகவும், அச் சிறுவர்களை விடுவித்து விடலாம் என்றும் கூறி ஓட்டுநர் லோகநாதன் ஒரு மனுவைக் கொடுத்தார். அச்சிறு வர்களை உதவி ஆய்வாளர் 8-45 மணிக்கு விடுவித்து விட்டார்.

27—1—1981 அன்று தனக்கு ''டெட்டனஸ்'' வியாதி என்று தியாகராஜன் வேலூர் பென்ட்லான்ட் மருத்துவமனையில் சேர்க் கப்பட்டார். பிறகு மருத்துவ அறிவுரையை மீறி அங்கிருந்து 29—1—1981 அன்று விடுவிப்பு வாங்கிக் கொண்டு இரவு 10-30 மணிக்கு வேலூர் கிருத்துவ மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனை யில் அவருடைய உறவினர்களால் சேர்க்கப்பட்டார்.

3—2—1981 அன்று சிறுவன் தியாகராஜனின் தந்தை கிருஷ்ண பண்டிதர் கொடுத்த புகாருடன், கிருத்துவ மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையிலிருந்து கிடைத்த தகவலின்மேல் கலவை காவல் நிலையக் குற்ற எண் 19/81-ல் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 325-வது பிரிவின்படி வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. அரசு பென்ட்லான்ட் மருத்துவ மனையில் 27—1—1981 அன்று சேர்க்கப்பட்டபோது தியாகராஜனை யாரும் துன்புறுத்தியதாக புகார் கூறப்படவில்லையாதலால் இது சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மருத்துவ வழக்கு என்று கருதப்படவில்லை. மருத்துவ மனை யிலிருந்து தியாகராஜனை 3—2—1981 அன்று இறந்து விட்டதாக கலவை காவல் நிலையத்திற்கு 4—2—1981 அன்று ''ரிப் போர்ட்'' கிடைத்தது. இதன் பிறகு வழக்கு இந்திய தண்டனை சட்டத்தின் 302-வது பிரிவின்படி மாற்றப்பட்டது. தியாகராஜனை காவல் நிலையத்தில் மூன்று முறை தூக்கித் தரையில் போட்ட தாகப் புகார் கூறப்பட்டதால் இராணிப்பேட்டை வருவாய்த் துறை கோட்ட அலுவலருக்கு தகவல் அறிவிக்கப்பட்டது. அவர் 5—2—1981 காலை வேலூர் கிருத்துவ மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் பிரேத விசாரணை செய்து சவப் பரிசோ தனைக்கு அனுப்பி வைத்தார். அவரை இதுகுறித்து காவல் துறை நிலை ஆணை எண் 145-ன்படி விசாரணை செய்யும்படி

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பணித்துள்ளார். இவ்விசாரணை அறிக்கையும், சவப் பரிசோதனையின் முடிவும் இன்னமும் அரசுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இவை கிடைத்த பின்பே முழு விவரமும் தெரியவரும்.

24 ஆம் தேதி அன்று விடுவிக்கப்பட்டார். ஆனால், மீண்டும் 27 ஆம் தேதி மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டார். ஆகவே, டெட்டனஸ் வியாதி அவருக்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் ஒரு புகார் வந்தது. காவல் துறையிலே 3 முறை தூக்கிப் போட்டார்கள் என்று. அந்தப் புகார் வந்ததன்பேரில் கோட்ட ஆட்சித் தலைவர் சவப் பரிசோதனைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். ஆகவே, இந்த இரண்டு ரிப்போர்ட் வருமேயானால், அந்த ரிப்போர்ட்டுகளுடைய அடிப்படையிலே குற்றவாளிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இந்த அரசு கட்டாயம் எடுக்கும். இப்பொழுது அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இதுபற்றிப் பேசுவதன்மூலமாக, மேற்கொண்டு தகவல்கள் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால், இந்த இரண்டு அறிக்கைகளும் அரசுக்குக் கிடைத்தவுடனே தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளும் இந்த அரசு என்பதை மட்டும் நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்நிலையில் இச்சம்பவம் குறித்து விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கத் தேவையில்லையெனக் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத் தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

5. அறிக்கை அளித்தல்

பல மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலைமை— அரசு நடவடிக்கை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் 106-வது விதியின்கீழ் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேரவைக்கு அறிக்கை ஒன்றினை இப்பொழுது அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் பருவமழைப் பொய்த்து விட்டதன் காரணமாக, பல மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலவுவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, விவரமான அறிக்கையை இங்கே வைத்திருக்கிறேன். அது முழுவதையும் நான் படிக்கத் தேவையில்லை யென்றாலும்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1981 பிப்ரவரி 10

மொத்தமாக இந்த வறட்சியைப் போக்குவதற்காக, குடி தண்ணீர் வழங்குவதற்கும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும் புதிய கிணறுகளை வெட்டுவதற்கும், இந்த அரசு ரூ. 298·77 இலட்சம் மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டம் ரூ. 115 இலட்சம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ரூ. 50 இலட்சம், தர்மபுரி மாவட்டம் ரூ. 30 இலட்சம் திருச்சி மாவட்டம் ரூ, 50 இலட்சம்: தென் ஆற்காடு மாவட்டம் ரூ. 30 இலட்சம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம் 6·23 லட்சம் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் 17·54 லட்சம். இந்த வகையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மதுரை, சேலம் மாவட்டம் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைபற்றி அரசு ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கும். இது குறித்து ஒரு விவரமான அறிக்கை இங்கே வைத்திருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் 1980 ஆம் ஆண்டு பருவமழை பல இடங்களில் குறைவாகவே பெய்துள்ளது. இதனால் வட ஆற்காடு புதுக்கோட்டை, தென் ஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, இராமநாதபுரம், தருமபுரி, தஞ்சாவூர், சேலம் ஆகிய மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. சில இடங்களில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருப்பதுடன் புதிய கிணறுகளைத் தோண்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் அறிக்கைகளை ஆய்வு செய்து, உடனடியாக குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடின்றி கிடைப்பதற்காக புதிய கிணறுகள் தோண்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் கீழ்க்கண்டவாறு செலவினம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.—

LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)
1. வட ஆற்காடு	1,15.00
2. இராமநாதபுரம்	50.00
3. தருமபுரி	30.00
4. திருச்சிராப்பள்ளி	50.00
5. தென் ஆற்காடு	30.00
6. தஞ்சாவூர்	6·23
7. புதுக்கோட்டை	17·54
மொத்தம்	298.77

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

2. நிவாரண வேலைகளை பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் தீவிரப்படுத்துவது பற்றியும், எந்தெந்த துறைகள், எந்தெந்த பணிகளை பொறுப்பேற்று செயல்படுத்துவது என்பது பற்றியும், 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 2-ஆம் தேதியில தலைமைச் செயலாளர் நடத்திய உயர்மட்ட அலுவலர்களின் கூட்டத்தில் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு களின் அடிப்படையில் குடிநீர் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை மற்றும் பொதுப்பணித்துறை மூலமாக புதிய குழாய்க்கிணறுகளை அமைக்கவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் அதற்கான கருவிகளை மாவட்டங்களின் தேவையான இடங் களில் சேர்ப்பிக்கவும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. சுமார் 1,300 குழாய் கிணறுகள் புதிதாக அமைக்கப்படும். அவற்றில் 1,100 கிணறுகளை குடிநீர் வடிகால் வாரியம் அமைக்கும். ஏற் கனவே நிலத்தடி நீர்ப்பிரிவு அமைத்துள்ள ஆய்வு ஆழ்துளைக் கிணறுகளையும், குடிதண்ணீர் விநியோகத்திற்கு பயன்படும் வகையில் குடிநீர்—வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைப்பதற்கும், அவற்றில் கைப்பம்புகள் அல்லது தகுதியான இடங்களில் மோட் டார் பம்புகள் அமைப்பதற்கும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

3. கைப்பம்புகள் அடிக்கடி பழுதுபட்டுப் போவதாக புகார் கூறப்படுவதால் எல்லா கைப்பம்புகளையும் குடிநீர்வடிகால் வாரியம் பொறுப்பேற்று பழுது பார்ப்பதற்கும், அவ்விதம் செய்வதில் ஒரு கைப்பம்பு பழுதாகிவிட்டால் அதற்குப் பதிலாக மாற்று பம்பை உடனே பொருத்தி பழுதானவற்றை பின்னர் சீர் செய்து பயன்படுத்துவதற்குத் தயாராக வைத்துக் கொள்ளவும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

4. வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள்.—வறட்சியால் பாதிக்கப் பட்ட பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் வகையில் தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட் டத்தின்கீழ் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டுள்ள வேலைகளை துரித படுத்தவும், புதிய பணிகளை மேற்கொள்ளவும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின்கீழ் அதிகப்படியா தேவையான அரிசியை அவ்வப்போது ஒதுக்குவதற்கும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. வறட்சிப் பணிகளை துரிதமாகவும், முனைப்புடனும் செய்து முடிப்பதற்கு நிர்வாக இயந்திரம் முழு அளவுக்கு தயார் நிலையில் உள்ளது.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1981 பிப்ரவரி 10

5. ஒவ்வொரு மாவட்டங்கள் பற்றிய விவரமான தகவல்கள் பின்வருமாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

6. வட ஆற்காடு மாவட்டம்.—வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1980 ஆம் ஆண்டு பெய்த மழையளவு சராசரி மழையளவை விட குறைவாக இருந்தது. காவிரிப்பாக்கம் ஏரி உட்பட 2,970 நீர்ப்பாசன நிலைகளும் வறண்டுவிட்டன எல்லா வட்டங்களிலும், நிலக்கடலை' சோளப்பயிர்கள் காய்ந்துவிட்டன. அரக்கோணம், வந்தவாசி, செய்யார், திருவண்ணாமலை மற்றும் செய்யார் வட்டங்களில் குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. விவசாய வேலைகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டிய நிலை உள்ளது. வருவாய் நிர்வாக ஆணையர் இம்மாவட்டத்தின் வறட்சி நிலை பற்றி மாவட்ட ஆட்சியாளர், குடிநீர் வடிகால் வாரியத் தலைவர் ஆகியோருடன் கலந்து ஆலோசித்து அரசுக்கு அனுப்பிய பரிந்துரைகளை அரசு ஆய்வு செய்து கீழ்க்கண்ட நிவாரணங்களுக்கு ஆணையிடப் பட்டுள்ளது :—

(அ) நகர மற்றும் ஊர்ப்புறங்களில் 700 குழாய் கிணறுகளை ரூ. 105 இலட்சம் செலவில் அமைக்கவும் ;

(ஆ) பாலாறு தண்ணீர் விநியோக திட்ட மேம்பாட்டு வேலைக்காக ரூ. 10 இலட்சம் செலவிடவும் ;

(இ) கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு திட்டத்தின்கீழ் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்கனவே நடைபெற்றுவரும் வேலைகளை முடிக்கவும், புதிய வேலைகளை மேற்கொள்ளவும் கூடுதலாக 1,750 டன் அரிசியை ஒதுக்கியும் ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளது.

இம்மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பயிர்களின் விளைச்சல் 37 பைசாவுக்கும் குறைவாக (5 . சதவீதம்) விளைந்த நிலங்களுக்கு நிலவரி, உள்ளூர் வரி, தண்ணீர்த் தீர்வை, தனித் தண்ணீர்த் தீர்வை, பணப்பயிர் தீர்வை தள்ளுபடி செய்தும், ஒருவருக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் பாதிக்குமேல் (50 சதவீதம்) நிலவரி தள்ளுபடி செய்யத்தகுதி உள்ளதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு அரசுக்கடன், நிலவரி, உள்ளூர் வரி, நிலுவைகள் வசூலை அடுத்த ஆண்டிற்கு ஒத்திவைத்தும் ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளது.

(7) தென்னாற்காடு மாவட்டம்:—இம்மாவட்டத்தில் 1980 ஆம் ஆண்டில் பருவ மழை சாதாரணமாக பெய்ய வேண்டிய அளவுக்கு, 59 சதவீதமே பெய்துள்ளது. காவிரி மேட்டூர் நீர்ப்பாசன பகுதிகளில் நிலவரம் திருப்தி

கரமாக உள்ளது. விருத்தாசலம் அணைக்கட்டு, மேமாத்தூர் அணைக்கட்டு, எல்லிஸ் சத்திரம் அணைக்கட்டு, பேலான்துரை அணைக்கட்டு திருக்கோயிலூர் அணைக்கட்டு, செர்ணாவூர் அணைக்கட்டு, மணிமுத்தா நதி, கோமுகி நதி, வீடூர் திட்டங்களிலும் போதுமான அளவு தண்ணீர் வரத்து இல்லாததால் விருத்தாசலம், கள்ளக்குறிச்சி, திருக்கோயிலூர், உளுந்தூர் பேட்டை, விழுப்புரம் வட்டங்களில் பயிர்கள் பாதிக்கப் பட்டுள்ளன. 2,093 மானாவாரி குளங்களிலும் தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டு விட்டன. ஆயினும் இம்மாவட்டத்தில் சுமார் 91,704 பாசன கிணறுகள் உள்ளதால் அவற்றை பயன்படுத்தி ஓரளவுக்கு பாசன ஆயக்கட்டுகளிலும் புன்செய் நிலங்களிலும் விவசாயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இம்மாவட்டத்தில் மொத்தம் உள்ள 2,285 கிராமங்களில் 744 கிராமங்கள் பருவமழை தவறியதால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதிக்கப்பட்ட 744 கிராமங்களிலும், விவசாயத்துக்கு தகுதியுள்ள 1,29,745 ஏக்கரில் 66,430 ஏக்கர் தரிசாக விடப் பட்டுள்ளது.

குடி தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில் தற்போது பரவலான தட்டுப்பாடு ஏதும் இல்லை. ஆனால் பிப்ரவரி மாதம் 1981ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் நிலை உள்ளது.

நிவாரணப் பணிகள் :

பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்காக தற்போது ரூ. 30 இலட்சம் செலவில் புதிய குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நிலவரி தள்ளுபடி செய்வதற்கும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஆணையிட்டதை போலவே இம்மாவட்டத்திற்கும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேலைவாய்ப்பு திட்டங்கள் :

தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழும் தன்னிறைவு திட்டத்தின் கீழும், ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட வேலைகளை துரிதப்படுத்துவதோடு பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் புதிய நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ளவும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இம்மாவட்டத்திற்கு தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு திட்டத்தின் கீழ் 350 டன் அரிசி கூடுதலாக விடுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

8. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் :

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பருவ மழை குறைவாக பெய்ததால் ராஜபாளையம், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் வட்டங்களில் சில ஏரி குளங்கள் தவிர மற்ற பகுதிகளில் பெரும்பாலும் குளங்களில் தண்ணீர் வரவில்லை. மொத்தம் 7,332 குளங்களில் 3,603 குளங்களில் தண்ணீரே வரவில்லை. மீதமுள்ள குளங்களிலும் 266 குளங்கள் தவிர மற்ற குளங்களில் விவசாயத்திற்கு போதுமான தண்ணீர் வரவில்லை. இதனால் விவசாய வேலைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு பயிர்கள் காய்ந்துவிட்டன.

குடிதண்ணீர் :

குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு இதுவரை இல்லை. ஆயினும், வரும் மாதங்களில் மழை இல்லை எனில் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் நிலை உள்ளதால் புதிய கிணறுகளை தோண்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, ரூ. 50 இலட்சம் செலவில் புதிய குழாய் கிணறுகளை அமைக்கவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட நிலவரி சலுகைகள் போல் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், நிலவரி தள்ளுபடி சலுகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தின் கீழ் நடக்கும் பணிகளை துரிதப்படுத்தியும், பருவமழை தவறியதால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் புதிய பணிகளை ஆரம்பித்தும் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அளிப்பதற்கும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

9. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் :

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் காவிரி நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள இடங்களில் பயிர்களின் நிலைமை நன்றாக உள்ளது. மானாவரி குளங்களில் பெரும்பாலும் தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே மானாவாரி குளங்களில் ஆயக்கட்டுகளில் 95 சதவீதம் நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. கிணற்றுபாசன நிலங்களில் ஆங்காங்கே சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது.

குடிதண்ணீர் :

குடிதண்ணீர் பொறுத்த வரையில் தற்போது இது ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இல்லை என்றாலும் கிணறுகளில் நீர் மட்டத்தின் நிலை குறைந்துக்கொண்டே போவதால் இம்மாதக் கடைசிக்குப்பின் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் நிலை உள்ளது.

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

நிவாரணங்கள் :

50 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் புதிய குழாய் கிணறுகளை அமைக்கவும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

நிலவரி தள்ளுபடி சம்பந்தமாக பொதுவான ஆணை பிறப்பிக்கப்படாவிட்டாலும், மானாவரி குளங்கள் ஆயக்கட்டு சம்பந்தப்பட்ட வரை ஆங்காங்கே பயிர்களின் விளைச்சலை பார்வையிட்டு தகுதிவாய்ந்த நிலங்களுக்கு மட்டும் நிலவரி தள்ளுபடி அளிக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

10. தருமபுரி மாவட்டம்.

தருமபுரி மாவட்டத்தில் பருவமழை வழக்கமாக பெய்வதை விட பாதியளவுக்கும் குறைவாக பெய்துள்ளது. இதனால் இம் மாவட்டத்தில் மானாவாரி குளங்களில் தண்ணீர் போதுமான அளவு வரவில்லை. கிருஷ்ணகிரி நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் விட முடியாததால் மேற்படி நீர்த்தேக்க ஆயக்கட்டு பகுதிகளில் முதல் போகம் சுமார் 9,000 ஏக்கர்களில் விளையவில்லை, அதேபோல் சுமார் 4,000 ஏக்கர் ஆயக்கட்டை கொண்ட பாரூர் ஏரியில் தண்ணீர் வராததால் அதில் இரண்டாம் போகம் விளையவில்லை. இந்நிலையில் பயிர்களின் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

குடிதண்ணீர் பொறுத்தவரையில் 382 கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றிவருவதால் அவற்றை ரூ. 30 இலட்சம் செலவில் ஆழப்படுத்துவதற்கும் புதிய கிணறுகள் அமைக்கவும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

நிவாரணப்பணிகள்.

கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத்திட்டத்தின்கீழ் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வேலைகளை துரிதப்படுத்தவும் புதிய பணிகளை மேற்கொண்டு பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இம்மாவட்டத்திற்கு கூடுதலாக 1,450 டன் அரிசி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

11. புதுக்கோட்டை மாவட்டம் :

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் பருவமழை குறைவாகவே பெய்துள்ளது. இதனால் மேட்டூர் நீர்ப்பாசன பகுதி நீங்கலாக மற்ற இடங்களில் பயிர்கள் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1981 பிப்ரவரி 10

குடி தண்ணீர் பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டுள்ளது. குடி தண்ணீர் பற்றாக்குறையை போக்குவதற்காக 64 புதிய குழாய் கிணறுகளை தோண்டவும், 201 கிணறுகளில் ஆழ்குழாய்களை அடிக்கவும், 267 கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் ரூ. 17.54 இலட்சம் செலவினத்துக்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது.

பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நிலவரி தள்ளுபடி செய்வதற்கு வடார்க்காடு மாவட்டத்திற்கு வழங்கப்பட்டது போலவே ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

12. தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

இவ்வாண்டில் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் போதுமான அளவு தண்ணீர் இருந்ததால், இம்மாவட்டத்தில் பகுதிகளிலும் நல்ல மகசூலுடன் சுமார் 4.11 இலட்சம் ஏக்கர் வில் குறுவை நெல் அறுவடை செய்யப்பட்டது. 1980 செப்டம்பர் முதல் வாரத்திலிருந்து சம்பா நடவு ஆரம்பமாயிற்று மேட்டூர் தேக்கத்தில் தண்ணீர் போதுமான அளவில் இருந்ததால் விவசாயிகள் சாகுபடியை முழு வேகத்தில் செய்வதற்கு உதவியது. விவசாயிகளுக்கு ஒத்தாசையாக இருக்கும் வடகிழக்குப் பருவ மழை சாதகமாகப் பொழியாததாலும், கடந்து ஆண்டைவிட பருவ மழை மிகக் குறைந்த அளவு இருந்ததாலும், சிறப்பாக பட்டுக்கோட்டை, பேராவூரணி, ஒரத்தநாடு மற்றும் தஞ்சாவூர் வட்டங்களில் காவிரி மேட்டூர் பாசனப் பகுதி நீங்கலான பிற நீர்ப்பாசனமில்லாத புன்செய் நிலங்களில் பயிரிடப்பட்ட உணவுப் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

தஞ்சாவூர் மற்றும் ஒரத்தநாடு வட்டங்களில் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்காக தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், புதிய கிணறுகளை தோண்டுவதற்கும் ரூ. 6.23 இலட்சம் செலவினத்துக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

13. செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 1980 ஆம் ஆண்டு பருவ மழை குறைவாகவே பெய்தது. கடலோரப்பகுதியான செங்கல்பட்டு, மதுராந்தகம், பொன்னேரி வட்டங்களிலும் ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டத்தில் ஒரு பகுதியிலும் பருவ மழை கால தாமதமாக நவம்பரில் தான் பெய்துள்ளது. இம் மாவட்டத்தின் மேற்கு பகுதியான தாம்பரம், திருவள்ளூர் கோட்டங்களில் பெய்த மழையளவு மிகவும் குறைவு ஆயினும் இம்மாவட்டத்தில் பயிர்கள் பரவலாக முழுவதும் தீய்ந்து போனது அல்லது காய்ந்தது என்று சொல்வதற்கில்லை.

குடிக்தண்ணீர்:

குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஒரு பிரச்சனையாக இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடின்றி கிடைப்பதற்கு ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. திருத்தணி, பள்ளிபட்டு, ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டங்களை பொறுத்தவரை குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் விரிவான குடிநீர் அபிவிருத்தி திட்டம் அனுசரித்து தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டினைத் தவிர்க்க தேவையான எல்லா நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படும்.

14. கன்னியாகுமரி மாவட்டம்:

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டு பருவமழை சற்றுக்குறைவாக பெய்திருந்தபோதிலும், பயிர்களின் நிலைமை திருப்திகரமாக உள்ளது. இம்மாவட்டத்தில் உள்ள நீர்த்தேக்கங்களில் நீர்மட்டம், தென்மேற்குப் பருவ மழைக்குப் பின்னும் குறைவாகவே இருந்தபோதிலும் வடகிழக்குப் பருவ மழைக்குப் பின்னர், நீர்மட்டம் ஓரளவு அதிகரித்தது. பயிர்களின் நிலைமை திருப்திகரமாகவே உள்ளது.

குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஒரு பிரச்சனையாக இல்லை. ஆயினும் தண்ணீர் குறைவாக உள்ள 18 கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு மாவட்ட ஆட்சியர் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார்.

15. மதுரை மாவட்டம்:

மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மழைக் குறைவினால் பயிர்களின் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றபடி நிலைமை திருப்திகரமாக உள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நிலைமையைக் கண்காணித்து வருகிறார். இம்மாவட்டத்திலும் தேவையான நிவாரணங்களுக்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

16. சேலம் மாவட்டம்:

மழைக் குறைவினால் இம்மாவட்டத்திலும், பயிர்களின் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. குடிதண்ணீர் கிணறுகளில் தண்ணீர் மட்டம் இறங்கி வருவதால் வரும் மாதங்களில் ஏற்படக்கூடிய தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டை சமாளிப்பதற்குப் புதிய கிணறுகளை அமைக்கவும், ஏற்கனவே உள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. வேலைவாய்ப்பு தரக்கூடிய பணிகளை தேசிய கிராமப் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ்த் தீவிரப்படுத்துவதற்கும்: மற்றும் நிவராணங்களை வழங்குவதற்கும் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

17. திருநெல்வேலி. கோவை, பெரியார், நீலகிரி:

இம்மாவட்டங்களில் பாதகமான நிலை நிலவுவதாக அறிக்கைகள் வரவில்லை.

6. அறிவிப்பு

நீர்ப்பாசனத் துறையின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் மேலவையில் இருப்பதால் நீர்ப்பாசனத் துறை குறித்த திருத்த அறிக்கை பின்னால் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

7. கவன ஈர்ப்புகள்

செங்கல்பட்டு மாவட்ட மீனவர்களுக்கு நிவாரணம்

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : தலைவர் அவர்களே, விதி 54 ன் கீழ் 'செங்கற்பட்டு மாவட்டம் கரிமணல் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த திருமலைநகரில் ஏற்பட்ட மோதலில் மீன்பிடி சாதனங்களை இழந்து தவிக்கும் மீனவர்களுக்கு நிவாரண உதவி அளிக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன் :—

அறிக்கை

செங்கற்பட்டு மாவட்டம் கரிமணல் பஞ்சாயத்திலுள்ள திருமலை நகரில் அங்குள்ள மீனவர்களுக்கும் அதன் பக்கத்துக் கிராமங்களிலுள்ள மீனவர்களுக்கும் பழவேற்காடு ஏரியில் மீன் பிடிப்பது குறித்து 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 12 ஆம் நாள் அன்று கலவரம் ஏற்பட்டது. அன்று பிற்பகல் காவல்துறையினரும் வருவாய்த் துறையினரும் அங்கு விரைந்து சென்று நிலைமையைக்கட்டுப்படுத்தினர். மறுநாளே வருவாய்த்துறை மூலம் ஊர் குடியினர் அனைவருக்கும் 10 மூட்டை அரிசி பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது, தீயினால் பாதிக்கப்பட்ட நாற்பத்தேழு குடிசைகளுக்காக ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூபாய் 200 வீதம் மொத்தம் ரூபாய் 9,400 வழங்கப்பட்டது.

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 பிப்ரவரி 10] *(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)*

2. திருமலை நகர் குப்பத்தில் வசிக்கும் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு மேலும் உணவும், உடையும் ரூபாய் 15,015 செலவில் அளிப்பதற்கான மீன்துறை இயக்குனரின் செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

3. மீன்பிடி சாதனங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு பற்றிய விவரங்களை மீன்துறை இயக்குநர் சேகரித்து வருகிறார், சாதாரணமாக இயற்கையின் சீற்றத்தாலும், விபத்துக்களாலும் மீனவர்களுக்கு ஏற்படும் சேதங்களுக்கு அரசு தக்க நிவாரணம் உடனடியாக அளிக்கிறது. ஆனால் திருமலை மீனவர்களுக்கு கலவரத்தால் சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆதலால் முழு விவரங்கள் கிடைக்கப்பெற்றதும் மீனவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதுபற்றி விரைவில் அரசு பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பகுதி செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் பொன்னேரி தொகுதியைச் சேர்ந்த திருமலைநகர் என்ற பகுதியாகும் அந்தப் பகுதிக்கு சுலபமாக யாரும் செல்ல முடியாது. என்னையும், அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வரக்கூடிய யாராவது ஒரு உறுப்பினரையும் தவிர மற்றவர்கள் சுலபமாகப் போக முடியாது. அது தமிழகத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும், தமிழகப் பகுதியிலேயிருந்து நீராலே பிரிக்கப்பட்டு, 3, 4 மைல்களுக்கு பழவேற்காடு ஆற்று நீராலே பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீவுபோல் இருக்கிறது. நான் கூட அங்கே எப்படிப் போனேன் என்றால்......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எப்படிப் போனீர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு போனால் நீண்டு கொண்டே போகும். உங்களுக்கு 2 கேள்வி கேட்க அனுமதியுண்டு. அதோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : தலைவரவர்களே, இந்த இடத்திலே கலாமிட்டீஸ் ஏற்பட்டால் கூட கடன் வாங்க முடியாது. அப்படி ஒரு தீவு போன்ற இடம். இங்கே 50 மீனவர் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நீங்கள் ரூ. 200 தந்து இருக்கிறீர்கள், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக. அதுகூட வீடு கட்டத்தான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். தொழிற்கருவிகள் வாங்குவதற்கு எந்தவித உதவியும் செய்யப்படவில்லை. இரண்டு

மாதங்களாகியும் இன்னும் நீங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை. கடந்த 12 ஆம் தேதி நடைபெற்றது, இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்டதல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது—இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்டால்தான் தரவேண்டுமென்று கன்வென்ஷன் நமக்கு இல்லை.

முன்பே ஒருமுறை பழவேற்காடு பகுதியில் கொடுத்திருக்கிறோம். முந்திய அ.தி.மு.க. அரசாட்சி காலத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்மாதிரி இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு தொழிற்கருவிகள் வாங்குவதற்கு உதவி செய்து, எவ்விதத் தொழிலும் செய்ய முடியாமல் இருக்கும் அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு இந்த அரசு உதவி செய்வதன் மூலம் அவர்கள் வறுமையை நீக்கி, கொடுமையில் இருந்து அவர்களை காப்பாற்ற ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, விவரக் குறிப்பு அறிக்கையிலே உடனடியாக செய்யப்பட்ட உதவிகளைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மீன்பிடி சாதனங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு பற்றிய விவரங்களெல்லாம் மீன்துறை இயக்குநரை கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து அறிக்கை வந்தவுடன் அரசு உரிய பரிசீலனை செய்யும். இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட இழப்புகளுக்குத்தான் நிவாரணம் தரலாம் என்று கன்வென்ஷன் இருந்தாலும் கூட, கலவரத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், ஏழை மக்களின், ஏழை மீனவர்களின் துயர் துடைப்பதற்காக இந்த அறிக்கை வந்த பிறகு உரிய அனுதாபத்துடன் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து கவனிக்கும். நிவாரணம், பரிசீலனை செய்த பிறகு முடிவு செய்யும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய பிஷரீஸ் டைரக்டர் விவரங்களைக் கலெக்ட் பண்ணிக் கொண்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். கடந்த திங்களே, நானே அமைச்சரைப் பார்த்தேன். அது டைரக்டரிடம் இருந்து, கலெக்டர் ரிப்போர்ட்டாக வந்து, டைரக்டரிடம் வந்து, செக்ரட்டரியிடம் போன மாதமே வந்துவிட்டது. நான் தங்களையே பார்த்தேன். நீங்கள்தான் எனக்கு டைரக்ஷன் தந்து செக்ரட்டரியைப் பார் என்று சொன்னீர்கள். அவர் உடனே, தன்னுடைய சபார்டினேட்டை பார்த்து, அவனை அழைத்துச் சொன்னார். ஒரு மாதம் ஆகிறது. இது வரையில் தரவில்லை.

(முற்பகல் 10—50)

மேலும் அவர்கள் குடிசை போட்டுக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் மீனவர்களுக்காக வீடுகள் கட்டுகிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது. கட்டுகிறார்களா

இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இரண்டு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களை 22 கிராம மக்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதால் அந்தப் பகுதி மக்களின் குடிசைகள் தீக்கிரையாகாத வகையில் தமிழகத்தில் இராமநாதபுரம் பகுதியில் கட்டியிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல், அதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்வது போல், இந்தப் பகுதிக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து, நல்ல வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, யார் யாருக்கு எவ்வளவு இழப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அறிந்து தான் நிவாரணம் அளிக்க முடியும். அதற்கான தகவல்களை இயக்குநரிடமிருந்து கேட்டு இருக்கிறோம். வந்தவுடன் விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அப்படி வருவதற்குக் காலதாமதம் ஆனால், அரசே வரவழைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, ஆவன செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(ஆ) காட்பாடி, குடியாத்தம் பகுதிகளில் கால்நடைகள் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : '' வட ஆற்காடு மாவட்டம் காட்பாடி, குடியாத்தம் பகுதிகளில் கால்நடைகளுக்குத் திடீரென நோய் ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து '' திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், கே. ஆர். சுந்தரம், ரா. கிருஷ்ணன், என். ஏ. பூங்காவனம் ஆகியோர் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு சமூகநலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, '' வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் காட்பாடி, குடியாத்தம் பகுதிகளில் கால்நடைகளுக்குத் திடீரென நோய் ஏற்பட்டு இருப்பது குறித்து'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

196 காட்பாடி குடியாத்தம் பகுதிகளில் கால்நடைகள் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதும்

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1981 பிப்ரவரி 10

அறிக்கை.

வடாற்காடு மாவட்டம், காட்பாடி, குடியாத்தம் மற்றும் கள்ளியூர் பகுதிகளில் அடங்கிய 19 கிராமங்களில் கால்நடைகளுக்கு கோமாரி நோய் பரவி இருந்தது. அந்நோய் குடியாத்தம் பகுதியில் 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 25 ஆம் நாள் முதல் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரையிலும், காட்பாடி பகுதியில் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 10 ஆம் நாள் முதல் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 26 ஆம் நாள்வரையிலும், மற்றும் கள்ளியூர் பகுதியில் 1981ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 16 ஆம் நாள் முதல் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரையிலும் பரவி இருந்தது.

2. காட்பாடி அருகாமையில் உள்ள பிரும்மபுரம், சேவூர் மற்றும் அரும்பருதி கிராமங்களில் 227 கால்நடைகள் கோமாரி நோயினால் பாதிக்கப்பட்டதில், 26 கன்றுகள் மற்றும் 3 பெரிய கால்நடைகள் இறந்துவிட்டன. குடியாத்தம் மற்றும் கள்ளியூர் பகுதிகளில் 350 கால்நடைகள் மேற்கூறிய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டதில் 89 கன்றுகள் மற்றும் 34 பெரிய கால்நடைகள் இறந்துவிட்டன.

3. கோமாரி நோய் மேற்கூறிய பகுதிகளில் பரவி இருந்த விவரம் கால்நடைப் பராமரிப்புத்துறையின் கவனத்திற்கு 5-1-1981 அன்றுதான் கொண்டு வரப்பட்டது. உடனே சிறப்பறிஞர் (நோய் ஆய்வு) மற்றும் வேலூர் கால்நடைப் பராமரிப்பு உதவி இயக்குநர் (நோய் புலனாய்வுக் குழு) நோய் பரவியுள்ள பகுதிகளுக்கு சென்று காட்பாடி விரிவாக்க உதவி கால்நடை மருத்துவர்க்கு சிகிச்சை அளிக்கும் முறைகள் மற்றும் நோய் மேலும் பரவாமல் தடுப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளைப்பற்றி ஆலோசனைகளை கூறினார்கள். இராணிப்பேட்டை நோய்த் தடுப்பு மருந்து நிலையத்திலிருந்து இரண்டு ஆராய்ச்சி அலுவலர்கள் 5-1-1981 முதல் 3-2-81 முடிய பல நாட்களில் நோய் பரவிய இடங்களுக்கு சென்று நோய்வாய்ப்பட்ட கால்நடைகளினின்று நோய்க்கான காரணங்களை அறிவதற்காக தேவையான சோதனைப் பொருட்களை எடுத்து அவற்றை பரிசோதனைக்காக இராணிப்பேட்டை நோய்த் தடுப்பு மருந்து நிலையத்திற்கு அனுப்பினார்கள். நோய்ப் பற்றிய நுண்கிருமி எது என அறியும் ஆய்வு பரிசோதனையில் உள்ளது. ஆனால், நோயின் தோற்றம், அறிகுறி, கால் மற்றும் வாய்ப்பகுதிகளில் காணப்படும் புண்கள் இவற்றை கருத்திற்கொண்டு கோமாரி நோய் என அறியப்பட்டது.

4. தரப்படவேடு, பிரம்மாபுரம் மற்றும் சேவூர் கிராமங்களில் கோமாரி நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட முறையே 56, 45 மற்றும் 88 கால்நடைகளுக்கு தடுப்பு ஊசிகள் போடப்பட்டன. 22-1-1981 முதல் 2-2-1981 வரை காட்பாடி மருத்துவமனையில் 33 கால்நடைகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. தற்போது நோய் கட்டுப்

பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இந்நோய் எளிதில் தாய் கால்நடைகளிலிருந்து இளங்கன்றுகளிக்கு பரவி விடுமாதலால் அவைகளை தாய்ப்பால் அருந்த அனுமதிக்க வேண்டாமென்று பொதுமக்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

5. கோமாரி நோய்க்கான தடுப்பூசி சாதாரணமாக இந்நோய் வருவதற்கு முன்னே முன் எச்சரிக்கையாக போடப்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் இந்நோய் விரைவாக பரவி உடனிருக்கும் மற்ற கால நடைகளையும் பாதிக்கும். இந்நோய்க்கான தடுப்பூசி ஆறு மாத காலத்திற்கு மட்டுமே நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை கால்நடைகளுக்கு அளிக்கும். எனவே மீண்டும் மீண்டும் தடுப்பூசியை போட வேண்டியது அவசியமாகும்.

6. கோமாரி நோய் தடுப்பூசி கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையினால் உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. இவ்வூசி மருந்தின் விலை அதிகமாக உள்ளதால் அரசு இலவசமாகப் போடுவதில்லை. எனவே, விவசாயிகள் தங்கள் கால்நடைகளை இந்நோயிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு தடுப்பூசிகளை போடுமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். விருப்பமுள்ள விவசாயிகள் இத்தடுப்பூசி மருந்தினை வாங்கி தங்கள் கால்நடைகளுக்கு போடுகின்றனர். இவ்வூசி மருந்து டோஸ் ஒன்றின் விலை ரூபாய் 8 முதல் ரூபாய் 9 வரை வெளியில் விற்கப்படுகிறது. சிறு/குறுநில விவசாயிகள் மற்றும் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் முதலியோரின் நலன் கருதி மத்திய அரசு உதவியுடன் கோமாரி நோய்க்கான தடுப்பூசி திட்டத்தை மாநில அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. மேற்படி திட்டத்தின்படி தடுப்பூசி மருந்தின் விலையில் 50 சதவீதத்தை விவசாயிகளிடமும், வசூல் செய்து மீதி 50 சதவீதம் மாநில மற்றும் மத்திய அரசால் மானியமாகவும் வழங்கப்படுகின்றன. 1979–80 ஆம் ஆண்டு இந்நோய்க்கான தடுப்பூசி மருந்து 66,264 டோஸ் வாங்கப்பட்டு அவற்றில் 2,000 டோஸ்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டன.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிற விஷயங்களைப் பார்த்ததில் அரசுக்கு முழுமையாகத் தகவல் வரவில்லை என்று அறிகிறேன். காட்பாடி வட்டாரத்தில் 3 பெரிய கால்நடைகள் இறந்து இருக்கின்றன. என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. காட்பாடி என்னுடைய சொந்த ஊர். என்னுடைய வீதியிலும், பக்கத்து வீதியிலும் கிட்டத்தட்ட 10-க்கு மேற்பட்ட கால்நடைகள் இறந்து இருக்கின்றன. அவைகளில் பசுமாடுகள் 4,000 5,000 ரூபாய் பெறுமானவை இறந்து இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக ஏழை எளிய மக்கள் பால் கறந்து விற்று ஜீவனம் செய்துகொண்டு இருந்தவர்கள் கஷ்டப்படுகின்றனர். அதைப்

போன்று, குடியாத்தம், கள்ளிக்குடி பகுதியிலும் 300-க்கும் மேற்பட்ட மாடுகள் இறந்து இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கடந்த 22-ஆம் தேதியே நான் அங்கேயுள்ள கால்நடை அதிகாரிகளைச் சந்தித்து இது குறித்து சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த நோயைத் தடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு அந்த நோய் தடுப்பதற்கான மருந்தை ஏப்ரல், மே மாதங்களில் அளிப்பதுபோல் குறைந்த விலையில் வினியோகம் செய்வதற்கும் அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குக் கிடைத்த விவரப்படி தரப்படவேடு, களஞ்சூர், பிரும்மபுரம், சேவூர் மற்றும் அரும் பகுதி கிராமங்களில் 277 கால்நடைகள் கோமாரி நோயினால் பாதிக்கப்பட்டதில், 26 கன்றுகள் மற்றும் 3 பெரிய கால்நடைகள் இறந்துவிட்டன என்றும், குடியாத்தம் பகுதியில் நல்லூர்ப் பேட்டை, சந்தைப்பேட்டை, சாமுண்டீஸ்வரிப்பேட்டை, கொண்டசமுத்திரம், சேதுத்துறை போன்ற பகுதிகளில் 170 கால்நடைகள் பாதிக்கப்பட்டதில் 58 கன்றுகளும், 32 கால்நடைகளும் இறந்துபோய் விட்டன. அதேபோன்று, கள்ளியூர் பகுதியைச் சேர்ந்த ஆர். வெங்கடாபுரம், ஆர். கிருஷ்ணாபுரம், செட்டிக் குப்பம், சாராகுப்பம் போன்ற பகுதிகளில் 180 கால்நடைகள் பாதிக்கப்பட்டதில் 21 கன்றுகளும், 2 பெரிய கால்நடைகளும் இறந்துபோய் விட்டன என்று அரசுக்குத் தகவல் கிடைத்துள்ளது.

மேலும், உறுப்பினர் அவர்கள் தடுப்பு ஊசி மருந்துகளை குறைவான விலைக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறினார்கள். கோமாரி நோய்க்குத் தடுப்பு ஊசி மருந்து அரசால் தயாரிக்கப்படவில்லை. தமிழகத்திலே கூட தயாரிக்கப்படவில்லை. பம்பாய் ஹோசஸ்ட் கம்பெனியிலும், பெங்களூரில் உள்ள இந்திய கால்நடை ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலும், பூனாவில் உள்ள பாரத் ஆக்ரோ நிறுவனத்திலும் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதனுடைய விலை மிக அதிகமாக இருப்பதால் எல்லோருக்கும் அறிவுரை வழங்க முடியுமே தவிர முன் ஏற்பாடாக தடுப்பு ஊசி போட இயலாது. இருந்தாலும், கால்நடைகளைக் கவனத்தில் கொண்டு சிறு விவசாயிகளுக்கு அந்த மருந்து விலையில் 50 சதவீதத்தை மத்திய அரசு உதவியுடன் மாநில அரசும், 50 சதவீதத்தை சிறு விவசாயிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்து, தடுப்பு ஊசி போடப்பட்டு வருகிறது. அதனுடைய விலை வெளியில் 8 ரூபாயிலிருந்து 9 ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இந்த மருந்து தமிழகத்தில் தயாரிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். கால்நடைகளின் முக்கியத்துவத்தைக் கருதி தமிழகத்தில் தயாரிக்க

ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ? கால்நடைகள் இறந்துவிட்ட காரணத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு அரசு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்க முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே இந்த மருந்து தமிழ்நாட்டில் தயாரிக்கப்படுமா என்று கேட்கின்றார்கள். அதுபற்றி அரசு ஆலோசித்துத்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். மேலும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கப்படுமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் '' இன்ஷூர் '' செய்திருந்தால் கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய தொகுதியாகிய காட்பாடியில் 4 அல்லது 5 கிராமங்களில்தான் இந்த நோய் ஏற்பட்டுள்ளதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். காட்பாடி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 28 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அந்த 28 பஞ்சாயத்துக்களிலுமே இந்த நோய் பரவலாக இருந்துவருகிறது. அதே மாதிரி, அதற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 39 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயும் ஒன்றிரண்டு கிராமங்களில் தவிர, மற்ற எல்லா இடங்களிலும் இந்த நோய் இருக்கிறது. இன்னும் சரியாக கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. கால்நடை பராமரிப்பு நிலையத்தில் இந்த நோய்க்கு மருந்து கேட்டால—இங்கே அமைச்சரவர்கள் 8 ரூபாய், 9 ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள் ; அங்கே போய் கேட்டால் 100 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். இந்த நோயை முழுவதுமாக தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ? கால்நடைகள் இறந்து விட்டன. அந்த கால்நடைகளை வாங்க ஏழை எளிய மக்கள் 5,000 ரூபாய், 6,000 ரூபாய் கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ நல்ல காரியங்களைச் செய்கிற இந்த அரசு அந்த ஏழை மக்களுக்கு ஏதாவது மானியம் தர முன்வருமா ? உடனடியாக இந்த தடுப்பு மருந்து எல்லோருக்கும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே அது பற்றி என்னிடம் விளக்கம் இல்லை. ஆகையால் அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்று மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

8. அமைச்சரவையின் கொள்கையை கண்டிக்கும் தீர்மானம்—விவாதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, அமைச்சரவையின் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் தொடரும். இன்று எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் பேச இருக்கிறார்கள். பிறகு, அமைச்சர் பதில்

சொல்ல வேண்டும். அதன் பிறகு, இந்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்த திரு. உமாநாத் அவர்கள் பதிலுரை கூறவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு மீண்டும் அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டியிருந்தால் பதில் சொல்லி, ஓட்டெடுப்பு தேவைப்பட்டால் அதையும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கின்ற வகையில் 15 நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளாமல் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் திரு. எல். இளையபெருமாள் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

[முற்பகல் 11–00]

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டி இருக்கின்றது என்று தாங்கள் சொன்னீர்கள். சீப் மினிஸ்டார் தலைமையின் கீழ் இயங்கி வருகின்ற கேபினட் இது. அமைச்சரவர்கள் வேண்டுமானால் இன்டர்வீன் பண்ணலாமே தவிர, பதில் கொடுக்க வேண்டியது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்தான். இல்லாவிட்டால் அது இந்த அவைக்கு மரியாதை கொடுப்பதாகாது, அது முறையும் ஆகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தந்த இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களே பதில் சொல்லலாம். முதலமைச்சர் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதல்ல.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, ஒரு குறிப்பிட்ட மினிஸ்ட்டர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்று கொண்டு வந்திருந்தால் அவர்கள் பதில் சொல்லலாம். அவ்வாறு பதில் சொல்வதில் பொருள் உண்டு. ஆனால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் இயங்குகின்ற அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைக்கு கண்டனம் தெரிவிக்கின்ற முறையிலே இங்கே தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதன் காரணத்தால் கேபினட்டின் தலைமைப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற முதலமைச்சர் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

The Hon. Minister can intervene. I do not object to it..

மாண்புமிகு பேரத் தலைவர் : அமைச்சரவைக்கு கலக்லவடிவ் ரெஸ்பான்சிபிலிடி இருக்கின்றது. ஆகவே, இத் தீர்மானத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் பதில் சொல்ல இருக்கின்றபோது முதலமைச்சர்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பது ஒரு பிரச்சினை அல்ல.

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் ஒன்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பொருமுறை சென்ஷார் மோஷன் கொண்டுவரப்பட்டபோது, அதாவது தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கை சம்பந்தமாக சென்ஷார் மோஷன் கொண்டுவரப்பட்டபோது சீப் மினிஸ்ட்டர்தான் ரிப்ளை பண்ணினார்கள். ஆனால், இப்பொழுது ரிப்ளை பண்ண மாட்டேன் என்று சொல்வதன் காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் பதில் சொல்கிறாரா, இல்லையா என்பதொன்றும் பெரிய பிரச்சினை அல்ல. மேலும், அவர்களே, தான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும் என்று வற்புறுத்த இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கை சம்பந்தமாக இங்கே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற விவாதத்தின் மீது நமது அரசின்..... (குறுக்கீடு) நாம் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் தமிழக அரசு என்ற முறையில் நம்முடைய அரசுதானே—ஆகவே இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற தீர்மானத்தின்படி தொழிலாளர்களை மட்டுமல்ல, பொதுமக்களுடைய கருத்துக் களையும் இந்த அரசு அலட்சியப்படுத்துகிறது என்று நான் இங்கே சொல்லித்தான் ஆகவேண்டி இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் தலைமை

பொதுமக்கள் கூறுகின்ற கருத்துக்கள் மட்டுமல்ல, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் கூறுவதில் உள்ள நல்ல கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கொள்வதிலே இந்த அரசு காலதாமதம் செய்வதால் இந்த அரசுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகின்றது. இந்த அரசு பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை இழக்க வேண்டிய நிலையிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தென் கிழக்கு ஆசியாவிலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட பி. அண்ட். சி. மில் 104 ஆண்டுகளாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மில் தொழிலாளர்கள் 13 ஆயிரம் பேர் அவதிப்படுகின்றார்கள். என்ற அவல நிலையை அரசாங்கமும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் தலைவர்கள் எல்லாம் இதற்காக பல முறை நம்முடைய தமிழக அரசை நாடி இருக்கிறார்கள். அப்படி நாடுகிறபோது எல்லாம் ஆவன செய்வோம் என்று சொல்லிவிட்டு இதுவரை எந்தவிதமான முடிவுக்கும் வராததுதான் மிகவும் வருந்தத்தக்க செயல். அந்த மில் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழக அரசால் நியமிக்கப்

பட்ட ஒரு அதிகாரியின் நிர்வாகப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அளவுக்கு கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது. ஆகவே அப்போது அரசின் சார்பிலே அரசு அதிகாரியால் நடத்தப்பட்டபோது அந்த மில் லாபகரமாக நடத்தப்பட்டது என்று அறிக்கையிலே இருக்கின்றது. அப்படியானால் இன்றைக்கு ஏன் இந்த அவல நிலை ஏற்பட்டது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் இந்த விஷயத்தில் மாநில அரசு மத்திய அரசைச் சுட்டிக் காட்டினாலும், எங்களுக்குத் தகவல் இல்லை என்று அவர்களது அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக பத்திரிகையில் வருகின்றது. நாம் பத்திரிகைச் செய்திகளை முழுவதும் நம்பவில்லை என்று சொன்னாலும் ஓரளவுக்கு அதை நம்ப வேண்டி இருக்கின்றது. ஆகவே இந்தத் தமிழக அரசு என்ன நிலை எடுத்தது, எந்த நிலையில் மத்திய அரசை என்ன வகையிலே அணுகியது, அதற்கு மத்திய அரசின் பதில் என்ன என்பதை எல்லாம் அறிய விரும்புகிறேன்.

நிச்சயமாக நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் மட்டும் இவைகளுக்கான விடைகளைச் சொல்ல முன் வருவதோடல்லாமல், நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து பங்கெடுத்தால் உறுதுணையாக இருக்கும், ஆகவே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இவைகளுக்கு விடை கூற முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை நன்றாக அறிந்தவன். அவர் மீது எந்தவித குறையும் கூறவேண்டும் என்பதற்காக இதை நான் சொல்லவில்லை. அதை அவரும் அறிவார் என்று நம்புகிறேன். நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அவல நிலைமைகளில், முதலமைச்சர் அவர்கள் பங்கேற்கிறார். அவைகளுக்கு பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறார் என்கிற முறையில், முதலமைச்சர் அவர்களும், தமிழக அரசும் இதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், சட்டங்கள் தாம் இருக்கின்றனவே தவிர அவற்றை அமுல் நடத்துவதில் அரசும், அரசு சார்பாக அதிகாரிகளும் சரியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக சில்ட்ரன்ஸ் ஆக்ட் என்று ஒரு சட்டம்—விவசாயக் குழந்தைகளுக்காகவே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அது 1951 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பெற்ற சட்டம். அந்தக் குழந்தைகள் சட்டம் அமுல் நடத்த பெறவே இல்லை என்று நான் நிச்சயமாகக் குற்றம் சாட்டுவேன் ஏனென்றால் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள், 10, 12 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் வயலுக்கு வேலைக்கு வரக்கூடாது என்று அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் இன்று

அரசு பண்ணைகளிலும் சரி, தனியார் பண்ணைகளிலும் சரி அத்தகைய விவசாயிகளின் குழந்தைகள் கடுமையான வேலைகளுக்கு அனுமதிக்கப் பெறுகிறார்கள். அந்தச் சட்டம் இயற்றப் பெற்றிருந்தும் 1951 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்று வரையிலும், அது அமுல் நடத்தப் பெறவில்லை. அதை அமுல் நடத்தாதவர்களின் மீது அரசாங்கம் எந்த வித நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் 1948 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பெற்றது. மூன்றுமுறைகள் அமெண்ட் செய்யப் பெற்றது. ஆனால் இதற்குக்கூடச் சொல்கிறேன். இந்த வகையான தொழிலாளர் நலச் சட்டம் இயற்றப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறோமே தவிர, அந்தச் சட்டத்தில் உள்ளவாறு எந்த இடத்திலும் அந்த விவசாய கூலிகளுக்கு கூலி கொடுக்கப் பெறுவதில்லை. அது அரசுப் பண்ணையானாலும் சரி, பெரிய நிலச் சுவான்தார்களின் விவசாயப் பண்ணையானாலும் சரி—அந்தச் சட்டத்தில் நிர்ணயித்தவாறு அவர்களுக்குக் கூலி கொடுக்கப் பெறுவது இல்லை என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அப்படிக் கொடுக்காமல் சட்டத்தை ஏய்ப்பவர்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்று கேட்டால் இல்லை என்பதுதான் விடையாக வருகிறது. அப்படி அவர்கள் கூலி உயர்வு கேட்டாலும் அவர்களை விட, குறைந்த கூலிக்கு வருகின்றவர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு, அந்த உண்மையான விவசாயிகளை, அரசு இயற்றிய சட்டத்தின்படி வேலைக்கு சேர்க்கப் பெற்ற அந்த விவசாயிகளை நடுத்தெருவில் அலைய விட்டு விடுகிறார்கள் என்பது தான் இன்று நிலவும் அவல நிலைமை என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் காட்டுமன்னார் கோவில் தாலுக்காவில் காவலங்குடி என்ற கிராமத்திலே இருக்கிற விவசாயக் கூலிகள் அந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப் பெற்றிருக்கும் அளவிற்கு தங்கள் கூலியை உயர்த்த வேண்டும் என்று அப்போதிருந்த டெபுடி தாசில்தார் அலுவலகத்தில் மனு கொடுத்தார்கள். இப்போது அது தாசில்தார் அலுவலகமாக மாற்றப் பெற்று விட்டது. ஆனால் அப்போது அங்கிருந்த டெபுடி தாசில்தார் அவர்கள் பண்ணை முதலாளிகளையும், இவர்களையும் கூப்பிட்டு விசாரணை செய்து, சட்டப்படியான கூலியை இவர்களுக்குக் கொடுத்தாக, வேண்டும். பண்ணை முதலாளிகள் செய்வது கொடுமையிலும் கொடுமை. அது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டு உத்தரவிற்காக தாசில்தார் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பினார். தாசில்தார் சப்-கலெக்டருக்கு அனுப்பி வைத்தார். சப்-கலெக்டர், கலெக்டருக்கு அனுப்பி வைத்தார். அதற்குள் அந்த நிலச் சுவான்தார்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் ஸ்டே வாங்கி விட்டார்கள்.

1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1980 ஆம் ஆண்டு வரை அரசு அதிகாரிகளும், சம்பந்தப்பட்ட இலாககாக்களும் இதில் தங்கள் கடமையைச் செய்தார்களா ? இல்லையே. ஆகவே அரசு தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரை சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லி ஏமாற்றிக் கொண்டும், அதே நேரத்தில் அந்தச் சட்டங்களை அமுல் நடத்தாமல் முதலாளிகளுக்கு துணை போய்க் கொண்டிருக்கிற கடுமையான நெஞ்சத்தையும் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய நிலைமையிலே நான் இருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அது போலவே, விவசாய சாகுபடியாளர்களுக்கு 75 சதவீதம் பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டத்தை செய்தார்கள். அந்த 75 பங்கை முதலாளிகளிடமிருந்து பெற்றுத் தருவதற்கு தகுந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் யாரும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. கேட்டால் சொல்வது, தாசில்தார் அலுவலகங்களில் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று. தாசில்தார் அலுவலகங்களில் இன்று போய் பார்த்தால், அங்கு எத்தனை எத்தனை பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பது உங்களுக்கே தெரியும். ஆனால் அவற்றை எல்லாம் விட அதிகமாக, அமைச்சர்கள் வருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கும், அரசு விழாக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து அதனை மேற்பார்வை செய்வதற்குமே அவர்களுடைய நேரம் முழுவதும் அங்கே செலவழிக்கப் பெறுகிறதே தவிர, உண்மையான தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளிலே விசாரணை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அவர்களுக்குப் போதிய அவகாசம் இல்லை. அதனை அரசே அறிந்திருக்கும் என்றும் நம்புகிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதற்கு தனியான அலுவலர்களை நியமிக்க வேண்டும். அப்படி நியமிக்கா விட்டால் இந்தச் சட்டத்தினால் எந்தவித உபயோகமும் இல்லை. இப்படி சட்டத்தை இயற்றிவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு மறைமுகமாக முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு அளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மாபெரும் பாவத்தை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்கிற கருத்தினைதான் நாம் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11–10)

அந்த நிலையை இன்னும் நீட்டிக்க விட்டால் அரசினுடைய நிலைக்கு அது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள். சென்னையிலும் சரி, பல்வேறு நகரங்களிலும் சரி, தொழிலாளர்களுக்காக பலவிதச் சட்டங்கள் போட்டிருந்தும்கூட அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

கிடைக்க வேண்டிய பங்கு ஊதியத் தொகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. பலவிதமான சட்டங்கள் உள்ளன தொழிலாளர்களுக்காக. தொழில் தகராறு சட்டம், நிறுவனங்கள் சட்டம், எடை அளவுச் சட்டம், என்றெல்லாம் இருக்கின்றனவே தவிர, அவை எந்தளவிற்கு அமல்படுத்தப்படுகின்றன என்று கேட்டால் அவை தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமான முறையில் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்வதற்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள மத்திய அரசால் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் மிகவும் கஷ்டமானத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வீடுகள் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அல்லது அவர்கள் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்று விட்டால் அந்த வீடுகளில் அவர்கள் இருக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அந்த வீடுகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் மாநில அரசு அல்லது கார்ப்பரேஷன் அல்லது முனிசிபாலிடி அல்லது பஞ்சாயத்துக்கள் என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறது. சட்டப்படி அவர்களுக்கு என்று தனியாக கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள். அவை அந்தப் பணம் முழுவதும் மத்திய அரசின் பணம். எதை எடுத்தாலும் மத்திய அரசை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நீங்கள் உங்களிடம் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை வைத்துக் கொண்டு கட்டிய வீடுகளில் அந்த நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் ஓய்வு பெற்ற பின் ஏன் அந்த வீடுகளில் இருக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பதை இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 3-ம் நாள் உண்ணா விரதம் இருந்தார்கள். தொழிலாளர் நல ஆணையாளரை வைத்து அவர்களை சமாதானம் செய்து அவர்களுக்கு வேண்டியது கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1978 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1980 வரை கொடுக்காததினால்—அதிகாரிகளால் சமாதானப்படுத்தப்பட்டும் அதிகாரிகள ல் கொடுக்கப்படாததைக் கண்டித்து—கடந்த வாரம் லாரி டிரைவர்கள், அங்குள்ள தொழிலாளர் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் மீண்டும் ஒரு உண்ணா விரதம் இருந்து இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு அந்த இலாகா காரியதரிசி அவர்கள் அவர்களைக் கூப்பிட்டு சமாதானம் செய்து அவர்கள் உண்ணா விரதத்தை நிறுத்திககொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்களை கூப்பிட்டு அதிகாரிகள் சமாதானம் செய்வதும் உத்தரவுகள் போடுவதும், அந்த உத்தரவுகளை அமல் நடத்தாமல் இருப்பதும் என்ற ஒரு பாணியில் ஒரு அவல நிலையை இன்னும் நீட்டிக்க விடக்கூடாது என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாதவரம் பால்பண்ணை, அங்கே கிட்டத்தட்ட 1,300 தொழிலாளர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்கள் என்ன கூலி கேட்டார்களோ அந்தக் கூலியை விட—தொழிலாளர்களை அழைத்து சமாதானப்படுத்துவதற்கு பதிலாக, அவர்கள் கேட்டதைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக—அதிகமாகக் கொடுத்து இன்று வேலை செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்களை அவதிப்படுத்த வேண்டும் அல்லது தொழிற் சங்கத்தை உடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக நாம் மெத்தனமான போக்கில் செல்வது பாதகமான ஒரு செயலாகும். அமைச்சர் அவர்களை சந்தித்திருக்கிறார்கள் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள். அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார், முதல் அமைச்சர் அவர்களை கலந்து முடிவு செய்கிறேன் என்று. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஸ்பெஷல் டெப்டி கமிஷனர் திரு. லட்சுமணன் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். தொழிலாளர்களிடம், நீங்கள் உங்கள் ஸ்ட்ரைக்கை வாபஸ் செய்துகொள்ளுங்கள் ஆவன செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எந்தவிதமான அட்வைஸும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. உண்மை விவரங்களை அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வட ஆற்காடு அரசுப் பண்ணை. அரசுப் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியதை அரசாங்கமே கொடுக்கவில்லை என்றால் யார் கொடுப்பார்கள் ?

அடுத்து, இங்கிருக்கிற, வாச் அன்ட் வார்ட், ப்யூன்ஸ் இவர்களுக்கு நாம் நான்கு ரூபாய் கொடுப்பதாக உறுதியளித்தோம். அரசாங்கம் நல்லெண்ணத்தோடு அதைக்கொண்டு வந்தது. ஆனால் இன்றுவரை அவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கவில்லை. சட்டசபையில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களிடமே அரசாங்கம் மெத்தனமாக இருக்கிறது. அலட்சியமாக இருக்கிறது. கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பது இல்லை என்றால் அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணம் நாம் தொழிலாளர்களிடம் ஏற்பட இடம் கொடுகக்கூடாது என்று தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும், அரசாங்கத்தையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே, தொழிலாளர்களாக பணி செய்கின்றவர்கள் வாட்ச்மேன்களாக, அட்டெண்டர்களாக, பியூன்களாக குறிப்பாக கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுவதற்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்வதாகவும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அப்படி சொல்லியிருந்தும்கூட, மைனாரிடி என்ற பேரால் கிறித்துவக் கல்லூரிகளிலே பணிபுரிகின்றவர்களை இந்த அரசு சட்டத்தை மீறி பழி வாங்கி வருகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி தப்பித்துக் கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு அது ஒரு மைனாரிடி இன்ஸ்டிடியூஷன் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள்.

அதற்காக நாம் அவர்களை விட்டுவிடக் கூடாது. அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால், ஸ்டெல்லா மேரிக் கல்லூரியில் 14 வருடங்களாக வேலை செய்பவர் லேபர் கோர்ட்டுக்கு சென்று, அவருக்குச் சாதகமாக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியும்கூட, இன்றைக்கு வரைக்கும் அவருக்குக் கொடுக்கப்படாமல், கடந்த $2\frac{1}{2}$ ஆண்டுகளாக அவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அப்படியிருந்தால், தொழிலாளர் நிலைமை என்னவாகும் என்பதை இந்த அரசு சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர் அரசுக்கு மனு செய்திருக்கிறார்; அதிகாரிகளையும் பார்த்திருக்கிறார்; மற்றும் லேபர் துறையிலே உள்ள அதிகாரிகளையும் பார்த்திருக்கிறார். அவர்கள் அவர் கோரிக்கையிலே நியாயம் இருக்கிறது என்று சொல்லியும்கூட, இந்த நிலைமை இருக்கின்றது; அரசும் இதுபற்றி கவனிக்கவில்லை. அரசின் இத்தகைய அலட்சியப் போக்கு அரசுக்கு நன்மை பயக்காதுஎன்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 நவம்பர் 7 ஆம் தேதி கொடுக்கப்பட்ட அபிஷியல் ரிப்போர்டில் 1977 ஜூன் முதல் 1978 மே மாதம் வரை, அதாவது ஒரு ஆண்டு காலத்திலே நிரந்தரமாக மூடப்பட்ட நிறுவனங்கள் 31 ; பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 911 ; தற்காலிகமாக மூடப்பட்ட நிறுவனங்கள் 42 ; பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் 21,785 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது ? போலீசை வைத்து எல்லாவற்றையும் செய்து கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம்தான இருக்கின்றது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காட்டுமன்னார்குடியில், ஒரு அரிசன கிராமத்தில் குறைந்த பட்ச கூலி கேட்டதற்கு அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் மீது அடக்குமுறை உபயோகப்படுததப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய குடிசைகள் எல்லாம் பிரித்தெறியப்பட்டிருக்கின்றன. சிதம்பரம் டெபுடி சூபரின்டெண்டெண்ட் அவர்கள் சட்டத்தை மீறி, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அவர்கள் குறைந்த பட்ச கூலி உயர்வுதான் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லியும்கூட, முதலாளிகளுக்கு அனுசரணையாக இத்தகைய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக முதல்வர் அவர்களுக்கும் மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறோம்.

அதைப்போலவே, சென்னை கார்ப்பரேஷனிலே தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் அதாவது பாரதிநகர், ஐயனாவரம், சென்னை-23 என்ற இடததிலே இருப்பவர்கள், முன்னாள் இராணுவத் தொழிலாளர்கள் வீட்டுவசதி செய்து கொள்வதற்காக அவர்கள் இடமெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திற்கு 21,000 ரூபாயை பெட்டர்மென்ட் டாக்சாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அதிகாரிகளிடம் போய்க் கேட்டால் ெக்கார்டிலே இதுபற்றி என்ட்ரி இல்லை, நாங்கள் என்ன பண்ணுவது' என்று சொல்கிறார்கள், அவ்வாறு தபால் எழுதியும் இருக்கிறார்கள். இது அரசினுடைய மெத்தனப் போக்கா? அல்லது அதிகாரிகளுடைய மெத்தனப் போக்கா? இப்படி 21,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்வது மிகவும் வருத்தத்திற்குரிய விஷயமாகும். மேலும் நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் நன்மை பற்றி, நிலைமைபற்றி நன்கு புரிந்தவர்கள். சேத்துப்பட்டு, மற்ற இடங்களில் தொழிலாளர்கள் கடந்த 50, 60 ஆண்டுகளாக வீட்டு வசதி வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளிலே எல்லாம் பின்தங்கியவர்கள், மலைவாழ் மக்கள், ஆதி திராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வசிக்கின்றார்கள். அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு, பட்டா போட்டு கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு அந்த தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்திற்கு இடையூறான கொள்கையை வைத்திருக்கின்றதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் தீர்ப்புக்கு நான் நிச்சயமாக மீறி நடந்துகொள்ள மாட்டேன். விதிக்குப் புறம்பாக நான் நடந்துகொள்ள மாட்டேன். நடக்கவும் மாட்டேன். இந்தச் சமயத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, இந்த அரசு தொழிலாளர் கொள்கைக்கு விரோதமாக நடந்து கொள்கிறது; எனவே, அவர்கள் நிலைமைகளை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும். ஆனால், அப்படி கவனிக்கவில்லை; அவர்களுக்கு விரோதமாக நடந்துகொண்டு வருகின்றது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[முற்பகல் 11–20]

* டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

இந்தத் தீர்மானத்தைத் தோழர் உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்தபோது நான் மிகவும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்தேன். ஏனென்றால் ஓரிரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக தமிழ் மாநிலத்திலேயே ஒரு மிகப் பெரிய முதலாளி, என்னுடைய நெருங்கிய நண்பர் என்னிடத்தில் குறை பட்டுக்கொண்டார்கள்.

'The Tamil Nadu Government is playing too much into the hands of the Marxists'

என்று என்னிடத்தில் குறைபட்டுக் கொண்டார்கள்.

ஆனால் தோழர் உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தில், இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்று கொண்டு வந்தவுடன் உள்ளபடியே நான் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்தேன். ஆனாலும் இங்கே பல அரசியல் கட்சிகள் அவரவர்கள் அவரவர்கள் கோணத்தில் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

நேற்று உணர்ச்சி வசமான பிரசங்கத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நம்முடைய சகோதரர் துரைமுருகன் அவர்கள் ஆற்றியதை நான் கேட்டேன். அதே நேரத்தில் தோழர் உமாநாத் அவர்களும் தன்னுடைய வாதத்தை வெகு அழகாக எடுத்து வைத்தார்கள். அவருடைய அதிருஷ்டவசமாக, அவருடைய கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் கேரள மாநிலத்தையும் மேற்கு வங்கத்தையும் எடுத்துக் காட்டி அழகாகப் பேசினார்கள். ஏதோ கேரள மாநிலத்தில் இதுவரை ஒரு கிழங்கையும். ஒரு நேத்திரம் பழத்தையும் சாப்பிட்டுவிட்டு, ஒரு டீ குடித்துவிட்டு எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்து கொண்டிருந்தது விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தற்போது 60 வயது ஆனவுடன் ஈசி சேரில் சாய்ந்து கொண்டு மூன்று வேளை சாப்பிடுவது போலவும் சித்தரித்தார்கள். ஆனால் எனக்கு விவரம் எதுவும் தெரியாது. அதே நேரத்தில் ஒரு யூனிடரி ஃபார்ம் ஆப் கவர்ன்மென்ட் மனதில் வைத்துக் கொண்டு அதற்கும் இதற்கும் ஒப்பிட்டு தோழர் கருப்பையா அவர்கள் நம்முடைய சேத்தில் மல்டிபிளிசிடி ஆப் பொலிடிகல் பார்ட்டிஸ் இருக்கும்போது தொழிலாளர்களைப் பொறுத்து, இது நியாயமா, தர்மமா, ஜனநாயகமா என்று வெகு அழகாக வாதம் செய்தார்கள்.

ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் எங்களுடைய கட்சியினுடைய கண்ணோட்டத்துடன்தான் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகுகிறோம். எங்களுடைய இயக்கம் ஆரம்பித்து முழுமையாக மூன்று ஆண்டுகள்கூட நிறைவேறவில்லை. ஆளும்

கட்சியில் இருப்பவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசினார்கள். மாண்புமிகு சௌந்திரராஜன் அவர்கள் வெகு வேகமாக எதிர்த்துப் பேசினார்கள், பத்திரிகையில் பார்த்தால் ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமான ஒரு அழகான கேலிச் சித்திரத்தைப் போட்டிருந்தார்கள். ஆளுகின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் யானை ; இரண்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சிகள் இரண்டு ஈக்கள்; யானையின் முதுகில் உட்கார்ந்துகொண்டு இனி மேல் இந்த பாரத்தைச் சுமக்க மாட்டேன் என்கின்றன என்று கம்யூனிஸ்டு கட்சிப் பற்றிக் கேலியாகச் சித்திரம் போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் கார்ட்டூன் போட்டவர் ஒன்றை நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. இந்த இரண்டு ஈக்களும் யானை காதுக்குள் போய்க் குடையுமானால் நிச்சயமாக யானை செத்து விடும் என்பது அவருக்குத் தெரியவில்லையே என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் பேசுகிறபோது கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தங்கள் கட்சிக்கு தொழிலாளர்களிடத்தில் செல்வாக்கை உருவாக்க இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்குச் செல்வாக்கு தொழிலாளர்களிடம் மட்டுந்தான், வேறு எங்கும் இல்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாத ஒன்றல்ல. தொழிலாளர் வர்க்கம் நிச்சயமாக இந்த கம்யூனிஸ்டுகளை நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. என்கிற போது புதிதாக ஆதாயம் தேட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதற்கு வரலாறே சான்று. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி கடைசித் தொண்டன் வரை இதுவரை கட்சி மாறியதே கிடையாது. கட்சி மாற்றத்திற்கு ஊக்கம் அளிப்பதில் தலைமை வகிக்கும் முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் கூட கம்யூனிஸ்டு கட்சியை இரண்டாகத்தான் உடைக்க முடிந்ததே தவிர, புதிதாக தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்டு கட்சியை உருவாக்க முடிந்ததே தவிர, கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு யாரும் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்களைப் பொறுத்தவரை, காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் எங்களுடைய தொழிலாளர்கள் கொள்கை எங்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், யாருடைய பெயரை தாங்கி நாங்கள் இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோமோ அந்த அமரர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் எந்த முறையில் இந்த அரசு செயல்பட்டதோ அந்த முறையில் மீண்டும் செயல்பட வேண்டுமென்பதைத்தான் நாங்கள் விரும்புகிறோம். ஆயிரம் கால் மண்டபத்தைப் பார்த்திருப்பீர்கள். அரசு என்பது இயற்கையின் சீற்றத்தாலும் இயற்கை பொய்க்கின்றநேரத்திலும் சமுதாயத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக ஏற்படுத்திய ஒரு கோடிக்கால் மண்டபம்.

1981 பிப்ரவரி 10] [டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

தொழிலாளர்கள் எல்லாம் அதிலே கால்களாக இருக்கிறார்கள். கால்கள் உறுதியாகவும் நன்றாகவும் இருக்கவேண்டும். வரி கொடுக்கிறவர்கள் எல்லோரும் அந்த மண்டபத்தினுடைய உத்திரங்களாக இருக்கவேண்டும். அந்தக் கால்களும் உறுதியாக இருக்கவேண்டும், அந்த உத்திரங்களும் வலுவுள்ளவையாகவும், உறுதியுள்ளவையாகவும் இருக்கவேண்டும். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் எந்த எந்த முறைகளிலே தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனைகளை கையாண்டார்களோ அந்த முறைகளைக் கையாண்டு தமிழகத்திலே தொழில் வளம் பெருக வேண்டும் அதேநேரத்தில்.......

திரு. கோவைத் தம்பி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும் பொழுது கம்யூனிஸ்டு கட்சியை முன்னாள் முதல்வர் பிரித்ததாகச் சொன்னார்கள். அப்படி அதைப் பிளக்கத்தான் முயற்சி நடந்ததே தவிர, கட்சித் தாவல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே ஏற்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். திரு. சுப்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இணைந்தார். அவர் காந்தி-காமராஜ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : எங்களைப் பொறுத்த வரையில் பெருந்தலைவர் காமராஜ் கண்ட கனவுகளை நனவாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையோடு இருக்கிறோம். ஆறாத சோறும், கிழியாத ஆடையும் ஒழுகாத வீடும் இந்த நாட்டிலே ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் தமிழகம் பூராவும் உள்ள மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள், அந்த அடிப்படையிலேதான் நாங்கள் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

இந்த அரசின் மீது எங்களுக்கும் மனத்தாங்கல்கள் பல உண்டு. ஒவ்வொரு கட்சியினரும் ஒரு கோணத்திலே பார்க்கிற போது மனத் தாங்கல்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் மனத்தாங்களோடு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே தான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறோம்.

தொழிற்சங்க இயக்கம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வெகுகாலமாக இருந்தபோதிலும் படித்தவர்களும் பட்டதாரிகளும் இந்த இயக்கத்திலே ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருந்திருக்கிறது. தொழிற்சங்க முன்னோடியாக இருந்த பல தலைவர்கள் தமிழகத்திலே உருவாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் சம்பந்தம் இல்லாமல் எந்த வகையிலேயும் முன்னுக்கு வரவில்லை. மறைந்த பக்கிரிசாமி பிள்ளையையும் எஸ். சி. சி. அந்தோணி பிள்ளையையும் சட்டமன்றத்திலோ பாராளுமன்றத்திலோ பார்க்க முடியவில்லை. பதவி காரணத்திற்காக ஏதாவது அரசியல் கட்சியில் சேர்ந்தால் தான் சட்டமன்றத்திற்கோ பாராளுமன்றத்திற்கோ வரமுடியும். இது

தொழிற்சங்கத்தினுடைய அடிப்படையையே உருக்குலைத்து விட்டது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஏ.ஐ.ஏ.டி.எம்.கே. யில் தொழிற்சங்க வாதியாக இருந்த தொழிற்சங்க அனுபவம் பெற்றவர் அமைச்சர் மாண்புமிகு இராகவானந்தம் அவர்கள். ஆனால் அவர் இன்று அமைச்சராக ஆகிவிட்டதால்.

'The Presecutor himself has become the Judge'
அதாவது தொழிலாளர்களுக்காக வாதாடவேண்டியவர் இன்று முடிவுகளை எடுக்கவேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். ஆகவே அவருக்கு இருக்கின்ற சங்கடங்களையும் கஷ்டங்களையும் எங்களால் உணரமுடிகிறது. இந்த அரசு இருக்கின்ற அதிகாரங்களையும் சட்டங்களையும் வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்காமல் காலந்தாழ்த்திக்கொண்டே இருக்கிறது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எம். குருசாமி என்கிற அண்ணாதாசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே தொழிலாளர் கொள்கையின்மீது பேசுகின்றபோது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே தொழிலாளர் கொள்கை போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற இயக்கத்திலே பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் இருந்தபோது..................

மாண்புமுகு பேரவை துணைத் தலைவர்: அவர்கள் சொல்லவில்லை. நீங்கள் முடித்துவிடுங்கள்.

டாக்டர் கே. சௌரிராசன்: உங்களுக்கு நேரம் வரும் பொழுது பதில் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேரமாகிவிட்டது முடியுங்கள்.

டாக்டர் கே. சௌரிராசன்: * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அப்படியெல்லாம் சொல்ல வேண்டாம்.

டாக்டர் கே. சௌரிராசன்: * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது எல்லாம் வேண்டாம் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்ன் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1981 பிப்ரவரி 10] [மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[முற்பகல் 11-30]

இங்குள்ள விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டும்; பொதுவாக வெளியிலே நடப்பதைப்பற்றியெல்லாம் பேச வேண்டியதில்லை.

டாக்டர் கே. சௌரிராசன் : பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டுத்தான், குறிப்பாகப் பேச வேண்டும். எப்பொழுது பார்த்தாலும் நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய முதல்வரவர்கள் தொழில் தகராறுகள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம், தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கின்ற நேரத்தில் எல்லாம் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள், மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள், மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்வதைப் பத்திரிகைகளில் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன். நேற்றுகூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இந்த ஊதியத்திற்கு ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னோம், அவர்களுக்குள் மூன்று கோஷ்டிகள் இருக்கின்றன, யாரும் ஒத்து வரவில்லை என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டார். இது பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் முதல்வர், தமிழக மக்களின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்க வேண்டியவர், அவர்கள் தெளிவாக இதுதான் எங்கள் கொள்கை என்று சொல்ல வேண்டும்; பதவியைப் பற்றிக் கவலைப்படக்கூடாது; பதவி கிடைத்தவுடன் பதவியைக் கொடுத்தவர்களுக்குக் கடமையை ஆற்ற வேண்டும்; வருங்காலத்தைப் பற்றிய எண்ணத்தைக்கொண்டு, யாரையும் திருப்திப் படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் கொண்டு செயல்படக்கூடாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.) எனக்கு 15 நிமிடங்கள் சபாநாயகரவர்கள் கொடுப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். இவ்வாறு 10 நிமிடத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளச் சொல்வது எங்கள் கட்சியை அவமதிப்பதாக இருக்கிறது என்று சொல்லி வெளிநடப்புச் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே ஒவ்வொரு கட்சித் தலைவருக்கும் 15 நிமிடங்களுக்கு மேல் போகக் கூடாது என்று தெரிவித்துவிட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு 15 நிமிடங்கள் வரையில் அனுமதிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பேசினால் 15 நிமிடங்கள் கொடுத்திருக்கலாம் அவர் கட்சித் தலைவர், எனவே, கட்சித் தலைவர் வேறு; கட்சி சார்பிலே பேசுவது என்பது வேறு.

Dr. K. SOURIRAJAN : I must be allowed to speak for 3 more minutes. I have not finished me speech. It is an insult to me and you are insulting me and my party. I am the Deputy Leader of my party and I am asserting myself as the Leader of my Party, since my Leader is not here. I think it is a disgrace, if you threaten me. The Deputy Leader has got every right to speak * * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * * * என்று சொன்னதை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : கட்சியின் துணைத் தலைவர் என்கிற முறையில் பேசுகிறார். எனவே அதிலே வித்தியாசம் காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினரவர்கள் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

Dr. K. SOURIRAJAN : I repeat, I am the Deputy Leader of a party Deputy Leader has got every right.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கையை நீட்டிப் பேசக் கூடாது.

டாக்டர் கே. சௌரிராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எம். ஆர். எப். தொழிலாளர் மீது நிர்வாகத்தினர் வன்முறை, குசேலர் (தொழிற்சங்கத்தலைவர்) மற்றும் 14 நபர்கள் மீது தாக்குதல், 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 29ஆம் நாளில் காவல் துறையில் புகார் செய்யப்பட்டுள்ளது ; இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

*மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

ஆர். கே. கே. ஆர். ஸ்டீல்ஸ் என்ற கம்பெனி அடிக்கடி அதாவது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை தனது பெயரை மாற்றுவது அதில் வேலை செய்து வந்த 10 வருடங்களுக்கும் மேலான சர்வீஸ் உள்ள ஊழியர்களைப் பெர்மனன்ட் செய்யாதிருந்து, திடீரென அவர்களையும் உள்ளிட்டு சுமார் 100 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படும்படியாக தனது தொழிற்சாலையின் ஒரு பகுதியை மூடியது.

மாதவரம் பால்பண்ணை ஊழியர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக—சம்பள உயர்வு—70 நாட்களுக்கும் மேலாக வேலை நிறுத்தம் செய்து வருகின்றனர். கோரிக்கை தீர்க்கப்படவில்லை. 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 2 ஆம் நாள் முதல் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்துள்ளனர்.

ஈசன் என்ஜினியரிங் கம்பெனி ஆட்குறைப்பு செய்யும் நோக்கத்துடன் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட 2 ஆவது யூனிட்டுக்கு, அங்கு வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஊழியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று காரணங்காட்டி தனது 1 ஆவது யூனிட்டிலிருந்து 83 தொழிலாளர்களை அனுப்பிவைத்து சுமார் 2 ஆண்டுக் காலத்தில் அவர்களையும் உள்ளிட்டு 100 பேர்களை 1976 ஆம் ஆண்டு வேலை நீக்கம் செய்தது. அத்துடன் மேற்படி கம்பெனியில் தொழிலாளர்கள் அமைத்துள்ள கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்திற்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களிடமிருந்து முறையாகப் பிடித்தம் செய்து தரவில்லை.

கடைசியாக அரக்கோணத்தில் சதர்ன் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட் கம்பெனியிலே 300 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். 43 தொழிலாளர்கள் சட்ட விரோதமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, 6 பேர் மீதுதான் வழக்கு மன்றத்திலே வழக்குகள் இருந்த பொழுதும் 37 தொழிலாளர்கள் பட்டினியாகக் கிடக்கிறார்கள். எந்தவிதமான தொழில் தகராறையும் இந்த அரசு தீர்க்கத் தவறி விட்டத.

This Government has lapses and failures on its part and these definitely constitute the anti-labour policy of the Government. This Government by virtue of its incapacity, inefficiency, immaturity and inbecility is anti-labour, and I charge this Government for its anti labour attitude.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1981 பிப்ரவரி 10

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் தமிழக அரசுத் தொழிலாளர் விரோதப் போக்கினைக் கண்டித்து கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நானும் வழிமொழிந்து அகில இந்திய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக எங்களது கருத்தினையும் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றகக்ழகத்தினுடைய தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தவர் என்ற முறையில், அந்தப் பணியினை ஏற்றிருக்கிறார்கள், தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்று அந்த நல்லெண்ணத்திலே இருந்தவர்கள் நாங்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் தகராறு இருக்கின்ற நேரங்களில், அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தினுடைய தொழிற்சங்கங்களுக்காகப் போராடுகின்ற போராட்டங்களில் ஈடுபடுகின்ற பொழுதெல்லாம், எங்களைப் போன்ற தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறோம். இப்பொழுதும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற்சங்கங்களை வைத்திருக்கிறது. இருந்தாலும், தொழிற்சங்கங்களை நசுக்குகின்ற விதத்தில், தொழிலாளர்களை நசுக்குகின்ற அளவுக்கு, இப்பொழுது, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்று பார்த்தால், கவர்னர் உரையின்போதே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் ஊதிய உயர்வு கேட்பதே பணவீக்கத்திற்கு அது ஒரு காரணமாகும் என்ற அளவுக்கு இந்த அரசு போயிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் ஊதிய உயர்வு கேட்பது பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற கொள்கைக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னால், அது சரியல்ல. எந்தப் பொருளாதாரம் நாட்டில் வீக்கம் ஏற்படுத்தும் ஏன்றால், எகபோக முதலாளிகள் தான் அதற்குக் காரணம். அந்தப் பணக்கார வர்க்கம்தான் நாட்டிலுள்ள பண வீக்கத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதை விட்டுவிட்டு, ஊதிய உயர்வு கேட்பதுதான் பண வீக்கத்திற்குக் காரணம் என்ற அளவுக்கு ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கும், பணவீக்கத்திற்கும் காரணம், மத்தியிலே இருக்கிற அரசு சரியான கொள்கைகளை வகுக்காததுதான் என்பதையெல்லாம் உணரவில்லையென்று தெரிகிறது.

மத்திய அரசினுடைய தவறான கொள்கைகளின் காரணமாக, விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகி இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, மத்திய அரசு இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற பெயரால் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும், தொழிலாளர்களையும் நசுக்குவதற்கு, அவர்களுடைய போராட்டங்களை ஒடுக்குவதற்கு, அந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் பயன்படுத்துகிறார்கள். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால், இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இந்தியாவிலே இருக்கிற, அண்டை மாநிலங்களிலே இருக்கிற விவசாயிகள் போராடும்போது, நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்கள் அச்சட்டத்தை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது போல், தமிழ் மாநில அரசும் விவசாயிகள் போராட்டித்தின் பொழுது இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை, போரில் வெளி நாட்டிலிருந்து படையெடுத்து வந்திருப்பதைப் போல், வெளி நாட்டவர்களை நசுக்குவது போல், தமிழகத்திலே இருக்கிற விவசாயச் சங்கத்தினர்மீது, அந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் உபயோகப் படுத்தப்பட்டது.

இந்திய அரசு ரெயில்வே தொழிலாளர்கள், லோகோ தொழிலாளர்கள் போராடுகின்றபொழுது, இந்தச் சட்டத்தைப் பயன் படுத்தி, அந்தப் போராட்டங்களை, ஜனநாயக முறையில் அவர்களுக்கென்று இருக்கிற உரிமைப்படி, இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் தொழிற்சங்கங்கள் வைத்து போராடுகின்ற அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது, அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் பயன்படுத்தப் பட்டன. அது போன்று மற்ற மாநிலங்களிலே இந்தச் சட்டத்தை இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அவர்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கைளை, இந்திரா காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற, அவர்கள் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற மற்ற மாநிலங்களிலே, நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழகத்திலே அந்த இயக்கத்தை எதிர்த்து, இடதுசாரி ஜனநாயக முன்னணி என்று வைத்து, அவர்களது அந்தக் கொள்கைளை எல்லாம் எதிர்த்துத்தான், தேர்தல் காலத்திலே அகில இந்திய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்

கழகம், இதுபோன்ற இடதுசாரிக் கட்சிகள் ஒன்றாகப் போராடினோம். இன்று மத்தியிலே இருக்கிற அந்தச் சட்டங்களை இந்த அரசும் நிறைவேற்ற ஆரம்பித்து விட்டது. தமிழ்நாடு அரசுப் ணி ஒழுங்குச் சட்டம் என்ற அந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது நமது தமிழக அரசு அவசரஅவசரமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. எங்களைப் போன்ற தோழமைக் கட்சிகளை எல்லாம் கலந்தாலோசித்திருக்கலாம், அல்லது சட்டமன்றத்திலே அதை விவாதித்து முடிவு எடுத்திருக்கலாம். திடீரென்று ஆளுநர் மூலமாக, இப்படிப்பட்ட ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அதுவும் குறிப்பாக, போராடுகின்ற வர்க்கத்தை, ஊதிய உயர்வு கேட்டால், ஸ்டிரைக் செய்தால் தவறு, தடை என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அதற்குத் தண்டனைகள் என்ற அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்தையும், என். ஜி. ஓ. க்கள் போன்ற அரசுப் பணியில் இருப்பவர்களையும் போராடக் கூடாது, சங்கங்கள் வைத்திப்பதே தவறு என்கிற அளவுக்கு இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற Right to trade, Right to profess, Right to assemble என்று சொல்கின்ற அந்த இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற அளவுக்கு இப்பொழுது ஒரு கடுமையான சட்டத்தைத் தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அது உண்மையிலே மிக வருந்தத்தக்கது.

[முற்பகல் 11-40]

அப்படிப்பட்ட போக்கினை தமிழக அரசு, போராடுகின்ற ஏழை எளிய பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு எதிராகக் கொண்டு வருகின்ற சட்டத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்பதுதான் அகில இந்திய பார்வேர்ட்பிளாக் கட்சியின் சார்பிலே நான் சொல்ல விரும்புவது.

அதுமட்டுமல்ல, தொழிலாளர்கள் எந்த அளவிற்கு பாதிக்கப் படுகிறார்கள், லாக் அவுட் மூலமாக, மூடப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகள் மூலமாக அந்த ஏழை எளிய பாட்டாளி வர்க்கம்

உணவுக்கே வழியின்றி தெருவில் நிற்கின்ற நேரத்தில் இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அந்த முதலாளி வர்க்கத்திற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறது. முதலாளி வர்க்கம், அரசு ஒன்றினைப் பேசி தொழிற்சங்கங்களும், தொழிலாளர்களும், அரசும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதை அந்த நிறுவனம் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால்கூட அவர்கள் வரமுடியாது என்று மறுக்கின்ற நிலையில், இந்த அரசு முதலாளி வர்க்கத்தைப் பார்த்து தொழிலாளர்களும், தொழிற்சங்கங்களும், அரசும் ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கையை நடத்தாவிட்டால் அவர்களுக்கு தண்டனை உண்டு என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்குமேயானால் வரவேற்று இருக்கலாம். ஆனால், போராடுகின்ற, ஊதிய உயர்வு கேட்கின்ற நியாயமான கோரிக்கைகளை, தங்களது சங்கத்தின் மூலமாக கேட்கின்றவர்களை, தடைவிதித்து விட்டது மட்டும் அல்லாமல், அதற்கு தண்டனை கொடுக்கிறேன் என்கிறீர்கள். என்ன தண்டனை 1 ஆண்டு கால சிறை தண்டனை, அல்லது ரூ. 2,000 அபராதம் அல்லது இரண்டும் சேர்த்து என்று ஒரு கடுமையான தண்டனையை கொலைக் குற்றம் செய்தவர்களைப் போன்று இந்த நாட்டிலே அவர்களுக்கு இருக்கின்ற உரிமைக்கு மீறி இந்த அரசைக் கவிழ்க்க முயற்சிக்கின்றவர்கள் மீது போடுகின்ற அளவிற்கு ஒரு சட்டத்தை போட்டிருப்பது மிகத் தவறானது. அந்த சட்டத்தை நீங்கள் வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்பதுதான் அகில இந்திய பார்வேர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக நான் சொல்லக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு நம்முடைய பி. அண்டு சி. மில் தொழிலாளர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 13,000 பேர் அவர்களுடைய குடும்பங்கள் தெருவிலே நிற்கின்றன. அவர்களுக்கு தமிழக அரசு என்ன ஆறுதல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது, என்று கேட்டால் மத்திய அரசிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம், பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் சொல் சொல்லப்படுகிறது.

அப்படி அந்தப் போராடுகின்ற வர்க்கத்திற்கு ஆதரவாக யாராவது பேசினால் அவர்கள் இன்சைட்மென்ட் என்று அந்த விதியின் கீழ் இந்த தண்டனைக்குள்ளாவார்கள் என்று சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்கள். அப்படியென்றால் எந்தவொரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், எந்தவொரு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக எது சொன்னாலும் தவறு என்கின்ற அளவிற்கு இங்கே சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டும் அல்ல. அப்படி போராடுகின்றவர்களுக்கு மனிதாபிமானம் காரணமாக ஏதாவது பொருள் உதவி செய்தாலும் தாய்மார்கள் யாராவது அவர்களுக்கு, வேலையில்லாமல்

திண்டாடுகின்ற ஒரு இளைஞனுக்கு உணவு கொடுத்தால்கூட இந்த சட்டம் தடுக்கின்ற அளவிற்கு ஒரு கொடிய சட்டமாக, நீங்கள் இங்கு கொண்டுவந்திருப்பது, அரசியல் இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களையும், அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும், டிரேட் யூனியன் மூலம் போராடுகின்ற உழைக்கின்ற வர்க்கத்திற்கு இருக்கின்ற அந்த பாதுகாப்பை, பாதுகாப்பாக இருக்கின்ற சங்கங்களை தடைசெய்கின்ற அளவிற்கு இருக்கிறது.

மத்திய அரசோடு பி. அண்டு சி. மில் பற்றி பேசி அவர்கள் பி. அண்ட் சி. மில்லை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்த அரசு, இந்த சட்டமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வந்து, நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும்.

மத்திய அரசு மாருதி கம்பெனியை தேசீய மயும் ஆக்கி இருக்கிறது. அதற்கு என்ன அவசரம் வந்துவிட்டது இப்போது? எத்தனை கோடி பேர் அங்கே உணவு இல்லாமல் இருந்தார்கள்? அதை எல்லாம் தேசீயமயமாக்கி, இவர்கள் குடும்ப சொத்தை எடுத்து, இந்த நாட்டு சொத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்வருகின்ற மத்திய அரசு 13,000 தொழிலாளர்கள் இங்கே நடுத்தெருவிலே நிற்கின்றார்களே, இவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் கொடுக்கின்ற அளவிற்கு ஏன் எதுவும் செய்யக்கூடாது? அதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள முன்வராத இந்த அரசு அந்த ஆலை முதலாளிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற அளவிற்கு இப்போது சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்.

இந்த சட்டம் தொழிலாளர் இயக்கத்தை மட்டும் அல்லாது, எந்த அரசியல் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும், அரசியல் ரீதியாக, இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற "Right to Projects, Right to Assemble" கூட்டம் கூடுவதற்கும், சங்கங்கள் நிறுவுவதற்கும் இருக்கிற அடிப்படை உரிமைகளை பறிக்கின்ற அளவிற்கு இந்த சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவேதான் நாங்கள் சொல்கிறோம், இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் இந்த அரசு ஆட்சியில் இருக்கிறபோது, அ.இ.அ.தி.மு.க. கொண்டு வந்தது என்று சொன்னால் இந்த அ.இ.அ.தி.மு.க.-வும் தொழிற் சங்கம் வைத்திருக்கிறது. அந்த தொழிற் சங்கமும் பேசமுடியாத அளவிற்குத் தடையாக இது இருக்கும். அவர்களே சிறைச்சாலைகளுக்குச் செல்லுகின்ற அளவிற்கு இந்த சட்டம் அமைந்து இருக்கின்றது என்பதனை இந்த அரசு உற்று நோக்கி அந்தப் போக்கினை, தொழிலாளர் விரோதப் போக்கினை, பொது வாழ்க்கையில் இருக்கிறவர்கள் யாராவது நியாயமான கோரிக்கைகளை சொல்வதற்குக்கூட இன்சைட்மென்ட், வயலன்ஸ் என்று

சொல்கிற அளவிலே ஒரு கிளாஸை இந்த சட்டத்திலே போட்டிருக்கிற அந்தப் போக்கினை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர் தகராறுகள் என்று வருகிறபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல தொழிற் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைத்திருப்பார்கள்—அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளை வைத்துப் போராடினாலும்கூட, அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்த்துவைக்கும் அதிகாரிகள் முதலாளிகள் பக்கம் நின்று பரிந்துரைகளைச் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். இன்னும் சொல்லப் போனால், கோர்ட் தீர்ப்பு தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தால் கூட அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்றுக்கொள்ளாத நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குக் கூட ஸ்ட்ரைக் போன்றவற்றில் ஈடுபடக்கூடாது என்று தடை செய்கின்ற வகையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது.

போராட்டம் செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் மீது குறிப்பாக காவல் துறை என்ன செய்கிறார்கள் என்றால்— அது உள்ளிருப்பு வேலைநிறுத்தமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது லாக்-அவுட்டாக இருந்தாலும் சரி— தொழிலாளர்கள் அமைதியாகப் போராடினால் கூட அவர்களை கிரிமினல் அமெண்ட்மெண்ட் ஆக்டு 7(1)(ஏ) படி கைது செய்து ஜாமீனில் விட மறுத்து சிறையில் அடைக்கிறார்கள். உதாரணமாக காடம்பாறை நீரேற்று மின்விசை நிலையத்தில் — இந்துஸ்தான கம்பெனி கான்ட்ராக்ட் எடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் வேலை செய்யும் 300 தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலை வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு அந்த நிறுவனம் ஒப்புக்கொள்ளாத காரணத்தால், அந்தத் தொழிலாளர்கள் உண்ணாவிரதத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டம் இருந்தவர்களைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்து வைத்து இருக்கிறார்கள். சிறு குழந்தைகளையும், பெண்களையும் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட 300 பேர்களை சிறையில் அடைத்து வைத்து இருக்கிறார்கள். இதைத்தான் நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்.

சில ஆலைகளில் தொழில் தகராறுகள் எழுப்பப்பட்டு, லேபர் இலாகாவும், தொழிற்சங்கங்களும், நிர்வாகமும் சேர்ந்து பேசி ஒரு முடிவுக்குக் கட்டுப்படுகிறோம் என்று தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுக்கள்முன் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான பின்பும் நடைமுறைப்படுத்துவது இல்லை. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முன் வந்து இருக்கிறது என்பதைத்தான் நாங்கள் இங்கே கேட்க விரும்புகிறோம்.

போக்குவரத்துக்கழகத் தொழிலாளர்கள் அத்தியாவசிய சர்வீசில் இருப்பவர்கள்—அவர்கள் போராடுவது தவறு என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். தலைமைச் செயலகத்தில், அரசுத் துறை

யில் இருக்கின்ற என்.ஜி.ஓ.க்கள் அத்தியாவசியச் சர்வீசில் இருப்பவர்கள்—அவர்களும் வேலை நிறுத்தத்திலோ அல்லது வேறு போராட்டங்களிலோ ஈடுபடக்கூடாது என்று தடை விதித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, எல்லாப் போராட்டங்களையும் தடை செய்கிற அளவிற்கு இந்தச் சட்டத்தில் விதிகள் உள்ளடங்கி இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுரை மாநகரத்தில் மின் துறை ஊழியர்கள் ஊதியம் அதிகம் வேண்டும் என்று போராடினார்கள். ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப் பட்டு, ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் வேலைக்குச் சென்ற சில மாதங்களுக்குள், போராட்டத்தின்போது காட்டிக் கொடுத்த தொழிலாளர்களுக்கு 400 ரூபாய் போனஸ் கொடுக்கிறேன் என்று அறிவித்தார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் இந்த அரசு தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத்தான் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் உரிமையைப் பெறுவதற்காகப் போராடுகிறார்கள். அதன் மூலம் ஒரு ஒப்பந்தம் பெறுகிறார்கள், ஆனால் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் ஈடுபடாமல், கருங்காலிகளாக இருந்தார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு ரூபாய் 400 அளிக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த அரசு எந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதை என்னால் உணராமல் இருக்க முடியவில்லை.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் போராடிக்கொண்டு இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆகியோர் அனைவரும் இப்போது சிறையில் இருக்கிறார்கள். இங்கே நாங்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேசிய நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அரசின் சார்பில் நின்று அளித்த பதில், அவர்கள் வேலைக்குத் திரும்பட்டும், அதைப் பற்றிப் பேசுவோம் என்று சொன்னார்கள்.

[முற்பகல் 11–50]

20 ஆண்டுகளாக ஊதிய உயர்வு கிடைக்காமல் பேராசிரியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் போராட்டம் நடத்தி, இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் சிறை பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் மாணவர்கள் மத்தியில் இருக்கிற நல்ல எண்ணம் கெட்டுவிடும். அந்த நன்மையைக் கருதியாவது, பொது மக்கள் நலன் கருதியாவது சிறையிலே இருக்கிற ஆசிரியர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில் 'வேலைக்கு திரும்பட்டும், நாங்கள் பார்க்கிறோம்; கவனிக்கிறோம்' என்று இங்கே சொன்னார்கள். சிறையிலே இருப்பவர்கள் எப்படி வேலைக்குப் போவார்கள். சிறையிலே 750 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள்.

இங்கே கேட்டதற்கு சொல்லப்பட்ட பதில், அவர்கள் வேலைக்குத் திரும்பட்டும், நாங்கள் கவனிக்கிறோம் என்பது. இதெல்லாம் எந்த அளவிற்கு பணியாளர்களுக்கு, தொழிலாளர் களுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவது எங்களுடைய கடமை என்பதால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத் திருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல. அரசுப்பணியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம் தங்கள் வேலைக்குப் போய்விட்டார்களா என்பதும் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு அவர்கள் சிறையிலே வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில ஆலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல ; அரசுப் பணியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் கூட சிறை யிலே இருக்கின்றார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் 5 நிமிடங்கள் கொடுங்கள் ; அதற்குள் முடித்துவிடுகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கமும் ஆலைகளிலே செய்வதைப் போல ஏன் செய்ய வேண்டும் என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஒரு தொழிலாளர் 240 நாட்கள் தொடர்ந்து பணியிலிருந்தால், அரசுப் பணியில் இருந்தாலும் சரி, ஆலைப் பணியில் இருந்தாலும் சரி, அவர் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்பது விதி. ஆனால் என்ன நடக்கிறது? ஒரு தொழிற்சாலையில் ஒருவர் தொடர்ந்து வேலை பார்க்கிறார் என்றால் அவரை 239 ஆவது நாளில் வெளியே அனுப்பிவிட்டு, இரண்டு நாட்கள் கழித்து மீண்டும் எடுத்துக் கொளகிறார்கள் ; இப்படி 10 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி அரசுப் பணியிலே ஒருவர் தொடர்ந்து பணியில் இருந்தாலும் 239 ஆவது நாள் வந்தவுடன் அவரை வெளியே அனுப்பிவிட்டு, 10 அல்லது 15 நாட்கள் கழித்து மீண்டும் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற செக்ரெட்டேரியேட்டில் கூட அப்படி நடக்கிறது. 10 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேல் அவர்கள் பணி செய்திருந்தாலும் நிரந்தர மாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் அவர்களுடைய உரிமையைப் பெறுவதற்கு, நியாயத்திற்காக போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். 'கலெக்டிவ் பார்கெயின்' என்ற முறையில் போராடினால்தான் தங்களுடைய உரிமையைப் பெற முடியும் என்று கருதி போராடுகிறார்கள். அந்த உரிமையைக் கூட பறிக் கிறது இந்த அரசு. அதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத் தைப் பார்த்தால் அது மிகவும் கொடுமையானது. ஒரு தொழி லாளர் இரண்டு ரூபாய்க்காக போராடினால் அவனுக்கு ஓராண்டு ஜெயில் அல்லது 2,000 ரூபாய் அபராதம் அல்லது இந்த இரண்டும் சேர்த்து தண்டனை வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்த அரசு தொழிலாளர் விரோத போக்கிலிருந்து தன்னுடைய போக்கை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமல்ல ; இப் போது இருக்கிற இந்தச் சட்டத்தையும் வாபஸ் பெற வேண்டும்

என்பதற்காகவும் நாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, உங்களுடைய போக்குக்கு கண்டனம் தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு ஆளும் கட்சிக்குத் தோழமைக் கட்சிகளாக இருக்கின்ற நாங்கள் இந்தக்கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற அருமை நண்பர்கள் விழிகள் வியப்பினால் விரிவடைந்துள்ளன. எதனால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தோம் என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய தோழமைக் கட்சித் தலைவர்கள் விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரே வரியில் சொல்வதானால்,

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.”

என்று வள்ளுவர் சொன்னதற்கு ஒப்ப, இன்றைக்கு இந்த அரசு தவறான பாதையிலே செல்வதைத் தடுத்து நிறுத்தி, சரியான பாதையிலே இந்த அரசை நடத்திச் செல்ல வேண்டிய ஒரு பொறுப்பும் கடமையும் எங்களைப் போன்ற தோழமைக் கட்சியினருக்கு உண்டு என்பதை ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதிலும் ஏழை எளிய மக்கள் ஆதரவைப் பெற்று, தொழிலாள மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று நீங்கள் ஆட்சிப் பீடத்திற்கு வந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் தயவு செய்து மறந்துவிடக் கூடாது.

சென்ற தேர்தலிலே இந்தத் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள், பெரும்பாலோர் இந்த ஆட்சி அமைய வேண்டும், நம்முடைய அணி வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதிலே கொண்டு, மிகப் பெரிய எதிர்ப்புக்கிடையே நம்மை வெற்றிபெற வைத்தார்கள் ; உங்கள் கரத்திலே ஆளும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்கள்.

ஆனால், இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்கு விரோதமான பாதையிலே இந்த அரசு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திரும்புவதைப் பார்க்கின்றபோது என் போன்றவர்களின் மனம் மிக்க வேதனைப் படுகின்றது. அதிலும் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கைகளை இந்த அரசு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அமல் நடத்தி வருவது பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய மற்ற நண்பர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

மேலும், இந்த அரசின் தொழிலாளர் நலப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் சிறந்த ஒரு தொழிற்சங்க

வாதியாக தன்னுடைய பொது வாழ்வைத் தொடங்கியவர். பெரியார் அவர்களின் சீடனாகத் தன்னுடைய வாழ்வைத் தொடங்கி அண்ணாவின் அருமைத் தம்பியாக மலர்ந்து, அன்றைய ஒன்றுபட்ட திராவிட இயக்கத்தின் ஒரு தலையாய தொழிற்சங்கவாதியாக, முதல் தொழிற்சங்க வாதியாக திகழ்ந்தவர். எங்களுடைய பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் இவர்கள் மீது எந்த அளவுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தார் என்பதை இந்த அவையிலே சொல்ல வேண்டிய கடமை எனக்குண்டு. இவரைப்போன்ற ஒரு நல்ல தொழிற்சங்கத்தலைவர் நம்முடைய கட்சியிலே இருப்பாரேயானால் அவரை வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சங்கத்தைப் பெரிதாக வளர்க்கலாம் என்று பெருந்தலைவர் அவர்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் செயற்குழு கூட்டத்திலே ஒரு தடவை சொன்னார். இத்தகைய சிறந்த ஒரு தொழிற்சங்கவாதியாக இயங்கியவர், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையிலே செல்லும் போது என்னைப் போன்றவர்கள் மிக்க வருத்தப்படுகிறோம். இது அவர்கள் இதுவரை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த அந்த அடிப்படைக் கொள்கைக்கே முரணானது. அருமை நண்பர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இங்கே பலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இன்றைக்கு தொழிலாளர் நலத் துறையிலே சிறந்த அதிகாரிகள் இல்லையா என்றால் இருக்கிறார்கள். நல்ல தொழிற்சங்க வாதியாக இருந்த அமைச்சரவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இருந்தும் உங்களை எல்லாம் மீறி இன்றைக்கு தொழிற்சங்கங்களை ஒடுக்குகின்ற வகையிலே சட்டங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வருவதும் அந்த சட்டங்களை நீங்களே ஆதரித்துப் பேசுவதும் ஆன ஒரு நிலைமை என்ன காரணத்தால் ஏற்பட்டது என்பதை என் போன்றவர்கள் அறிய விரும்புகிறோம்.

நேற்றைய தினம் இங்கே ஆளுங்கட்சியின் கொரடாவாக இருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. மணிமாறன் அவர்களும், அருமை நண்பர் திரு. தாமரைக்கனி அவர்களும் ஈரோட்டிலே நெசவாளர்களின் போராட்டத்தைப் பற்றிய ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்திலே பேசுகின்றபோது அவர்கள் சொன்ன கருத்து என்ன ? எதனாலே நெசவுத் தொழிலாளர்கள் ஈரோட்டிலே போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அங்கே இருக்கக் கூடிய மாஸ்டர் வீவர்கள் தொழிலாளர்களை எப்படியெல்லாம் சுரண்டி வருகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள்.

ஆனால், அங்கே மட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் அப்படிப்பட்ட நிலமைகள்தான் இருக்கின்றன. மதுரை, ஈரோடு, சின்னாளப்பட்டி போன்ற இடங்களிலுள்ள நெசவாளர்கள் பெரிய போராட்டங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சொந்தத் தொகுதியான மதுரை மேற்கு

தொகுதியிலே 20,000 நெசவாளர் குடும்பங்கள் ஒரு வேளை உணவுக்குக் கூட வழி இல்லாமல் ஒரு மாதமாகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாஸ்டர் அவர்கள் தங்களுடைய தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் மூடிவிட்டனர். ஆனால் 20,000 தொழிலாளர் குடும்பங்கள் நடுத்தெருவிலே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் தொகுதியிலே நிற்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலேயும், நண்பர் சங்கரய்யாவின் தொகுதியிலும் ஆயிரக் கணக்கான நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார் கள். இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்று கேட்டால் மாஸ்டர் வீவர்கள் சொல்கிறார்கள் '' மில்களிலிருந்து அளிக்கப்படுகின்ற நூலின் விலை உயர்ந்துவிட்டது. ஆகவே, தொழில் நடத்த எங்களுக்குக் குறைந்த விலையில் நூல் கிடைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தொழில் நடத்த மாட்டோம் '' என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால், இந்த நூல் விலையேற்றத்திற்கு என்ன காரணம் என்று மில் அதிபர்களைக் கேட்டால் '' மின்சார வெட்டு வந்ததால் நூல்விலையை உயர்த்த வேண்டியதாகிவிட்டது' என்று சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் டிசம்பர் மாதம் ஒன்றாம் தேதி முதல் மின்சார வெட்டு வருகின்றது என்று அறிவித்தார்கள். அதிலும், எவ்வளவு என்று அறிவிக்கின்றபோது 30 சதவீதம் என்றும் அதுவும் இரண்டு ஷிப்டுகள் ஓடக்கூடிய பஞ்சாலைகளில் மூன்றாவது ஷிப்டு ஓடி னால் அதற்கு 30 சதவீதம் மின்வெட்டு என்றும் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனாலும், இன்றைக்கு பஞ்சாலை முதலாளிகள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டே ஷிப்டு ஓடக்கூடிய பஞ்சாலைகளின் முதலாளிகளும் அதாவது மின்வெட்டு அமலுக்கு வராத பஞ்சாலைகளின் முதலாளிகளும் நூலின் விலையை ஒரு பேலுக்கு 600 ரூபாய் முதல் 800 ரூபாய் வரை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள்.

[நண்பகல் 12—00]

5 இலோ கொண்ட பண்டில் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் முதல் 15 ரூபாய் வரை விலை உயர்த்தப்பெற்றிருக்கிறது. தமிழ்நாடு பூரா வும் இப்படி ஒரேயடியாக விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மின் வெட்டைக் காரணமாகக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட மில்கள் நூல் விலையை உயர்த்தியதின் விளைவாக நெசவாளக் குடும் பங்கள் வேலை இல்லாமல் தெருவிலே நின்று திண்டாடிக் கொண் டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் இதுவரை என்ன செய்தது என்பதைத்தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன். எந்த நடவடிக்கையும் இதுவரை எடுக்கவில்லை. அதனால், இன் றைக்கு தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான நெசவாளக் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முத லாளிகள் உயர்த்தியிருந்தால் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சொல்லலாம். ஆனால், அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துகிற,

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே இருக்கிற கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளும், மத்திய அரசின் கண்காணிப்பிலே இருக்கக் கூடிய நேஷனல் டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் நடத்துகின்ற ஆலைகளும் கூட இதே அளவு நூல் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் கூட குறையாமல், அப்படி உயர்த்தியிருப்பது எப்படி சரியாகும் என்று கேட்கிறேன். சாதாரண ஏழை நெசவாளிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் நூல் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே தான் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் அமைக்கப்பெற்றது. ஆனால், அந்த நூற்பு ஆலைகளும் இன்றைக்கு ஒரு பேலுக்கு 800 ரூபாய் வரை உயர்த்தியிருக்கிறது என்றால் அதை எப்படி இந்த அரசாங்கம் அனுமதித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அதே போல் இங்கே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அவர்களுடைய வேலைக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்களுடைய வேலைக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிற சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாகச் சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே இந்த அரசு அறிவித்தது. ஆனால், அது இன்னமும் செயல்படுத்தப் பெறவில்லை. அந்தச் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வந்து நெசவாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே இங்கே பக்கிங்காம் கர்நாடிக் ஆலையைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிறையபேர்கள் இங்கே அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் நான் அதிக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால், இந்த பக்கிங்காம் கர்நாடிக் ஆலையில் பணி செய்த 13,000 தொழிலாளர்களும் அவர்களுடைய குடும்பங்களும் இன்றைக்குத் தெருவிலே நிர்க்கதியாக நிற்கக் கூடிய நிலையிலே மாநில அரசும் மத்திய அரசும் விட்டு வைத்திருக்கிறதே. அதை எடுத்துச்சொல்லித் தான் ஆக வேண்டும். அந்த ஆலை மூடப்பட்டு விடும் அந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பெற்ற நேரத்திலே, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இங்கு வந்த அமைச்சர் ஒருவர் என்ன சொன்னார்கள்? அந்த பக்கிங்காம் கர்நாடிக் ஆலை காயலாங் கடைக்கு போக வேண்டிய சரக்கு. அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு நாங்கள் ஒருபோதும் முன் வர மாட்டோம் என்பதைப்போலவே மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள்.

இந்தியாவிலேயே சிறந்த ஆலை என்று பெயர் பெற்ற ஒரு ஆலை. இந்த ஆண்டு மூடப்படுவதற்கு முன் தினம் வரை வேலை செய்துக்கொண்டிருந்த ஒரு ஆலை. நூற்பாலைகளிலேயே மிகச் சிறந்த ஆலையாக கருதப் பெற்ற அந்த ஆலையை காயலாங் கடைச் சரக்கு என்று மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் வர்ணித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், தொழிலே எதுவும் நடைபெறாமல், ஒரு கார் கூட உற்பத்தி செய்யப்பெறாமல் இருந்த மாருதி

தொழிற்சாலையை மாத்திரம் 5½ கோடி ரூபாய்க்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து மத்திய அரசே ஏற்றதே, அதையும் ஆளும் கட்சியான அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், எதிர்க்கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அங்கே நாடாளுமன்றத்திலே வரவேற்று ஓட்டு போட்டார்களே, ஏன் இங்கே நம்முடைய பக்கிங்காம் கர்நாடிக் ஆலையை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தை இந்த சட்ட மன்றத்தில் போட்டு நிறைவேற்றி அனுப்பி வைத்தால் என்ன? அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தயாரா என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கேகூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் அத்தகைய தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், அதை நிறைவேற்றி அனுப்ப நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. ஆர். சுந்தரமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மாநில அரசின் தொழிற் கொள்கையை எதிர்த்துக் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிறாரா ? அல்லது மத்திய அரசின் தொழிலாளர் விரோத போக்கை எதிர்த்துப் பேசுகிறாரா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு அவருடைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களே விடை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் மத்திய வர்த்தகத் துறை அமைச்சர் பிரணாப் குமார் முகர்ஜி அவர்கள், சென்னை வந்தபோது அவரை இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும் சென்று சந்தித்திருக்கிறார்கள். அவரிடம் இவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்தப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண்பதில் மாநில சர்க்காருக்கு அக்கறை இல்லை, ஆகவே, மத்திய அரசுதான் இதில் அக்கறை காட்டவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பி அண்ட் சி ஆலைத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் போய் இந்த மாநில அரசுக்கு. உங்களிடம் அக்கறை இல்லை என்று சொல்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள். ஆனால் நீங்கள் இன்னும் மத்திய அரசை எதிர்த்துக் கேட்பதற்கு யோசிக்கிறீர்கள். அதற்கு நல்ல நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது தவறு. மாறாக இந்த அவையில்

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

பி. அண்ட் சி. ஆலையை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை ஆளும் கட்சி ஆதரித்து இந்த அவையில் நிறைவேற்றுவதன் மூலம்தான் நீங்கள் இந்தப் பிரச்னையில் உண்மையான அக்கறை கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நிலைநாட்டுவதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் மாநில அரசு இதை எடுத்துக்கொள்வதற்கான அதிகாரம் இல்லை; மத்திய அரசு இதை எடுத்துக்கொள்வற்கான அதிகாரத்தை வைத்திருக்கிறது. நேஷனல் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் நிறுவனம் மூலம் மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்கிற அதிகாரத்தை வைத்திருப்பதால் மத்திய அரசை நோக்கி இந்தப் பிரச்னையை எழுப்புவதற்கு என் போன்றவர்கள் முன்வந்திருக்கிறோம். அதற்கு ஆளும் கட்சியும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். மத்திய அமைச்சர் முன்னாலும், நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்களிடமும், தொழிற் சங்கத் தலைவர்களிடமும் ஆலை நிர்வாகிகள் கொடுத்த உறுதிமொழி என்ன? இந்தப் பிரச்னை தீருகிற வரையில் எந்தச் சொத்துக்களையும் விற்கமாட்டோம் என்று உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள் ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது சென்ற ஜூன் 16 ஆம் தேதி அவர்கள் திருப்பூரில் ஒரு காட்டன் ஜின்னிங் பிரஸ், ஆந்திராவில தாட்பத்ரியில் இந்த ஆலை நிர்வாகிகளுக்குச் சொந்தமான காட்டன் பிரஸ்க்கு பகிரங்கமாக விற்பதற்கான விளம்பரத்தை தினத்தந்தி பத்திரிகையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைத எதிர்த்து தொழிலாளர்கள் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு போனார்கள். உயர்நீதி மன்றம், இந்தத் தொழிற்சாலையை விற்காமல் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிற உரிமை தொழிலாளர்களுக்குக் கிடையாது, அங்கே இருக்கக்கூடிய பங்குதாரர்களுக்குத்தான் அந்த உரிமை உண்டு என்று சொல்லி தொழிலாளர்களின் மனுவை உயர்நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்துவிட்டது. இந்த நிலைமையில் அந்த நிர்வாகத்திற்கு நல்ல வருமானம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நல்ல சொத்துக்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவசர அவசரமாக விற்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் அந்த ஆலை நிர்வாகம் ஈடுபடுகிறது என்றால் அதைத் தடுப்பதற்கு இது வரையில் இந்த அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை நீங்கள் நிச்சயமாக எடுக்கவேண்டும். நடவடிக்கை எடுத்து அதைத் தடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே நம்முடைய விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு இளையபெருமாள் அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த

பட்சக் கூலி கொடுக்க மறுக்கிற நிலப்பிரபுக்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வரவில்லை. ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஒடுக்கி வருகிற நிலப் பிரபுக்களின் மீது எந்த நடவடிக்கையும் இந்த அரசு இதுவரையில் எடுக்க வில்லை. திரு இளைய பெருமாள் அவர்கள் சொன்ன ஒரு குற்றச்சாட்டு 12 வயதுக்கு உட்பட்ட சிறுவர்களை பண்ணைகளில் கட்டாயமாக வேலை பார்க்கவேண்டுமென்று நிலப்பிரபுக்கள் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலப்பிரபுக்கள் யார் என்று பெயர் சொல்ல முடியாததொரு அரசியல் கட்டாயத்தில் இருக்கிறார். அதனால் அவர் பெயர்களைச் சொல்லவில்லை. அந்த நிலப் பிரபுக்கள் எங்கே இருந்தாலும் அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பதவியில் இருந்தாலும் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் அந்த நிலப்பிரபுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : நான் ஏதோ கட்டாயம் காரணமாக பெயர்களைச் சொல்ல முடியாத ஒரு அவல நிலையில் இருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அப்படி தயவுசெய்து நினைக்கவேண்டாம். அது தஞ்சை மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தென் ஆற்காடு மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மதுரை மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி நான் சொல்வது குழந்தைகள் சட்டம் இருந்தும் அந்தச் சட்டத்தை தாலுகா தாசில்தார்களிடம் தள்ளிவிட்டு விட்டதால் இந்த ஆபத்து என்பது தான். அதற்காக லேபர் இலாகாவில் ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதை நான் 1952 ல் இருந்து சொல்லி வருகிறேன். இந்த சமயத்தில் பெரும் நம் பிக்கை உள்ள அரசாங்கம் கன்ஸர்வேட்டிவ் டைப்பாக இருப்ப தால் இதைக் கொண்டுவரவில்லை என்று சொல்லி இந்த அரசு நிச்சயமாக அதைச் செய்யவேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். யாருக்கும் நான் பயப்படவில்லை.

(பிற்பகல் 12.10)

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெரு மாள் அவர்கள் யாருக்கும் அஞ்சமாட்டேன் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் ரொம்ப மகிழ்ச்சி யடைகி றேன். அப்படியிருந்ததால்தான், அந்தக் கட்சியிலே அவர் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளானார்கள் என்பது மிகப் பெரிய உண்மை. . . .

திரு. எல். இளையபெருமாள்: இது இன்னும் மோசமான விஷயம். தயவுசெய்து நான் சொல்கிறேன். தஞ்சை மாவட் டத்திலே உள்ள கருப்பையா மூப்பனாராக இருந்தாலும் சரி அல்லது நெடுமாறனுடைய பண்ணையாக இருந்தாலும் சரி இரண்டு பேர்களும் ஒன்றுதான். 1948 ஆம் ஆண்டு சட்டத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்காமல், 1951 ஆம் ஆண்டு குழந்தைகள் சட்டத்

திற்கு மதிப்பு கொடுக்காமல் யார் தவறு செய்தாலும், அவர்கள் மீது இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : குழந்தைகள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகின்றார்கள், அதை தடை செய்ய வில்லை என்று சொன்னார்கள். தொழிற் சட்டத்தை மீறி அவ்வாறு குழந்தைகளை அமர்த்திய குற்றத்திற்காக 1980 ஆம் ஆண்டில் 1,308 பேர்கள் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின் றது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் மீது அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று தான் சொன்னேன். அந்த மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார் களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இது பற்றியப் புகார்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே இருந்து நிறைய வந்ததால், அந்த இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன ரெபரன்சிலே இருந்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தீப்பெட்டித் தொழிற் சாலைகளிலே 6 வயது, 8 வயதுக் குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்காகத் தான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே கலெக்டர் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதேபோல் இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் நிலை என்ன? எந்தப் பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும், அங்கேயெல்லாம் அவர்கள் பல அவதிகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொழில் நுட்பக் பல்கலைக் கழகத்தில் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை ? தொழிற்சங்கத்தின் தலைவராக ஒரு ஆசிரியர்

அங்கே இருக்கின்றார் என்ற காரணத்திற்காக, அந்தத் தலைவர் கணேசன் அவர்கள் மீது நிர்வாகம் நடவடிக்கை எடுத்து, 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 23 ஆம் தேதியிலே சஸ்பெண்ட் செய்திருக்கிறது. அவருக்கு இதுவரை $\frac{1}{4}$ சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதைப்பற்றி நிர்வாகத்தினரிடம் போய் முறையிட முயன்ற அந்தச் சங்கத்தின் துணைத் தலைவர் செயலாளர் உட்பட 5 பேர்கள் மீது டிரெஸ்பாஸ் வழக்கு தொடரப்பட்டு அதன் பின் உங்கள் மீது கிரிமினல் வழக்குகள் இருக்கின்றன என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவர்களும் சஸ் பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது தொழிற்சங்க உரிமையைப் பறிப்பதாகாதா? என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து கேட்க விரும்புகிறேன். தொழிற்சங்கத் தலைவர் ஒரு நிர்வாகத்தைச் சந்திக்கச் செல்வதே டிரஸ்பாஸ் என்று சொல்லி குற்றம் சாட்டப்படுவாரானால், எந்தத் தொழிற் சங்க நிர்வாகியும் யாரையும் சந்தித்துப் பேச முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட ஒரு அவல நிலைமை அண்ணா பல்கலைக் கழகத்திலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற தொழிற் சங்க நிர்வாகிகள் அத்தனை பேர்கள் மீதும் இன்றைக்கு பல சிவில், கிரிமினல் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

அதைப் போலவே, பச்சையப்பன் டிரஸ்டை இந்த அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். பச்சையப்பன் டிரஸ்டை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் ஒன்றுபட்டு போராடினார்கள். அப்படி ஒரு பெரிய போராட்டத்தை நடத்தியது, அரசாங்கத்தின் கோரிக்கைக்கு உதவியாக இருந்தது. அதற்குப்பின்னால் அரசாங்கம் அதை எடுத்துக்கொண்டது.

அரசாங்கத்திற்கு உதவிகரமாகப் போராடியதற்காக அந்த ஆசிரியர்களுக்கு இன்றைக்கு என்ன பரிசு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். வேலை நிறுத்த காலத்திற்கு அவர்களுக்குச் சம்பளம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இப்படி பழக்கம் இல்லை. வேலை நிறுத்த காலமாக இருந்தாலும் வேறு எதுவாக இருந்தாலும் கன்டோன் பண்ணுவதுதான் வழக்கம். வேண்டுமென்றே முந்தி இருந்த நிர்வாகம் அதைச் செய்தது. புதிய நிர்வாகம் அதை ரத்து செய்ய இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் என்ன நடக்கிறது? அமைச்சர் முன்னிலையிலே ஆசிரியர்களும் அலுவலர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் கலந்து கொண்டு முத்தரப்பு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இருந்தார்கள். என்னைப் போன்ற

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அதற்கு உதவிகரமாக இருந்தோம், ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தை இன்றளவும் அமல் நடத்த நிர்வாகம் மறுக்கிறது. ஆசிரியர்களை நிபந்தனை இல்லாமல் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்பது அந்த ஒப்பந்தத்தில் முக்கியமான ஷரத்து. அரசாங்கம் அதை மறுத்து அந்த ஆசிரியர்கள் மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறது. எந்த ஒப்பந்தமானாலும் நான் மதிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று இன்றளவும் ஆணவமாகப் பேசுகிறார் ரிஜிஸ்ட்ரார். ஆசிரியர்களையும் அலுவலர்களையும் கொஞ்சம் கூட மதிப்பதில்லை. ஆசிரியர்களும் அலுவலர்களும் வஞ்சம் தீர்க்கப்படுகிறார்கள், ரிஜிஸ்ட்ராரால்.

அதே போன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ரிஜிஸ்ட்ரார் போக்கினாலும் பல மோசமான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. உலகத் தமிழ் மாநாடு என்று சொல்லுகிறார்கள். நாம் பெருமைப்படுகிறோம். உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பொறுத்து மதுரைப் பல்கலைக் கழக ரிஜிஸ்ட்ரார் செய்ததைச் சொன்னால் அதிர்ச்சி அடைவீர்கள். ஆனால் அவருக்கு ஆதரவாக இந்த அரசாங்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தவறான காரியங்களை இந்த அரசாங்கம் தட்டிக் கேட்க முடியவில்லை. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் தங்கியிருந்த விடுதியினை வெளிநாட்டுத் தமிழறிஞர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சொன்னது. அதை மாணவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு 'எங்களுக்குப் பத்து அறைகளை ஒதுக்குங்கள், எல்லோரும் அதிலே இருந்து கொள்கிறோம், வெளியே படுத்துக் கொள்கிறோம், நாங்கள் வெளிநாட்டுத் தமிழறிஞர்களுக்கு உதவ முன்வருகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த ரிஜிஸ்ட்ரார் 'ஒரு அறை கூடக் கொடுக்கமாட்டோம், வேண்டுமானால் மந்திரியிடம் சொல்லுங்கள், வெளியே போங்கள்' என்றார். ஆராய்ச்சி மாணவர்களை அரசாங்கத்திற்கு எதிராகத் தூண்டிவிட்டார். உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெறுகிற நேரத்தில் மாணவர் போராட்டம் வெடிக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு அந்த ரிஜிஸ்ட்ரார் செய்தார். இன்றைக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்—ஆளும் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான சிலர் கூட அந்த ரிஜிஸ்ட்ராரை ஊக்கப்படுத்துகிறார்கள். உங்களுக்கு விரோதமாக, மக்களுக்கு விரோதமாக, செயல்படுகிற ஒருவர், ஆசிரியர்கள் உரிமைகளை நசுக்குகிற ஒருவருக்கு ஆதரவாக ஆளும் தரப்பில் உள்ள முக்கியமானவர்கள் இருப்பது இந்த நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல, உங்களுக்கும் நல்லதல்ல என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தைவிட அதிகமாகக் கொடுத்தாகி விட்டது. பேராசிரியர் பேசிய பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் பதிலுரைக்க வேண்டும்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : கண்டனத் தீர்மானத்தை நானும் கொடுத்தவன் என்ற முறையில் சிறிது நேரம் கொடுக்க வேண்டும். எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த யாரும் பேசவில்லை. நான் மட்டுந்தான் பேசுகிறேன்.

இதிலே இந்த அரசு எங்கே தவறு செய்கிறது என்பதையும் நான் இறுதியாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் பாலிசி லெவலில் கொள்கை லெவலில் முடிவுகள் செய்யலாம். தொழிற்சாலையில் வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது, தகராறு ஏற்படுகிறது என்றால் எல்லாவற்றையும் இவர்களே நேரடியாகப் பார்த்து தீர்த்து வைப்பது என்பது இந்த ஜன்மத்தில் நடக்க முடியாது. அதை அரசாங்கம் முறைப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டும். உங்களுக்கும் அவகாசம் இல்லை. தீர விசாரிக்கவும் முடியவில்லை. தொழிலாளர்கள் தெருவில் நிற்க வேண்டி வருகிறது.

(பிற்பகல் 12–20.)

ஆகவே தொழிலாளர் தகராறுகளில் வேடிக்கை பார்க்காமல் உடனுக்குடன் தலையிட்டு தீர்வு காண்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 3, 4 மாத காலத்திற்குத் தொடர்ந்து தொழில் தகராறுகள் நடப்பதாலே தொழிலாளர்களுக்கு நட்டம் ஏற்படுகிறது. தேசிய நட்டம் ஏற்படுகிறது, உற்பத்தி குறைகிறது. இவைகளையெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு ஆர்பிட்ரேஷன் செய்து தீர்ப்பு வருகிற வரையிலே தொழில்களை அமைதியாக இயங்க வைக்கின்ற நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்தாக வேண்டும். ஆர்ப்பிட்ரேஷன் என்று வருகிறபோது ஹைகோர்ட் நீதிபதி நியமிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். ஆர்பிட்ரேஷனுடைய தீர்ப்பு 3 மாதம் அல்லது 4 மாத காலத்திலே அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற முடிவையும் அரசாங்கம் சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் இப்படிப்பட்ட தகராறுகளுக்கு முடிவு காணமுடியும்.

தொழிற் சங்கங்களிலே ஏற்படுகிற போட்டாபோட்டிகளின் காரணமாக பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் பிரச்சினைகளை ஆராயாமல் தொழிலாளர் பிரச்சினையாகவே கருதி அதற்குரிய பரிகாரத்தைக் காண்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளத்

தவறிவிட்டது என்ற காரணத்தினாலே இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய அரசின் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையையும் நடைமுறையையும் கண்டித்து இங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சிகள் பலவும் தீர்மானம் தந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இந்தத் தீர்மானத்தைத் தந்து மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கொடுத்த தீர்மானத்தின் முன்னுரிமை காரணமாக இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த அவையிலே தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுங்கட்சியின் தொழிலாளர் நலனுக்கு மாறுபாடான கொள்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே—மற்றக் கட்சிகளுக்கு ஒரு மடங்கு வருத்தம் என்றால்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இரண்டு மடங்கு வருத்தத்தைத் தரும் என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திராவிடர் இயக்கம் தோன்றியதே கூட பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடைய உரிமைகளை சலுகைகளைக் காப்பதற்காக என்ற அடிப்படையை நீதிக் கட்சி வரலாறு நாட்டுக்கு எடுத்துச் சொல்லும். அதைத் தொடர்ந்து தந்தை பெரியார் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தை தொடங்கினார்கள்.

வருமானத்தாலே பெறுகிற வாழ்வைப் போல தன்மானத்தாலே பெறுகிற வாழ்வும் உயர்ந்தது இரண்டும் சேர்ந்துநிலை நாட்டப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை தந்தை பெரியார் அவர்கள் எடுத்து வைத்தார்கள். எடுத்து வைத்தது மட்டுமல்ல, ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுக்காலத்திற்கு முன்னாலே இந்தியாவிலே உள்ள பல்வேறு அரசியல்வாதிகளும் தலைவர்களும் ருஷ்ய நாட்டை, சோவியத் பூமியை மதிப்பதற்கு முற்படாத காலத்தில் தந்தை பெரியார் சோவியத் நாட்டிற்கு சென்று திரும்பிவந்து முதன்முதலாக பொதுவுடைமைக் கொள்கையால் ஏற்படக்கூடிய சமுதாய சமத்துவத்தைப் பற்றி நாட்டுமக்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். பெரியார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது மட்டுமல்ல, அதைத் தொடர்ந்து சிங்காரவேலனார் போன்ற பொதுவுடைமைவாதிகள் தமிழ்நாட்டிலே அந்தக் கொள்கையைப் பரப்பினார்கள். அந்த அடிப்படை உணர்வு திராவிட இன உணர்வோடு கலந்தது ஒன்று என்பதை வலியுறுத்திக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசியலில் ஏற்படுகிற கருத்து வேறுபாடுகளுக்

காக அடிப்படைகளை மறந்து விடுவது என்பது எதிர்காலத்தை இழந்துவிடுவது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்தை பெரியார் அவர்களோடு துணை நின்ற காலத்திலே வேறு பல அரசியல் கட்சிகள் தொழிலாளர்களுக்காக போராட்டங்கள் நடத்திய நேரத்திலேயெல்லாம் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தப் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு அளித்தார்கள். அரசுக்கு அறிவுரை சொன்னார்கள். பொன் மலையிலே நடைபெற்ற இரயில்வே தொழிலாளர்கள் போராட்டத்திற்கு ஆதரவான கருத்தைத் தீட்டினார்கள். இன்னொரு கருத்தையும் வெளியிட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிலாளர் நலனுக்காக வாதாடுகிறவர்களுடைய, போராடுகிறவர்களுடைய தோழர்கள், எந்த முகாமிலே இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு துணையாக செயல்படும், தானே நேரடியாக போராட்டத்திலே குதிக்க நேரிடாவிட்டாலும் தன்னுடைய இயக்கத்திற்கு அல்லது கட்சிக்கு மாறுபட்ட உணர்வு உடையவர்கள் அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தினாலும் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், அவர்கள் பெறுகிற உரிமைகள், சலுகைகள் ஒரு நீண்டகால சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையானது என்ற காரணத்தால் அதற்கு ஆதரவாக செயல்படவேண்டும், செயல்படுவோம் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு உண்டு என்று அவர்கள் பல முறை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு வகையிலே இன்னும் நீங்கள் ஆழ்ந்து எண்ணிப் பார்ப்பீர்களேயானால், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களோடு வாதாடிச் சொல்லும் பொழுது தெரிவித்தார்கள். அகில உலக கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களோடு வாதாடுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்குமேயானால், தென்னாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பதை நான் வாதாடி நிலை நாட்டுவேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தால் அம்மாதிரி நிலைமை உருவாகியிருக்கும். வேண்டுமானல் இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே சில பிளவுகள் ஏற்பட்டு விட்ட காரணத்தாலே குழம்புகிற சிந்தனைக்கு இடம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னாலும்கூட அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்து இந்த இயக்கத்தை இன்றைக்கு நடத்தும் நிலை இருந்திருக்குமானால் என்னுடைய அருமை மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களுக்கும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களுக்கும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் நடத்த வேண்டிய போராட்டங்களைப் போராட்டம் இல்லாமலேயே வெற்றி பெறக்கூடிய வாய்ப்பைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெற்றிருக்கும் என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

எனவே, அந்த நிலையில் இருந்திருக்க வேண்டிய ஆளுங் கட்சியைச்சார்ந்த தலைவரும், அவர்களைச் சார்ந்த நண்பர்களும் எப்படியோ அந்த அழுத்தமான உணர்வுகளிலிருந்து தங்களை விலக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். காலத்தின் போக்கு என்று சொன்னாலும் சரி, இடையிலே ஏற்பட்ட கருத்து மாற்றங்கள் என்று சொன்னாலும் சரி அல்லது இவைகளெல்லாம் நிலைமையின் விளைவு என்று வாதிட்டாலும் சரி, அந்த அடிப்படையிலிருந்து விலகிச் செல்ல வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகிவிட்டார்கள் என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் எந்தவகையிலே அந்தக் கருத்துக்களிலேயிருந்து விலகினார்கள் என்றால், பொது மக்களைக் காண்கின்றபொழுது அவர்களுடைய மனத்தில் ஏதாவதொரு பிரச்னையை எடுத்து வைக்கும்பொழுது, ஒன்றுக்கு இன்னொரு பிரச்னையைப் பரிகாரமாக வைக்கின்ற முறையை அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். 1977-சட்டமன்றத் தேர்தல் நேரத்திலேகூட முதலமைச்சரவர்கள் பேசினார்கள், அன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சியோடு சேர்ந்து ஒரே மேடையிலே இருந்த நிலை என்று கருதுகிறேன். நினைவு அவ்வளவு சரியாக உள்ளவன் அல்ல நான். பேசுகிறபோது ஒரு கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டிலே உள்ள நடுத்தர நிலையிலே வாழ்கின்ற அரசாங்க ஊழியர்கள், வேறு பல அமைப்பு முறையிலே போராடுகின்ற ஆற்றல் பெற்ற தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய ஊதியம் 500 ரூபாயாக இருப்பது 600 ரூபாய் ஆக வேண்டும், 700 ரூபாய் ஆகவேண்டும் என்று அவ்வப்போது போராடுகிறார்கள். 1,000 ரூபாய் வரையிலே உள்ளவர்களெல்லாம் சேர்ந்து சேர்ந்து போராடுகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் தான் இந்த நாட்டிலே நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள். ஆனால், 5,000 ரூபாய், 10,000 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர்களும், அதற்குமேல் சம்பாதிப்பவர்களும் அரசாங்கத்திற்கு வருமான வரி காட்டுவதற்குக் கணக்குக்கூட வைக்க முடியாமல் திண்டாடுகின்ற ஒரு நிலை இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. ஆனால், அரசு ஊழியர்களும், மற்றவர்களும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அலுவல் கிடைக்காதவர்கள், மிக குறைந்த வருமானத்திலே அமைப்பு முறையிலே இடம் பெறாதவர்கள், அன்-ஆர்கனைஸ்ட் லேபர் என்ற நிலையிலே உள்ளவர்கள் தங்களுக்கு யார் பரிகாரம் சொல்வது என்று கேட்பார்களேயானால் அப்பொழுது இந்த அரசு ஊழியர்களும், மற்றவர்களும் என்ன செய்வார்கள் என்ற ஒரு கருத்தைப் பொதுவாக கேட்டார்கள்.

அந்தக் கேள்வி ஒருவருக்கொருவர் வாதம் என்ற முறையிலே ஒருவேளை கேட்க கூடிய கேள்வியாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால், கொள்கை என்ற அடிப்படையிலே எழுப்பப்பட முடியாத கேள்வி என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு பிரச்னைக்கு இன்னொரு பிரச்னை பரிகாரம் அல்ல. என்னுடைய கை விரலிலே கத்திபட்டு இரத்தம் ஒழுகுமானால் அவ்வாறு கத்தி பட்டது அந்த கை விரலிலே என்பதற்காக மருத்துவரிடத்திலே காட்டினால் அவர், காலை ஒடித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறானே அவனுக்கு என்ன பிரச்னை, உனக்கு இப்பொழுது கட்டுப்போட முடியாது என்று சொன்னால் அவ்விதம் சொல்கிறபொழுது அந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க அது பரிகாரம் அல்ல என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

மற்றொன்று, அமைப்பு முறையிலே தொழிலாளர்கள் போராடுவதன் வாயிலாக வெற்றிகளைப் பெறுவது என்பதுதான் பொதுவுடைமை அடிப்படை உணர்வுள்ளவர்கள், இரத்தம் சிந்துகிற புரட்சி நடத்தியாவது-இன்னும் சொல்லப்போனால் அதைவிட கடுமையாக வர்க்கப் போராட்டத்தை நடத்துவது, ஒரு சாராரை அழித்தாவது ஒரு கொள்கையை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற எண்ணத்திலே உள்ள தவறை நாட்டுக்கு உணர்த்துவதற்கும், அதற்குப் போராட்டம், இரத்தம் சிந்துகின்ற புரட்சி, பலாத்காரத்தினுடைய வாடை, இவை இல்லாமலேயேகூட ஜனநாயக முறையிலே மக்களின் குறைகளை தீர்ப்பதிலே அடித்தட்டு, நடுத்தர மக்களுடைய குறைகளை எந்தெந்த வகையிலே அவ்வப்பொழுது தீர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறதோ அப்படித் தீர்ப்பதிலேதான் எதிர்கால சமுதாயத்தை வாழ்விக்க முடியும்.

மொத்தமாக ஒரு பொதுவுடைமைப் பூமியை மெல்லமெல்ல காலத்தின் போக்கிலேகூட, அரசாங்கத்தினுடைய முற்போக்குக் கொள்கை காரணமாகப் படிப்படியாக நிறைவேற்ற முடியும் என்ற உணர்வையும், நம்பிக்கையையும், பல்வேறு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த எளிய, பாட்டாளி மக்களிடையே உருவாக்க முடியும். அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாளிகள் சம்பாதிக்கின்ற கோடிக்கணக்கான ரூபாய் இலாபத்தைப் பற்றி மாநில அரசாங்கம் நேரடியாக கை வைக்க முடியாது. கை வைக்கக் கூடிய மத்திய அரசாங்கம் கை வைக்குமானால் அதை வரவேற்கக் கூடிய கட்டத்திலே நாம் இருக்கிறோம் ஆனால், நடுத்தர வர்க்கத்திலோ அல்லது அதற்கும் கீழே உள்ள தொழிலாளர்கள் அல்லது அதற்கும் கீழே உள்ள அமைப்பு முறை பெறாத தொழிலாளர்களும், அந்த அமைப்பு முறை பெறாத தொழிலாளர்களுக்கும் கீழே இருக்கின்ற வேலை கிடைக்காத மக்கள் ஆகிய இவர்களுடைய வாழ்விலே உள்ள பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒவ்வொரு கட்டத்திலேயும் அவரவர்களுக்கு உரிய முறையிலே பிரச்னைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதுதான் ஜனநாயக அரசாங்கம்.

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

(பிற்பகல் 12–30.)

அந்த முறையிலே இந்த அரசாங்கம், இந்த ஆட்சியை நடத்துகிற ஆளுங்கட்சியை சேர்ந்த தலைவர்களும் மற்றவர்களும் அந்த எண்ணத்தில் இல்லையென்பதை 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நடைபெற்றத் தேர்தலிலே மட்டும் அல்ல, அதற்குப் பின்னாலே பலமுறை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த முறை ஆளுநர் உரையிலே, அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தரப்பட்டிருப்பதை நான் படித்துப் பார்க்கிறபொழுது என்னுடைய வேதனை அதிகம் ஆகிறது. முடியவில்லை என்பது வேறு. இது முடியாது என்று சொல்வது வேறு. இது கூடாது என்று வாதாடுவது அதைவிட மோசமானது. எனவே, அதைப்போல, இங்கே பேசப்படுகிறது. பக்கம் 5: ''. ஊதிய உயர்வு பண வீக்கம் என்கிற தீயை மேலும் வளர்ப்பதாக அமைந்துவிடுகிறது'' என்று சொல்கிறார்கள். பணவீக்கத்தைப்பற்றி நான் அறிந்த வரையில் எத்தனையோ காரணங்களிலே ஒரு காரணம் ஊதிய உயர்வு. 10 காரணங்களிலே ஒரு காரணமாக இருக்கிற ஊதிய உயர்வு மட்டும் பணவீக்கத்திற்குக் காரணம் அல்ல. நாடு முழுவதும் எற்படுகிற பண மதிப்பினுடைய வீழ்ச்சி என்பது போன்ற பல்வேறு காரணங்களாலே ஏற்படுவதனுடைய விளைவுதான் ஊதிய உயர்வை வலுயுறுத்த வேண்டிய நிலைமை. விலைவாசி ஏற்றம் என்பது பண வீக்கத்தினுடைய முதல் விளைவு. விலைவாசி ஏற்றத்தினுடைய மறு விளைவு பல்வேறுதரமான அமைப்புகளிலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஊதிய உயர்வு. எனவே, அந்த ஊதிய உயர்வு என்பது பண வீக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்று சொல்வதைவிட, நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், 100 மடங்கு பண வீக்கம் வேறு காரணங்களாலே ஏற்படுமானால், 10 மடங்கு பண வீக்கம் திரும்ப வருகிற ஊதிய உயர்வாலே ஏற்படும். இந்த 10 மடங்கு பண வீக்கம், 100-க்கு 10-ஆக ஏற்படுகிற பணம் ஊதிய உயர்வாலே ஏற்படுகிறது என்று சொன்னாலும்கூட, அந்த ஊதிய உயர்வு தவிர்க்கப்பட முடியாத ஒன்று. விலைவாசி ஏற்றம் முன்னாலேயே அமைந்துவிட்ட காரணத்தால், விலைவாசி ஏற்றம் பணத்தினுடைய, மதிப்பினுடைய வீழ்ச்சியோடு கலந்து ஏற்படுகிறபொழுது, அதற்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடிய ஆற்றலை, ஆர்கனைஸ்ட் செக்டாராக இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்குக் கூடக் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னால், நடுத்தர வர்க்கத்தாருக்கே கூட அதைச் சமாளிப்பதற்கான வாய்ப்பில்லையென்று சொன்னால், அடித்தட்டு மக்களுக்கு மிச்சம், மீதி வாய்ப்பு கூடக் கிடைக்காது.

நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன், ஒரு கோடீசுவரனை நம்பி 10 பேர் பிழைப்பு நடத்தலாம். ஒரு இலட்சாதிபதியை நம்பி 10 பேர் பிழைப்பு நடத்தலாம். ஒரு தொழிலாளியை நம்பிக்கூட 4 பேர், 3 பேர் பிழைப்பு நட்த்தலாம். அந்தத் தொழிலாளியை

நம்பி, அவனோடு சேர்ந்து வாழ்கிற 4 பேர், 3 பேர் அடித்தட்டு மக்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களைக் காப்பாற்றுவதிலேதான் ஜனநாயகம் மூலமாகக் கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு சமதர்மத்திற்கு வாய்ப்பளிக்க முடியுமே தவிர, அந்தத் தொழிலாளியைக் காப்பாற்ற நம்மாலே முடியவில்லையென்று சொன்னால், ஜனநாயகத்தை நம்மாலே காப்பாற்ற முடியாது என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஜனநாயகம் நிலைக்காமல் போகக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை, மக்களுடைய உணர்விலே ஏற்படுத்துவதற்கு, எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கீழே இருக்கிற மக்களை, நாம் காப்பாற்றத் தவறி விடுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஜனநாயகத்திலே வைத்த நம்பிக்கைகளை அது ஏற்படுத்தும், அது மறைமுகமாக, பலாத்காரத்திற்கோ, அல்லது வன்செயலுக்கோ, வேறு விதமான நாகரீகத்திற்கோ வழிவகுத்து விடும் என்பதை நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னுங்கூடச் சொல்லப்படுகிறது. . . . அமைப்பு ரீதியான சிறுபான்மையினரிடம் உள்ள கூடுதல் ஊதியம் பெறும் சக்தி, மிகப் பெரும்பான்மை உழைக்கும் மக்களிடம் இல்லை.' மிகப் பெரும்பான்மை உழைக்கும் மக்களிடத்திலே இல்லையென்றால், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டியது அரசாங்கமே தவிர, வேறு யாரும் அல்ல. அரசாங்கம் அதற்காக என்ன என்ன, வழிமுறைகளைச் செய்தது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ சுதந்திரம் கிடைத்த காலத்திலேயே, குறைந்த பட்ச ஊதியம் என்ற ஊதியமும், நியாய அளவு ஊதியம் என்ற ஊதியமும், வாழ்க்கைத்தர ஊதியம் என்ற இந்த 3 விதமான ஊதியங்களும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே, அமைப்பு முறை பெறாத தொழிலாளர்களுக்கு, அல்லது, ஊழியர்களுக்கு, உழைப்பாளிகளுக்கு, குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை பாதுகாத்து தருவது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (Minimum Wages Act) என்ற அந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக. அந்தக் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நாம் பெற்றுத் தரவேண்டுமானால், அரசாங்க இயந்திரத்தைத் தவிர வேறு இயந்திரம் அதிலே பயன்பட முடியாது, ஏனென்றால், அவர்கள் எல்லாம் அமைப்பு முறை பெறாதவர்கள். அவர்களுக்காக சில சட்டங்கள் வந்துள்ளன. ஆனால், அவையெல்லாம் நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தப்படவில்லையென்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மோட்டார் ஒர்க்கர்ஸ்களுக்காக, அதாவது, போக்குவரத்து ஊழியர்களுக்காக, அரசாங்கப் போக்குவரத்துச் சங்கத்திலே உள்ள ஊழியர்களை, இங்கே குறிப்பிட வில்லை. தனியார் போக்குவரத்து அமைப்புகளிலே உள்ள ஊழியர்களுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டச் சட்டம் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித்

திங்கள் 19 ஆம் நாளிலே கொண்டு வரப்பட்டது. டிரைவர்களுக்கு ரூபாய் 250, கிளீனர்களுக்கு ரூபாய் 130, குறைந்த பட்ச ஊதியம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் அது செயல் முறையிலே, நடைமுறையிலே கொண்டு வரப்படவில்லை. யாருடைய குறை. யார் செய்ய முடியும்? எதிர்க்கட்சிக் கேட்க முடியும், சத்தம் போட முடியும். தோழமைக் கட்சிக்கூட, அவ்வப்பொழுது, விழித்துக்கொள்கிறபொழுது, இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்ப முடியும். ஆனால், உள்ளபடியே, அப்படி ஏற்படுகிற பிரச்சினைகளை அரசாங்க இயந்திரம் அல்லவா கவனிக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு உணவு விடுதியிலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கான சட்டம், கேடரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்ட், இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. குறிப்பு இருக்கலாம். ஆனால், அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.

பீடித் தொழிலாளர்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் இன்னும் பீடித்தொழிற்சாலைகளிலே நுழைந்ததாகவே எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதே போல் தமிழ்நாடு ஷாப்ஸ் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்ட், மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த கூலியைப் பெற்றுத் தருகிற அந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

அதேபோல, ஹேண்ட் லூம் வவர்ஸ், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் குறித்த சட்டம் இன்னும் கொண்டுவரப்படவில்லை. சமுதாயத்தினுடைய முதுகெலும்பாக விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், விலா எலும்பாக இருப்பவர்கள் இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்கள்தான். அவர்களுக்கு அந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதாக ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டு அதற்குப் பின்னால் அந்தச் சட்டம் கூட இன்னும் நிறைவேற்றப்படாத நிலையிலே துர்ப்பாக்கியமான நிலையிலே தான் இந்த அரசு அவர்களை விட்டுவைத்திருக்கிறது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இதுமட்டும் அல்ல, ஏறக்குறைய இப்படி அமைப்புமுறையற்ற ஊழியர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, 1974-75 ஆம் ஆண்டில் அவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பளிக்க குறைந்த பட்ச வாழ்க்கை கடைசி நிலையில் வாழ, அரசாங்கம் அவர்களையெல்லாம் நிம்மதியாக வாழவைத்துவிட முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. நான் அரசாங்கத்தை அதற்காகக் குற்றம் சொல்லவில்லை, கடைசி நிலையில் வாழ, கஞ்சி கிடைப்பதற்கான வாழ்க்கை, அந்த வாழ்க்கை கிடைப்பதற்கு, ''அன்ஆர்கனைஸ்ட் லேபர்'' அவர்களுடைய நிலைமைகளை பரிசீலித்து, தகுந்த பரிகாரம் காண்பதற்கு, 1974-75 ஆம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒரு குழு போடப்பட்டது. அவர்கள் தங்கள் பரிந்

துரைகளை வழங்கினார்கள். அந்தப் பரிந்துரைகள் இதுவரையில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு முறையாகக் கொண்டு வரவில்லை, சொல்லப்படவும் இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு வகையில், தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்று அறிவிப்பதை, அதிலும் வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் என்று அறிவிப்பதை என்னைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய மனப்பான்மையில் நான் கடைசியாகத்தான் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கடந்த 25 ஆண்டு காலமாக எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகளை நான் பயன்படுத்தி, வேலை நிறுத்தமா, அது உடனடியாகத் தெரிவிக்கப்படக்கூடியதல்ல. மற்ற வாய்ப்புக்களை எல்லாம் பயன்படுத்துங்கள் என்றுதான் நான் தொழிலாளர்களிடத்திலே, தொழிற் சங்கங்களிலே ஒன்றிரண்டிலே நான் தலைவராக இருந்த காலத்திலேயும், தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் சார்பாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்னை தன்னுடைய தொழிற்சங்க செயலாளராக நியமித்த காலத்திலேயும் அதற்குப் பின்னால் எனக்குக் கிடைத்த ஒரு சில வாய்ப்புக்களிலேயும் தொழிற் சங்கங்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் அந்த ஆலோசனையை நான் வழங்கியிருக்கிறேன். ஆனால், போராட்டம் நடத்துவது என்பது தொழிலாளர்களுடைய ஒரு அடிப்படையான உரிமை எனபதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அதை மறுப்பவர்கள் தொழிற் சங்கத்தை மதிப்பவர்கள் அல்ல. அந்த உரிமையை கடைசியாக பயன்படுத்த வேண்டும். ''தி லாஸ்ட் வெப்பன், தி லாஸ்ட ரிசார்ட்'' என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதைப் பயன் படுத்துவதைத் தவிர, தொழிலாளர்களுக்கு உண்மையான குறை இருக்குமானால், வேறு வழி இல்லை. இன்றைக்குப் பரிகாரம் காண்பதைப் பார்க்கிறோம். 100-க்கு 20, 30 பிரச்சனைகளில் கன்சிலியேசன் மூலமாக பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. இன்னும் 20, 30 பிரச்சனைகள் தொழிற் சங்கங்கள் போராட்டம் நடத்துவதற்கான சூழ்நிலை வருகிறபோது அது அட்ஜூடிகேஷன் மூலமாக தீர்ப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்கெனவே இருந்தது. அண்மைக்காலத்திலே அட்ஜூடிகேஷன் என்பது நம்முடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் பேசிக்கொண்டே இருப்பதற்குப் பெயர்தான் அட்ஜூடிகேஷனே தவிர வேறு அட்ஜூடிகேஷன் நடைபெற்றதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம். பொதுவாக இல்லை.

ஆர்பிட்ரேஷன் என்பதன் மூலமாக, அதாவது நிர்வாகமும் தொழிலாளர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நடுநிலையாளரிடத்திலே பேசித் தீர்ப்பது என்பது முறையாக செய்யப் படவில்லை. நான் உள்ளபடியே முதலமைச்சருக்கு இதுபற்றி, தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் முழு விவரங்களை, நியாயமான கண்ணோட்டத்தோடு எடுத்து வைக்கிறாரா என்று சந்தேகப்ப

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

கிறேன். முதலமைச்சரிடத்திலே இருக்கிற அளவுகடந்த மரியாதை,பற்று, பாசம் காரணமாக சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களை தொழிலாளர்கள் சார்பாக தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் எடுத்து வைத்து வாதாடவில்லை. அவரை வேண்டுமானால் எதிர்க்கட்சியிலே உட்காரவைத்துப் பாருங்கள். அப்பொழுது, முதலமைச்சர், இராகவானந்தம் அவர்கள் என்ன என்ன பேசுகிறார் என்று பார்த்துக்கொள்ளலாம், ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற காரணத்தாலேயே தொழிலாளர் நலனையெல்லாம் கைவிட்டுத்தான் தீரவேண்டுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு வகையிலே சொல்ல விரும்புகிறேன். பி. அண்ட் சி. மில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் என்று ஆரம்பித்து இன்றையதினம் ஆலை மூடப்பட்டு 13 ஆயிரம் பேர் நிர்க்கதியாக நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கண்துடைப்பாகவார்த்தைகள் சொல்லப்படுவதாகக் கருதுகிறேன். இங்கே உள்ள ஆளும் கட்சியினருடைய தோழமைக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அவ்வப்போது கேட்கிறார்கள், ஏன் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தக்கூடாது என்று, நான் வற்புறுத்துவதை வரவேற்கிறேன். நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் யாருடைய வயிற்று வலிக்கு யாரை வற்புறுத்துகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்த நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. கடமை இருக்கிறது. ஏற்றுக்கொள்கிறேன். வயிற்று வலி தமிழக அரசினுடையது. மத்திய அரசினுடைய வயிற்று வலி அல்ல. ஏனென்றால் மத்திய சர்க்கார் பி. அண்ட் சி. ஆலையை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா வேண்டாமா என்பதை அவர்களுடைய பொருளாதார கண்ணோட்டத்தில் எண்ணிப் பார்த்து வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொள்வார்கள். இல்லையானால் விட்டுவிடுவார்கள். நாம் வற்புறுத்தலாம். ஆனால், தொழிற்சாலையை நடத்தாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை தமிழகத்திலே இந்த ஆட்சியிலே ஏற்படுமானால் இந்த ஆட்சி எந்த அளவு பலகீனமான ஆட்சி என்று கருதப்படும் என்பதை ஒருகணம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-40]

13,000 தொழிலாளர்கள், அவர்களைச் சார்ந்து பிழைப்பு நடத்தும் மக்கள் ஏறத்தாழ 1 இலட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த 1 இலட்சம் மக்களின் வாழ்வு பாதிக்கும் வகையில் அந்த ஆலை கடந்த 3—4 மாதங்களாக மூடி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதுவும் இந்தச் சென்னை மாநகரத்தில், தமிழ்நாட்டின் தலைநகரத்தில் மூடிவைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு தமிழக அரசு தான் பொறுப்பு என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த ஆலையில் போடக்கூடிய மூலதனம், அல்லது முதலீடு நாட்டுமக்களுக்குத்தான். தமிழ் மக்களுக்குத்தான் பயன்படப்போகிறது. அந்த முதலீடு இந்த 13,000 தொழிலாளர்களையும் வேலையில் நீடிக்கச் செய்

வதற்கு உதவும். புதிதாக வேலை தேடித்தரும் ஆற்றல் நமக்குக் குறைவாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் அந்த 13,000 தொழிலாளர்களையும் காப்பாற்றுவது உண்மையிலேயே ஒரு மிகப்பெரிய முக்கியமான பணி என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இதனுடைய அவசியத்தை வலியுறுத்த நான் விரும்புகிற போது ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் கோவை மாவட்டத்தில் 6—7 பஞ்சாலைகள் வேலை நிறுத்தம் காரணமாக நடத்த முடியாத நிலையில் மூடப்பட்டு இருந்த நேரத்தில், மத்திய அரசு அதற்கு நிதி ஒதுக்க தயங்கிய காரணத்தால், அன்றைய முதலமைச்சர், இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் உடனடியாக அந்த ஆலைகளை தமிழக அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் என்று அறிவிப்பு விடுத்தார்கள். இந்த உண்மையை நான் பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை, ஒரு நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு பி. அண்ட் சி. மில் மூடப்பட்டால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய முதல் பாதகம் தமிழக அரசுக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் தான். இரண்டாவதாகத்தான் மத்திய அரசுக்கு பாதகம் ஏற்படும். அந்த மில்லை மத்திய அரசு ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்பதில் தவறு இல்லை. நானும் சேர்ந்து அதற்குக் குரல் கொடுக்கத் தயார். மத்திய அரசு அந்தத் தொழிற்சாலையை ஒரு பெரிய முதலீடு போட்டு எடுத்துக்கொள்வது வேறு. ஆனால் மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, நாம் கைக்காட்டி மரமாக இருப்போமானால் ஏமாற்றம் மாநில அரசுக்குத் தானே தவிர மத்திய அரசுக்கு அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை நினைவுக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நேரத்தில் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட 22 லட்சத்து 70 ஆயிரம் பேருக்கு நாங்கள் புதிதாக வேலை பெற்றுத் தந்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள், எனக்கு ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டது. அப்படியானால், மாவட்டத்திற்கு ஒரு லட்சம் மக்களாவது வேலை பெற்று இருப்பார்கள் என்று எண்ணினேன், அப்போது தான் விளக்கம் அளிக்கிற வகையில் சொன்னார்கள். 22 இலட்சத்து 70 ஆயிரம் (மேன்-டேஸ்) மனித நாட்கள் இங்கே தொழிலாளர்கள் வேலை பெற்று இருக்கிறார்கள் ஒரு ஆண்டில் என்கிற விவரம் அந்தத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களால் அளிக்கப்பட்டது.

அந்த வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் கிட்டத்தட்ட 10 லட்சத்து 40 ஆயிரம் பேர் பதிவு செய்து இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். பதிவு செய்யாதவர்கள் ஏறத்தாழ 10 இலட்சம்

1981 பிப்ரவரி 10] *[திரு. க. அன்பழகன்]*

பேர் இருக்கலாம். பதிவு செய்கிற அளவிற்குத் தெளிவு இல்லாதவர்கள், கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்கள் கிட்டத்தட்ட 20 இலட்சம் பேர் இருக்கலாம். ஆகவே, 40 இலட்சம் பேர் வேலை இன்றி இருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், முழு வேலை இல்லாதவர்கள் 20 இலட்சம் பேர். வேலையே இல்லாதவர்கள் 20 இலட்சம் பேர் இருக்கலாம். இந்தச் சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டை எந்தப் பாதையிலே கொண்டு செல்லும் என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, இவ்வளவு பெரிய பிரச்னை இருக்கிறபோது, அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை தர வேண்டுமானால், ஒரு 10 ஆண்டு காலத் திட்டம், 20 ஆண்டுக்காலத் திட்டம் என்கிற வகையில் திட்டங்களைத் தீட்டி அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

கடந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் இந்த அரசாங்கத்தின் வேலை தேடித் தரும் அலுவலகங்கள் சரியான முறையில் இயங்கவில்லை, கிடைத்த வாய்ப்பை சரியாக பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இங்கே ஏற்கனவே நிதி அமைச்சராக இருந்த நாஞ்சில் மனோகரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இத்தனை தொழிற்சாலைகள் திறக்க இருக்கிறோம், இவ்வளவு வேலைகள் என்று சொன்னபோது நான் அப்போது சொன்னேன், அது முடியாது என்று மறுத்து இருக்கிறேன். அதுவும் இந்த ஓராண்டு காலத்தில் புதிய தொழிற்சாலைகள் எதுவும் திறக்கப் படாத நேரத்தில், அந்த எண்ணிக்கையை எட்டமுடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஒரு பக்கம் தொழில் வளர்ச்சியில் பின் தங்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நான்காவது இடத்தில் இருந்த நாம் இப்போது 13ஆவது இடத்திற்குச் சென்று விட்டோம். 13ஆவது இடம் என்று இல்லையென்றாலும், 10ஆவது இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டது. இந்த விவரத்தைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமானால், இன்னொரு புள்ளி விவரத்தின் மூலம் அதை அறிந்து கொள்ளலாம். வறுமைக்கோட்டின்கீழே 52 சதவீத மக்கள் வாழ்வதாக முன்பு புள்ளிவிவரம் கொடுத்தார்கள். தற்போது நிலைமை மாறிவிட்டது. இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் வறுமைக்கோட்டின் கீழே இருப்பவர்கள் 62 சதவீதம் ஆக இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறபோது, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு அக்கறை காட்டுகிற உணர்வு இருந்தாலுங்கூட, நடைமுறையிலே அந்த எண்ணிக்கையைப் பெருகத்தான் இந்த ஆட்சி துணை செய்து இருக்கிறதே தவிர அதைக் குறைக்க ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் அவசரச்சட்டம் வந்தது. முதலாவதாக போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை ஒடுக்கக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டில் என்.ஜி.ஓ.

போராட்டம் வந்தது; அதை ஒடுக்க அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. மறுபடியும் இப்போது அதே அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் பல்வேறு அரசியல் கருத்துக்களை, அதற்கான காரணங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள், அதோடு கூடவே இன்னொன்றை யும் குறிப்பிட்டார்கள். நெருக்கடி நிலை போராட்டத்தின் போது, அந்தக் காலத்தில் கூட பிரதமராக இருந்த திருமதி இந்திராகாந்தி கூட தொழிலாளர் உரிமையை நசுக்குகிற இப்படிப் பட்ட ஒரு சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற அவ சரச் சட்டம் எப்படிப்பட்ட கொடுமையானது என்பதற்கு திரு. உமாநாத் அவர்களைவிட வேறு எந்த சாட்சியை நான் காட்ட முடியும்? பிரதமர் இந்திரா காந்தி ஆட்சியில் கூட, நெருக்கடி நிலை இருந்த போது கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு நடைமுறை இல்லை என்று அவர் சொன்ன பிறகு அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நெருக்கடி நிலை காலத்தில் அதற்கு முற்றிலும் மாற்றுக் கருத்து கொண்டிருந்தவர் உமாநாத் அவர்கள். அவர் சொல்கிறார், இப்படிப்பட்ட சட்டம் அப்போது கூட வரவில்லை என்று. இன்று இந்த மாநில அரசால் நெருக்கடி நிலை என்று சொல்ல முடியாது. அமைதி நிலவ வேண்டும் என்பதில் எங்க ளுக்கு அக்கறை உண்டு. வேலை நிறுத்தம் வரக்கூடாது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் உருவாக என்ன காரணம்? யார் அதை மாற்றுவது?

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதினால் ஒரு ஒழுங்கீனத்தைத் தான் அது ஏற்படுத்தும் என்பதிலே யாருக்கும் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலை வர் கலைஞர் கருணாநிதி முதல் திரு. நெடுமாறன் வரையில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் ஏறத்தாழ ஒரே கருத்தைச் சொல்ல கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதால் ஆளும் கட்சியிலே உள்ள தோழமைக் கட்சிகள் எல்லாம் எங்களோடு சேர்ந்து விட்டார்கள் என்று பொருள் அல்ல. தோழமைக் கட்சியில் இருப்பவர்களே இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து கண்டித்துவிட்டால் மக்கள் இந்த அரசை கண்டிப்பார்கள். ஏனென்றால் அவர்களை சிறையில் தள்ளுகிற சட்டம் இது. ஆகவேதான், நெடுமாறனாக இருந்தாலும் சரி, ஆண்டித் தேவராக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களாக இருந்தாலும் சரி, அத்தனை பேர்களும் ஒன்று சேர்ந்து, அத்தனை தோழமைக் கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அவசரச் சட்டம் எதனால் வந்தது? தொழிலாளர் நலத்துறையிலே உள்ளவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை முறைப்படி அணுகி, வேலை நிறுத்தத்திற்கு தீர்வு காண முயற்சி செய்யாதது தான் இதற்கெல்லாம் காரணம். வேலை நிறுத்தம் என்றால் 'கன்சிலியேஷன்' வரும். கன்சிலியேஷன் கேட்கிறபோது கன்சிலியேஷன் நடக்கும் போது, அது நடந்து முடிந்த பிறகு 7 நாள் அல்லது 14 நாள் என்று நினைக்கிறேன்—தவணை கொடுத்து, அதிலே கையெழுத்து போடுவார்கள். அந்த தவணைக்குள் கையெழுத்து போடவில்லை என்றால் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவார்கள். அதன் பிறகு 'அட்ஜுடிகேஷன்' வரும். இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களுக்கெல்லாம் பின்னால் நிலைமை சீரடையவில்லை என்றால் ஒரு மாதம் தண்டனை அல்லது 50 ரூபாய் அபராதம் என்று விதித்து, ஏற்கெனவே உள்ள தொழில் தகராறு சட்டத்தில் எல்லா விதிகளும் இருக்கின்றன. விதிகளை விதிப்படி பயன்படுத்தினால் என்ன? அதற்கு முறைப்படி அணுகினால் அல்லவா முடியும்? முறைப்படி அணுகி, தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தை தடுக்க இந்த அரசு முன்வந்தால் ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்தையே பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமே. இந்த ஒரு மாதம் தண்டனை பெற்று, சிறையில் இருந்து, அதற்குள் தொழிலாளர் பிரச்சினை முடிந்து, வீட்டுக்குப் போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும்.

ஆனால், 2,000 ரூபாய் அபராதம், ஓராண்டு ஜெயில் என்று சொன்னால் இந்த பிரச்சனை எங்கேபோய் முடியும்? அதைப் பற்றி நீங்கள் யோசித்தீர்களா? ஏற்கெனவே நாங்கள் சொன்னோம். மதுவிலக்குச் சட்டத்திலே தீவிரம் காட்டி, கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும் சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வந்தபோது நாங்கள் எல்லாம் அதை வன்மையாக எதிர்த்தோம். நீங்கள் பிடிவாதமாக இருந்தீர்கள். இன்றைக்கு அதன் நிலைமை என்ன? இன்றையதினம் மதுவிலக்கும் இல்லை தண்டனையும் இல்லை என்ற அளவிலே தான் இருக்கிறது.

அதைப்போல இன்றைக்கு இன்னொரு கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் முறைப்படி பிரச்சினைகளை அணுகவில்லை; பிரச்சனைகள் தீர வழியில்லை என்பதால், ஏற்கெனவே மூன்று சட்டங்களைக் கொண்டுவந்த பிறகு, இன்றைக்கு தொழிலாளர்களை நசுக்குகிற இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, இதை அமுல்படுத்துகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் போராட்டம் தான் வரும். நான் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறேன் என்பதால் போராட்டம் நடக்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையில் பேசவில்லை. எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருந்தாலும், வேறு பல செய்திகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருந்தாலும் இந்த அரசானது தொழிலாளர்

நலனுக்கு அடிப்படையான நோக்கம் எது என்பதை இழந்திருக்கிற காரணத்தால், மறந்திருக்கிற காரணத்தால், விரோத மனப்பான்மை காரணத்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூறினார்கள். திருமதி இந்திராகாந்தி மத்திய அரசு பிரதமராக இருக்கிறார். அவர்களுடைய செல்வாக்குக்கு ஆட்பட்டு, மாநில அரசு இப்படி நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை என்றால், மத்திய அரசு தான் இதற்கு காரணம் என்றால் நான் கூட கண்டிக்கிறேன், ஆனால், அது உண்மையல்ல. ஏனென்றால், கேரள முதலமைச்சர் திருமதி இந்திராகாந்தியின் செல்வாக்கிற்காக தன்னுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டாரா? அல்லது மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் தன்னுடைய கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டாரா? இல்லையே.

[பிற்பகல் 12-50]

இன்னொன்று, மாநில அரசு இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிற அவசரச் சட்டம் மத்திய அரசு சொல்லி வந்த சட்டமா? மத்திய சர்க்கார் அந்தந்த மாநிலத்து தொழில் பிரச்சினைகளை அவரவர்களே தீர்த்துக்கொள்ளட்டும் என்றுதான் இருப்பார்களே தவிர, அவர்கள் ஏன் தலையிடப்போகிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சியை சேர்ந்த தொழிற்சங்கவாதிகளே கூட கேரளத்திலே மாபெரும் ஊர்வலம் நடத்த முற்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், இந்தப் பிரச்சினையை அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நாட்டினுடைய பொதுப் பிரச்சினை என்ற கண்ணோட்டத்தோடு அணுகி இதிலே இருக்கின்ற கொஞ்சமும் தெளிவற்ற, முறைதவறான, தொழிலாளர்களுக்கு மாறுபாடாக சிந்திக்கின்ற அந்த மனப்பான்மையை மாற்றிக்கொண்டால் தவிர தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை தீராது. எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இன்றைக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அத்தகைய பிரச்சினைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் முறைப்படி அணுகவில்லை. தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்களும், முதலமைச்சரவர்களும் கூட சரியாக அணுகவில்லை. பி. அண்ட் சி. ஆலைத் தொழிலாளர்களுடைய பிரசசினையிலே எத்தனை முறை அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் என்னென்ன பேசினார் என்ற விவரத்திறகுப் போகவில்லை அழைத்துப்பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அழைத்து அவர்களிடத்திலே அவர்கள் எதுவும் பேசவில்லை. இதுதான் நல்ல முடிவு என்று அவர்களுக்கு வழிகாட்டவில்லை. பிரச்சினைக்குப் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பவர்கள் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இப்படிச் செய்ய வேண்டும என்று நாங்கள் சொல்கிறோம், நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கவில்லை

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

கன்சிலியேட் பண்ணுவது என்றால் அவர்களுக்கிடையிலே ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்துச் சொல்லி அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து இன்னது என்று தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருந்தும்கூட தெரிவிக்க வில்லை. இப்படி எத்தனையோ குழப்பங்கள் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் தொழிலாளர் நலனுக்கு மாறுபட்டது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இந்தக்கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் வாய்ப்பளித்து விட்டீர்கள். ஆனால், எங்களுடைய கட்சிக்கு வாய்ப்பளிக்கவில்லையே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேற்றைய தினம் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, நேற்றே பேசியிருக்க வேண்டும். இப்போது மணி 12.50 ஆகி விட்டது. இனிமேல் நேரம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் பேசியவர்களையும், நேற்றையதினம் பேசியவர்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 10 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், முதலிலே எனக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒன்றைத் தெரிவித்துக், கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் இயங்குகின்ற அரசின் தொழிலாளர் துரோகக் கொள்கையைக் கண்டித்து என்றார்கள். ஆனால், இதுவரையில் பேசியவர்களில் யாரும் இந்த தொழிலாளிக்கு அல்லது இந்த தொழில் நிறுவனத்திற்கு இந்த அரசு இன்ன துரோகத்தைச் செய்திருக்கின்றது என்று சொல்லவில்லை என்பதைக் கண்டு நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால், அவர்கள் இங்கே பேசியது எல்லாம் லேப்ஸஸ் அதாவது இங்கே இன்ன குறைபாடு இருக்கின்றது என்று அவர்களது கண்ணோட்டத்திலே தெரிந்ததைப் பற்றி சொன்னார்களே தவிர, குறிப்பாக இப்படி இப்படி துரோகம் செய்திருக்கின்றது இந்த அரசு என்று யாரும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசிய கருத்துக்களை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து பிறகு பிரித்துப் பார்த்தால் அவை எல்லாம் 6 தலைப்புகளிலே அடங்குகின்றன. ஒன்று பி. அண்ட் சி. மில் பிரச்சினை இரண்டாவது வேலை நிறுத்தத்தை நீடிக்க விட்டு தொழிற் சங்கத்தை உடைப்பது, மூன்றாவது காடம்பாறை பிரச்சினை, நான்காவது தொழிலாளர் பிரச்சினைகளைக் கோர்ட்டுக்கு விடா

தது, ஐந்தாவது கொண்டுவரப்பட இருக்கின்ற புதிய சட்டங்கள் பற்றிய விமர்சனம், ஆறாவது தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையைக் குலைக்க தொழிலாளர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுப்பது அதாவது போனஸ் கொடுத்தது இப்படி 6 தலைப்புக்களின் கீழ் அவை அடங்கிவிடுகின்றன. எனவே, முதலில் பி. அண்ட். சி. மில் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பி. அண்ட். சி. மில்லில் ஏற்பட்ட நிலைமை குறித்து தொழிலாளர் நல அமைச்சராகிய நான் பல முறை பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இருக்கிறேன். அதிகார பூர்வமாகவும் அழைத்துப் பேசி இருக்கிறேன். என்னிடம் வந்து என்னைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது எல்லாம் ஒரு நாளைக்கு இரண்டுமுறை, மூன்று முறை இன்னும் சொல்லப்போனால் 9 அல்லது 10 முறைகள் கூட இருக்கலாம், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளை அழைத்துப் பேசி இருக்கிறேன், வங்கி நிறுவனத்தை அழைத்துப் பேசி இருக்கிறேன். அவையெல்லாம் முடிந்ததற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் இரண்டு முறை அழைத்துப் பேசி இருக்கிறார்கள், 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30 ஆம் நாள் அன்று தொழிலாளர் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசினார்கள். அதற்குப் பிறகு 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1 ஆம் நாள் அன்று தொழிலாளர் தலைவர்களையும் மேனேஜ்மென்ட்டையும் அதாவது மேனேஜ்மென்ட், ஆஸ் வெல் ஆஸ் லேபர் ரெப்ரசன்டேடிவ்ஸ், அழைத்து பேசினார்கள். அவ்வாறு பேசியதற்குப் பின்னால் மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். நான் அந்தக் கடிதத்தைப் பூராவையும் படிக்க வில்லை அந்த 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 5 ஆம் தேதிய கடிதத்தைச் சுருக்கமாகப் படிக்கிறேன்.

It is seen that the Mill requires a minimum of about Rs. 50 lakhs to restore the operation to the normal level for the next few days.

ஆக தொழிற்சாலையை மூடக் கூடாது. அது ஓடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று எழுதியதோடு வருகிற சில நாட்களுக்குள் அதை ஓட்டுவதற்காக 50 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் எழுதியிருக்கிறார்.

I am also told that this amount has to be released with immediate effect. (குறுக்கீடு) I am not yielding.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது கிளாரிபிகேஷன் என்று குறுக்கிடுவதை அனுமதிப்பதற்கு நேரம் இல்லை. திரு. இரகுமான்கான் அவர்கள் பேசியது அவைக் குறிப்பில் இடம் பெற வேண்டாம் என்று ஆணையிடுகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 50 இலட்சம் ரூபாய் தேவை என்று கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள்.

"I am also told that this amount has to be released with immediate effect if we have to avoid the situation of the Mill coming to a grinding halt."

அந்தத் தொழிற்சாலையை நின்று விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் அந்தத் தொகையை உடனடியாக கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் எழுதியிருந்தார்கள் என்றால், அவர்கள் இதில் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள் என்பது தெரியும். நான் விளக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பக்கிங்காம் கர்நாடிக் ஆலையைப் பற்றிப் பேசிய எல்லா மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏன் மாநில அரசு — அதாவது இந்த அரசு — வற்புறுத்தவில்லை என்பதைத்தான் பெரிய குற்றச்சாட்டாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் மத்திய அரசை இந்த ஆலையை எடுத்து கொள்ள வேண்டும் என்று நாங்கள் ஸ்டிராங்காக வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தையும் படிக்கிறேன்.

Having regard to the facts set out hereunder I strongly feel that as the first step the Management must be changed into an efficient and dynamic one.

இருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் சரியான நிர்வாகம் அல்ல. அதை உடனடியாக மாற்றியாக வேண்டும். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இவைகளையெல்லாம் நாங்கள் சொல்லவே இல்லை என்று பேசினார்களே — நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று எடுத்துக்காட்டத்தான் சொல்கிறேன். அப்படி நிர்வாகத்தை மாற்றி வேறு நிர்வாகம் போட வேண்டும் என்று சாதாரணமாகக் கூட சொல்லவில்லை. டைனமிக்கான நிர்வாகத்தைப் போட வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறோம்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1981 பிப்ரவரி 10

This can be accomplished either through the financial institutions holding major share or under the provisions of the Industries Development Regulation Act or if necessary under a separate legislation as enacted in the case of Burn and Company, etc. In any case it is necessary to take over the Management of the B. and C. Mills by the Government of India. Let me repeat the sentence " In any case it is necessary to take over the Management of the B. and C. Mills by the Government of India."

எது எப்படி இருந்தாலும் மத்திய அரசு இந்த நிர்வாகத்தை எடுத்தேயாக வேண்டும் என்றும் எழுதியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் மிகக் கடுமையாக, அழுத்தம் திருத்தமாக ஆணித்தரமாக இதை எடுத்துச் சொன்னீர்களா என்று ஆவேசமாகக் கேட்டார்கள் ?

He has said in unmistakable terms with all the emphasis that it deserves.

அது மட்டும் அல்ல,

As the Trade Unions are agreeable for negotiations on other things, such dialogue can be initiated as the next step and the work load agreements finalised.

பேச்சு வார்த்தைக்கு தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் தயாராக இருக்கிற காரணத்தினால் பேச்சு வார்த்தையை தொடர்ந்து நடத்தலாம், அதற்குப் பிறகு வொர்க் லோடைப்பற்றி நிர்ணயம் செய்யலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த அரசு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று சிலர் சொன்னார்களே, அதில் எந்தவிதமான உண்மையும் இல்லை என்பதைச் சொல்லத்தான் இவைகளை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

மத்திய அரசின் மாண்புமிகு அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள்கூட இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அழைத்துப் பேச தயாராக இருக்கிறோம் என்று. 3 தினங்களுக்கு முன்னால் அவருடைய பேச்சு இந்துவிலே வந்திருக்கிறது. அதில்,

He told that the Government would not close the doors for resumption of talks, but the talks would be meaningful only if the workers agree to certain productivity norms.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது 'இந்து' வில் 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 31-ம் தேதியில் வந்திருக்கிறது. பேச்சு வார்த்தை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு

உறுப்பினர்கள் விரும்பியதுபோல் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இந்திய அரசு இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எனவே அந்தக் குற்றச்சாட்டு சரியில்லை என்பதை மிகத் தாழ்மையோடு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வேலைநிறுத்தத்தை நீடிக்க விட்டு சங்கங்களை உடைப்பது. வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பித்தால் இந்த அரசாங்கமே அதை நீடிக்க விடுகிறது, அப்படியே நீடிக்க விட்ட பிறகு அது தானாகவே உடைந்துவிடுகிறது என்றார்கள். அரசாங்கம் உடனடியாக பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி இருசாராரையும் ஒரு நிலைக்கு கொண்டுவந்து ஒப்பந்தம் செய்து விரைவிலே முடிவு எடுத்து செய்திருக்க வேண்டும். இதுதான் குற்றச்சாட்டு. இதைப் பேசுவது சுலபம், சொல்லி விடலாம். ஆனால் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இரண்டு பேரையும் அழைத்துப் பேசி ஒரு ஒப்பந்தத்திற்குக் கொண்டு வருவது சமரச பேச்சுவார்த்தை மூலமாகத்தான் செய்யமுடியுமே தவிர சட்டபூர்வமாக எதையும் செய்துவிட முடியாது. இரண்டு பேர்களும் ஒத்துக்கொண்டால் விரைவில் செய்துவிடலாம்.

1¼ இலட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். ஆறு நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. வேறு வேலைக்காக நான் கோவை சென்றிருந்தேன். என்னுடன் பல அதிகாரிகளும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களை அழைத்துப் பேசினேன். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் நிலைமையை உணர்ந்து இந்த அளவிற்கு வாங்கிக் கொடுத்தால்போதும் என்று எழுதிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். நான் ஒருமுறை அல்ல இரண்டு முறை கலந்துபேசி எது நியாயமாகப் பெற வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். சொன்னார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு முதலாளிகளை அழைத்து தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி—நானும் தொழிற்சங்கத் தலைவனாக இருந்த அனுபவம் உடையவன்—இறுதியாக எந்தத் தொகையைத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வேண்டுமென்று கூறினார்களோ that reasonable amount அதை வாங்கித்தந்து வேலைநிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. இந்தப் பெருமை அரசாங்கத்திற்கு என்று சொல்லமாட்டேன், அந்தப் பெருமையை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. யதார்த்த நிலையை உணர்ந்து இப்படிச் செய்தால்தான், இந்தக் கூலி கேட்டகூலி கிடைக்கும் இல்லையென்றால் 1¼ இலட்சம் தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவது என்றால் நிச்சயமாக அது ஆபத்தில் வந்துமுடியும், எனவே இந்த அளவிற்குக் கேட்போம் என்று நிலையான இடத்தில் நின்று

அந்தக் கருத்தை வழங்கிய தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை இந்த நேரத்தில் நான் பாராட்டுகிறேன். போராட்டம் நீடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? எங்கள் ஆட்சி வந்த பிறகுதான் போராட்டங்கள் நீடித்துக் கொண்டே போயிருக்கிறதா? நாங்கள் முயற்சி செய்கிறோம். சொல்லிப் பார்க்கிறோம். கடைசியாக அவர்கள் ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வரவில்லை. தொழிலாளர்களும் ஒத்துக்கொள்வதில்லை முதலாளிகளும் ஒத்துக்கொள்வதில்லை என்றால் என்ன செய்வது? ஒன்று கோர்ட்டுக்கு விட வேண்டும். இல்லையென்றால் ஸ்ட்ரைக்கை 'பான்' செய்ய வேண்டும். இரண்டையும் நாங்கள் செய்வதில்லை. யோசிக்கிறோம். கோர்ட்டுக்கு விடுவதில் சிலவற்றை கோர்ட்டுக்கு விடுகிறோம். சிலவற்றை விடுவதில்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் தடை செய்வது என்பது கிடையாது. ஏதோ அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்ததைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவலைப்பட்டார்கள், கண்டித்துப் பேசினார்கள். இரண்டு, மூன்று, நான்கு தடவை சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஆனால், அந்தச் சட்டத்தை இதுவரையில் உபயோகப்படுத்தியதில்லை. அப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இல்லை. ஒரு பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கொண்டு வந்தார்களே தவிர வேறு அல்ல.

ஆனால் இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் — நான் புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்வதற்காக 1971 ஆம் ஆண்டில் டி.ஐ.ஆர்.-யை உபயோகப்படுத்தினார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில். டி.ஐ.ஆர். ரூல் 118-யை உபயோகப்படுத்தி 1971 ஆம் ஆண்டில் இருமுறையும், 1973-ல் ஒரு முறையும், மீண்டும் ரூல் 119-யை உபயோகப்படுத்தி 1972 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 4-ந் தேதியில் ஒரு முறையும் ஆக நான்குமுறை டி.ஐ.ஆர்.-யை உபயோகப்படுத்தி வேலை நிறுத்தத்தை தடை செய்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி. இதுவரையில் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்த வேலை நிறுத்தங்களில் ஒன்றைக்கூட இந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் தடை செய்யவில்லை.

not even on a single occasion. Underline the words "not even on a single occasion".

நடந்துகொண்டிருந்த வேலைநிறுத்தத்தை, ஒரு தடவை கூட இந்த ஆட்சியில் தடை செய்ததே இல்லை. (மேஜையைத் தட்டும் ஒலி)

ஒரு தடவை கூட செய்ததில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1969—ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1975 ஆம் ஆண்டு வரை 20 முறை வேலைநிறுத்தங்களை தடை செய்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அப்படி ஒருமுறை கூட செய்யவில்லை. ஆனால், இங்கே உள்ள சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். வேலை நிறுத்தம் என்பது நீடித்துக்கொண்டே போகின்றதே என்றார்கள். அப்படி நீடித்துக்கொண்டே போகின்றதே என்பதைப் பற்றி பேசும்போது, குறிப்பாக, மிகவும் வெகிமெண்டாக, ஆத்திரமாகப் பேசியவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் ஆவார்கள். அப்படி நாங்கள் தொழிற்சங்கத்தை உடைக்கிறோம் என்று சொன்னால், அவர்களை நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். வெஸட் பெங்கால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் 6 வாரம். எஸ். ராம் மில்ஸ் 144 நாட்கள். லிப்டன் இண்டியா 152 நாட்கள். ஏ.சி.சி. லிக்கேர்ஸ் 3 மாதங்கள். ஓர்க்மென் ஜூட் இண்டியா 2 மாதங்கள். வாட்ச்மென் இன் தி போர்ட் 2 மாதங்கள். ஓர்க்கென் இன் கிபிர்ண்டிங் பிரஸ் 2 மாதங்கள். எக்னாமிக்ஸ் டைம்ஸ் 152 நாட்கள், இண்டியா டூப்ளிகேட்டார்ஸ 8 மாதங்கள். 1—2—81 லே தான் ஒப்பந்தம் ஆயிற்று. இது மேற்கு வங்காளத்திலே வேலை நிறுத்தத்தை வேண்டுமென்றே மேற்கு வங்காள அரசு நீடித்தது என கூறலாமா? அப்படி என்று சொன்னால், அதை ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. அங்கிருப்பவர் உள்ளபடியே மதிப்பிற்குரிய முதல்வர், பாராட்டுக்குரியவர். திரு. உமாநாத் அவர்களின் வாதத்தின்படிப் பார்த்தால், அதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இந்தப் போராட்டம் 8 மாதங்களாக நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. உடனே, தொழிற்சங்கங்களைப் பிளந்து முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக அனுமதிக்கிறார் என்று சொல்லிவிடுவதா? மிக நல்லவராகிய ஜோதிபாசு அவர்கள் மீது அருள்கூர்ந்து அப்படி பேச ஆரம்பித்து விட வேண்டாம். இண்டியா டூப்ளிகேட்டர்ஸ்சில் எட்டு மாதங்களாக அப்படி வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகின்றது என்ற சொனனால், அதிலிருந்து என்ன தெரிகின்றது என்று சொன்னால், வேலை நிறுத்தத்தை கன்சிலியேஷன் செய்யும்போது இரண்டு பேர்களையும் அருகிலே கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிகள் செய்கிறோம். ஒத்து வருகின்ற நேரத்திலே அது முடிகின்றது. ஒத்து வரவில்லை என்று சொன்னால், அது முடியவில்லை, எனவே, அரசைக் குற்றம் சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. எனவே தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கையிலேதான் அது இருக்கின்றது என்பதுதான் என்னுடைய வாதமாகும். ஆகவேதான், ஒரு போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, அந்தப் போராட்டம் அதிக நாள் நீடிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நமக்குச் சட்டம் வேண்டும் என்று நாங்கள் சொன்னோம். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, இடைக்கால நிவாரணம் தந்து அந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்துவதற்கு

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1981 பிப்ரவரி 10

ஒரு சட்டம் வேண்டுமென்றால், அதற்கான அதிகாரம் நமக்கு வேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்னோம். அதற்காகத் தான் ஒரு சட்டம். ஒரு சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அப் போது அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் சி.ஐ.டி.யு.வைப் பொறுத்த மட்டில் அதை ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. அப்படி ஒத்துக் கொள்ளாத ஒரே காரணத்திற்காக அவர்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியிருக் கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னைக் கூப்பிட்டு இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் ஆக்டில் 16 (B) -ஐப் புகுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி அந்தச் சட்டத்தைப் புகுத்துவதினால், வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது இண்டரீம் ரிலிப் கொடுக்கின்ற அதிகாரம் அரசாங்கத் திற்கு இருக்கிறது. அப்படி ஒரு அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால், அதைக் கொடுத்து விட்டு, ஸ்ட்ரைக்கைத் தடை செய்யலாம். சர்வீஸ் கண்டிஷன் பற்றி பிறகு நாம் ஸடிபுலேட் செய்து சொல்ல முடியும். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, அதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னபோது, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதைப் பின்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். உடனே, அதை நான் பின்வாங்கிக் கொண்டேன். அதன் காரணமாகத் தான் வேலை நிறுத்த நாட்களை குறைக்க முடியவில்லை. இதை உணர்ந்த திரு. ஜோதிபாசு அவர்களே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தோழர்களே சிரிப்பு, Old habits die hard, என்று சொல்வார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் நகலை நான் எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். 9 (சி) சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, 10 (ஏ) சட்டப் பிரிவை கொண்டு வந்து வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்வதற்கும், இண்டரீம் ரிலிப் கொடுப்பதற்கும் மேற்கு வங்காள சட்டமன்றத்திலே அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறை வேற்றி, அதை டெல்லி அரசாங்கத்திற்கும் அதன் கன்கரென் ஸைப் பெறுவதற்காக அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

நான் சொன்ன இந்த 10 (பீ) சட்ட பிரிவின் மூலம் வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்வதற்கும், அதே நேரத்திலே இண்டரீம் ரிலீப் கொடுப்பதற்கும் வழிவகை இருப்பதால், இதற்கான ஒரு ஆர்டினென்சை அதாவது ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கேரளாவிலே கொண்டு வந்து, அது சட்டமாக அமுலாக்கப் பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1·10]

எனவே, திரு. கருப்பையா அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களும் நாங்கள் ஏதோ சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டோம் என்று சொன்னார்ள், அதையும் நீடிக்க விடுகிறோம்.

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

என்று சொன்னார்கள். மேற்கு வங்காளத்தில் எட்டு மாதம் நடந்தது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, காடம்பாறை, காடம்பாறையில் காண்டிராக்ட் லேபர்தான், வேலை செய்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ட்ரில்லர்ஸ் எத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்வது என்பதுதான் பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினை பற்றிப் பேச்சு வார்த்தை நடந்தது கூலிஉயர்வும் ஒரு ரூபாய் வாங்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு வேலை நேரம் நிர்ணயம் ஆகவில்லை. ஜே. சி. எல். எடுத்துக் கொண்டார் அவர் சில ஆலோசனைகளைச் சொன்னார். நிர்வாகத் தரப்பில் அதை ஏற்கவில்லை. அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை. கன்ஸிலியேஷனில் தொழிலாளர்களை அழைத்து ஒரு யோசனை, முதலாளிகளை அழைத்து ஒரு யோசனை சொல்வார்கள். இருவரும் ஏற்றுக்கொண்டால் ஒப்பந்தம் வரும். இல்லையென்றால் ஒப்பந்தம் வராது. இன்றைக்கு ஒப்பந்தம் வரவில்லை. அங்கே இருப்பவர்கள் வேலைக்குப் போகவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை முக்கியமாகக் கருதவேண்டும். மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டியது முக்கியமான இடம். அந்த இடத்தில் வேலை நிறுத்தம் இல்லாமல் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அட்ஜுடிகேஷன் அல்லது ஆர்பிட்ரேஷன் மூலம் முயற்சிக்க வேண்டும். நாட்டுக்கு மின்சாரம் தேவை என்ற காரணத்தால் அந்த அமைப்பை உருவாக்குகிற ஆவலில் பாதுகாப்பு கொடுத்து வேலை இப்போது அமைதியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கின்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது வேலை நிறுத்தங்கள் செய்யாமல் அந்த இடங்களில் ஏற்படக் கூடிய பிரச்சினைகளைப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாகத் தீர்த்துவிடுவது நல்லது. இதைப் பற்றி மாண்புமிகு ஜோதி பாசு அவர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே படிக்கிறேன்.—

December 29. Mr. Jyothi Basu has asked the West Bengal State Electricity Authorities to take stern action against the reported attempts to slow down the normal work at Sandaldih by some employees owing allegience to some unions or groups. A Spokesman of the Power Department made a statement in Calcutta on Saturday that because of negligenc of duty by some employees the generation of power at Sandaldih had been severely affected during the past two days. He said that the overhauling of one unit and the commissioning of the 4th unit had been delayed because of go slow agitation at the power station. The employees, according to the Power Department spokesman there, demand over-time payment for those workers who were not covered by the Factories Act and absorption of all contract labourers as the State Electricity Board employees.

இதைக் கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.—

The Government had announced its policy to fill the vacancies through the Employment Exchange and the overtimepayment would be made only to those workers covered by the Factories Act. The Governme t had taken a serious view of the pressure tactics and dereliction of duty and had asked the Power Authorities to take firm action.

ஓவர்டைம் கொடுப்பது, எல்லோருக்கும் எலக்ட்ரிசிடி தொழிலாளர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அது நடந்ததா? வெறும் ஆக்ஷன் மட்டுமல்ல, பர்ம் ஆக்ஷன், கடுமையாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

Firm action againt those responsible for the go-slow agitation என்றுசொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மேற்கு வங்காளம், மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் அங்கே சீப் மினிஷ்டராக இருந்தாலும் அதைத்தான் செய்திருப்பார்கள். அங்கே இருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால் மின்சாரம் உற்பத்தியாகிற இடத்திலே அந்த நிலைமை வந்துவிடுமானால் ஆபத்தானது என்று உணர்ந்து ஜோதிபாசு அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸ்டர்ன் ஆக்ஷன் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து கேரோ செய்கிறார்கள் என்றால்—வழக்குகளைப் பின்வாங்கவில்லை என்று கோபம் வருகிறது, போலீசாரை அனுப்புகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள்—ஆனால். நான் படிப்பதைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுகிறேன்.

In Trivandrum, December 1931, the Marxist led left Democrat c Frort. Kerala Government to-day announced in the State Assembly a new Police Policy which among other things, describes Gherao as an offe ce punishable as an unlawful act.

அது மட்டுமல்ல, போலீஸ் பாலிசியைப் பார்க்கவேண்டும், கேரளாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ரிடையரானால் ரூ. 50 .கொடுக்கவில்லையா என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் அதைப் பரிசீலிக்கிறோம்., ஆனால் இதைப் பாருங்கள்.

According to the new Police Policy, the Police will not interfere in labour disputes, but will take action if there is violence in the name strike--I mean — " if there is violence in the name of stirke."

தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் போலீஸ் தலையிடாது.

But will take action if there is violenc in the name of strike.

1981 பிப்ரவரி 101

Mr. Speaker sir, I want raise a point of order with vour kind permission.

திரு. துரை முருகன் :

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், ஒரு பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை இங்கே படிக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகளை இங்கே படிக்கக் கூடாது என்றும் பல பத்திரிகை களிலே பலவிதமான செய்திகள் வரும், அதை வைத்துக்கொண்டு இங்கே படிக்கக்கூடாது என்றும் ஏற்கனவே இங்கே தெரிவித்து இருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; அவர்கள் படிக்கிற பத்தி ரிகையிலே அந்த மாநிலத்திலே அப்படி நடந்ததாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது, குற்றச்சாட்டுகள் அல்ல.

திரு. துரை முருகன் : பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியைக் கலைஞர் அவர்கள் அன்றைக்கு இங்கே படித்தபோது பத்திரிகை களிலே என்ன என்னமோ வரும் என்று சொல்லி அதை எடுத்து விடச் சொல்லிவிட்டீர்கள். அதைப்போல் பத்திரிகை செய்தியை இப்போது அவர்கள் மட்டும் படிக்கலாமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குற்றச்சாட்டுகள் படிக் கக்கூடாது என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. பத்திரிகைகளிலே வருவதை ஆதாரமாக வைத்து குற்றச்சாட்டுகளைப் படிக்கக் கூடாது, அமருங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : அதேமாதிரி அவர்கள் படிக்கிற பத் திரிகையிலே வெஸ்ட் பெங்கால் கவர்ன்மெண்ட் பற்றி எழுதப் பட்டிருக்கிறது. குற்றச்சாட்டாகவோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ பலவிதமாக பத்திரிகையில் செய்திகள் வரும், பத்திரிகை செய் தியை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பேசக்கூடாது என்று அன்றைக்கு தீர்ப்பு அளித்தீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : படித்துக் கொண்டிருப்பது வெறும் செய்திகள்.

திரு. துரைமுருகன் : அதே மாதிரி செய்தியை நாங்கள் படிக்கிறபோது வேண்டாமென்று சொன்னீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு உபயோகரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். செய்தி களைச் சொல்வதற்கும் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

The HON. THIRU. S. RAGHAVANANDA I : If there is Violence in the name of Strike.

1981 பிப்ரவரி 1] [*திரு. எஸ். இராகவானந்தம்*]

வேலை நிறுத்தம் என்ற பெயரால் வயலன்ஸ் நடந்தால் போலீஸை அனுப்புவோம், வேலை நிறுத்தம் நடந்தால் அனுப்புவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. நான் குற்றம் சொல்ல வில்லை. யதார்த்தமான நிலைமை அது தான். ஆளக்கூடிய நிலைமையிலே அதுதான் நிலை. Marxist C.P.I. Coalition Government. இரண்டு இடங்களிலே ஒருவருக்கொருவர் திறமையாக இருந்து நடத்தக்கூடிய இடத்திலே உள்ளத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

மதிப்பிற்குரிய அருமைச் சகோதரர் திரு. துரை முருகன் நேற்றைய தினம் சொன்னார்கள். மஞ்சம், மாயை என்று சொன்னார்கள். எனக்கு 65 வயதாகிறது. மஞ்சமாவது, மாயையாவது. நான் ஏதோ மாயையிலே இருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் 65 வயது கிழவன் Last chapter of my life is being written ஏதோ போகிற அன்றைக்கு போவோம் என்று இருக்கிறேன். கல்யாணம் பண்ணியாகிவிட்டது, பேரன் ஆயிற்று, பேத்தி ஆயிற்று, போகலாம் என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நாளை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். Already counting days.

[*பிற்பகல் 1-20*]

என்னால் பண்ண முடிந்த அளவிற்கு பண்ணியாகி முடிந்து விட்டது. 65 வயதுத் தள்ளாத கிழவனைப்பார்த்து இம்மாதிரி சொல்கிறார்கள், நியாயமா ?

சிம்சனைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சிம்சனிலே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எப்படியெல்லாம் செய்தார்கள், வேலை இல்லாதவர்களுக்கு எப்படி வேலை வாங்கித் தந்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

நான் ஒன்றைப் படிக்க விரும்புகிறேன். நான் படிப்பது சற்றுக் கசப்பாக இருந்தாலும், மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்னார்கள், மனம் புண்படும்போல இருந்தாலும் உண்மை பேசு, ஏனென்றால் புண்படுத்தக் கூடியது உண்மைதான், எனவே பேசு என்று மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்னதற்கேற்ப நான் இதைப் படிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

" Speak the truth even if it hurts, because the truth that hurts.

" Dr. H. V. Hande, then M.L.A.. in the Tamil Nadu Legislative Assemlby on 9th August 1972, in his speech said " It is the responsiblity of the Government for the present chaotic conditions of Simpson and Company affairs. The Government is responsible for the debacle. The Government should not have entered in to the Trade Union affairs of Simpson and Company. Even at the very beginning, the Government

should have prevented the destructive activities of the party workers and the free use of cycle chains and burning of cycle tyres and tubes against the workers of Simpson and Company. The Chief Minister did not show equal interest or sympathy in the death of Thiru Kannan, another victim of Simpson and Company, dispute, as he evidenced in the case of Thiru Pratapchandran. The Government are wholly responsible for the present labour unrest in Tamil Nadu and the Chief Minister and the entire Cabinet are wholly responsible for the labour unrest in the State."

[மேலும் சொல்கிறார் சர்க்காரியா:—

The material brought on the record shows that there was much substance in this indictment of the D.M.K. Government by Dr. Hande on the floor of the House.

That this campaign of violence against the non-D.M.K. workers was covertly or overtly encouraged by the D.M.K. Party and the D.MK. Government headed by Shri Karunanidhi, is evident from the following circumstances, which appear to have been firmly established :—

(1) Soon after the establishment of a separate labour wing of the D.M.K. Party known as "Thozhilalar Munnetra Sangha Peravai" (Progressive Labour Federation), in May 1970, the Chief Minister Shri Karunanidhi, intervened in the dispute which was going on between the Labour Union headed by Gurumurthy and the Management of the Simpson Group of Companies. The workers were demanding Rs. 110 lakhs as bonus while the Management was prepared to pay only Rs. 70 lakhs. The Chief Minister told Gurumurthy to accept Rs. 50 lakhs as interim bonus pending a final settlement of the bonus issue. Gurumurthy and the workers of his group spurned the offer. This fact has not been denied by Shri Karunanidhi in his affidavit.

(2) The District Secretary of the D.M.K. Party purporting to act after consultation with Shri Karunanidhi, advised workers of D.M.K. affiliation to retaliate, if they were assaulted by the rival group of workers belonging to the non-D.M.K. union. D.M.K. workers led by Pratapchandran on 22nd April 1971 assaulted several non-D.M.K. workers. As a consequence, 18 cases of assault etc.. were registered on that day, out of which 16 were against D.M.K. workers. When Gurumurthy and other Office-bearers of the Union complained to Shri Karunanidhi about the acts of violence indulged in by the D.N.K Group they were humilated and snubbed and accused by Shri Karunanidhi of aggreson aginst D.M.K. workers. Shri Gurumurthy was forced to resign by the acts of violence intimidation and indulged in by D.M.K. workers.

(3) On 9th May 1971, Shri Karunanidhi addressing a meeting of the workers of the Simpson Group of Companies publicly announced and felicitated Kattur Gopal that he had been unanimously elected as the President of the Simpson Group of Companies Workers and Staff Union.

(4) Thereafter, Kattur Gopal purporting to be the President of the Union entered into a settlement with the Management with regard to the dispute over bonus on the same terms which were suggested by Shri Karunanidhi to Gurumurthy and his associates and were spurned by them. (This suggests intimate concert between Shri Karunanidhi and Kattur Gopal).

Although there is no direct evidence that Shri Karunanidhi or his Cabinet collegautes or his agents planned and engineered the numerous assaults and acts of voilence against non-D.M.K. workers yet the above circumstances frunish sufficient indication in the State agencies responsible for the maintenance of law-and-order, that the D.M.K. Government was on the side of the pro-D.M.K. workers and this induced the Police to adopt an ineffective and passive attitued and to ignore, overlook and even condone the violent activities of the pro-D.M.K. workers, which in consequence, fosters an impression that a worker affiliated to Pro-D.M.K. Labour Union could commit violence against the non-D.M.K workers, with impunity.

(5) Further, even in the few cases in which the accused were arrested or charge-sheeted in Court, the investigation or the prosecutions were dropped or withdrawn under the orders of the D.M.K. Government which means the orders of Shri Karunanidhi, Chief Minister who was in charge of the portfolio of law and order.

(6) After the murders of Pratapchandran and Kannan as a result of its castigation in the Assembly and in the Press, the State Governent did wake up to their responsibility and took effective steps to put down the endemic lawlessness by the workers of the Simpson Group of Companies As a result of this, the Simpson Group of Companis reopened on 23rd August 1972 and uninterrupted peace prevailed here after. This only shows that if such prompt and effective steps had been taken earlier the trouble would have been nipped in the bad, and these unfortunate incidents covering a period of two years, were really not due to the in-efficiency of the Police but because of the unwillingness of D.M.K Government to use the Police efficiently against the pro-D.M.K workers who were mainly responsibly to this lawlessness.

1981 பிப்ரவரி 10] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

The withdrawal of the few cases which were started against miscreants by the State Government amounted to an undue interference in its part with the course of justice. There was absolutely no public interest involved to justify the withdrawal of these cases, rather, the continuance of there prosecutions to their logical consequence could have indicated the law and deterred the miscreants from pursuing thers lawless activities in future.

Ironical as it may seem, it was the failure of the D.M.K. Government to use its Police machinery effectively against the militant D.M.K. workers that resulted in the murder of the alleged fire-brand D.M.K worker, Pratapchandran..............

எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் (குறுக்கீடு) சர்க்காரியா கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது.

டாக்டர். மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சர்க்காரியா கமிஷனுடைய அறிக்கையை இங்கே படித்து, அது நிரூபிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு என்பதைப் போல், முன்பிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீது அல்லது என் மீது குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டதாகப் பாவித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கையில் நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் மீது சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளும் நிரூபிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாட புத்தகத்தைப் பற்றி. இன்றைய அண்ணா தி.மு.க. பொதுச் செயலாளராக இருக்கிற ப.உ.ச. மீதும் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறாரா? அல்லது, அவைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு, இதை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்கிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் Golden days, Golden era என்பதற்காகச் சொன்னார்கள். அதற்காக, ஒரு நீதிபதி அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையைப் படித்துக் காண்பித்தேன். இதோடு இதை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் கேட்டதற்கு அமைச்சர் பதில் அளிக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது இது அல்ல. சிம்சனிலே அமளிகள் ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு 186 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாதிருக்கிற சூழ்நிலை ஏற்படக் கூடிய நிலையில், முதலமைச்சர் முன்னாலே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன்படி நிர்வாகத்தினர் அந்த 186 தொழிலாளர்களை விசாரிப்பது என்றும் விசாரித்து எடுக்கின்ற முடிவு எத்தன்மையதாயினும் முதலமைச்சர்

தீர்ப்பே இறுதியான தீர்ப்பு என்றும் ஒப்பந்தம் ஆகியது. ஆனால், நிர்வாகத்தினர் 186 பேரையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வில்லையென்றுதான் அன்றைக்கிருந்த.........

(பிற்பகல் 1·30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியுடன் நேரம் நீடடிக்கப்படுகிறது.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே, இன்னும் பதில் சொல்லி முடிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எவ்வளவு நேரம் ஆனாலும். இன்றைக்கே முடித்து விடலாம்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த 186 பேரையும் வேலை யிலிருந்து நீக்குவதாகத்தான் அப்பொழுது நிர்வாகம் அறிவித் தது. ஆனால், ஏற்கனவே ஆன ஒப்பந்தத்தின்படி, முதலமைச் சருடைய தீர்ப்பே இறுதியானது என்பதை வைத்துக் கொண்டு, அன்றைய தினம் பலாத்காரமான நடவடிக்கைகளிலே ஈடு பட்டார்கள் என்று குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட தொழிலாளர்கள் உட்பட 186 தொழிலாளர்களையும் நிர்வாகத்தினுடைய முடி வுக்கு மாறாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டது என்பதைத்தான் நண்பர் துரைமுருகன் இங்கே குறிப்பிட்டார். அதை வைத்துக் கொண்டு சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு அமைச்சர் செல்வதும், நான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் அளிக்காமல் இருப்பதும் முறை அல்ல.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஏதோ ஒரு சில நிமிடங்களில் இந்த சபை முடிந்துவிடக் கூடுமானால் சில நிமிடங்கள் நீட்டிப் பது என்பதில் ஒரு பொருள் உண்டு. மணி $1\frac{1}{2}$ ஆகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பாதியிலே நிற்கிறார்கள்.........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் 5 நிமிடத்திலே முடித்துவிடுவார். உமாநாத் அவர்கள் 5 நிமிடத்திலே மறுப்புச் சொல்வார். திருப்பி, 5 நிமிடத்திலே முதல்வர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள்.

திரு. என் சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, உமாநாத் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவர். அவருக்கு 5 நிமிடம் போதாது. ஆகவே நாளைக்கு காலையிலே இதைவைத்துக்க கொண்டால் பொருத்தமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே நாம் ஏற்கனவே பேசி இதற்கு 2 நாட்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நேற்று 1[illegible] மணி வரை பேச அனுமதித்தோம், இப்போதும் மணி ஏறக்குறைய 1[illegible] இப்போதே இதை முடித்து விடலாம்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டத் தொடரை விரைவிலே முடிக்க வேண்டுமென்பதிலே உள்ள இன்றியமையாமையை நானும் உணர்கிறேன். இது நாளைக்கும் நீடிக்கும் என்ற காரணத்தால்—காலையிலே கேள்வி நேரத்தை ஒத்தி வைத்து விட்டு காலை 9 மணிக்கு அமைச்சருடைய பதிலை அவர் முடித்துவிட்டு பிறகு உமாநாத் அவர்கள் பேசி, விவாதத்தை அப்படி வைத்துக் கொள்வது நல்லதென்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராகவானந்தம்: தலைவரவர்களே' நான் இன்னும் ஒரு 15 நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன், (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இப்பொழுது தன்னுடைய உரையை முடித்து விடட்டும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே சொன்னது போலவும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் குறிப்பிட்டது போலவும், நாளைக்கு வேண்டுமானால் கேள்வி நேரத்தைத் தள்ளி வைத்து விட்டு அந்தக் கேள்வி நேரத்திலே, 9 மணிக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசட்டும்.

திரு. என். சங்கரய்யா: தலைவரவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் பேசி முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிறகு உமாநாத் பேச வேண்டும். திரு. உமாநாதுக்குப் பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும். (குறுக்கீடு) சென்சர் மோஷனுக்கு முறைகள் அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஏது என்று கேட்டால் நான் என்ன பண்ணுவது. இருக்கிற முறைகளை மாற்ற முடியாது.

மாண்புக்கு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது பதில் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். 3 ஆண்டுகளாக இந்த அரசு செய்த சாதனைகளைச் சொல்லியாக வேண்டும்.'' ஐ வான்ட் எனப் டைம் பார் தட்'' (குறுக்கீடு) நாங்கள் என்ன செய்திருகிறோமா? சும்மாவா இருந்தோம்?

5 அறிக்கை அளித்தல்

(ஆ) கைலாசம் கமிஷன் நியமனம்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது மாமன்றத்திற்கு ஒரு அறிவிப்பைத் தரவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பதால் நான் இங்கே இந்த அறிக்கையைப் படிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து கேரளாவுக்கு எரி சாராயப் கொண்டு போக ஏற்றுமதி பெர்மிட் வழங்கியது பற்றி நீதி விசாரணை வைப்பதற்கு இந்த அரசு முன் வந்திருக்கிறது. ஓய்வு பெற்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. பி. எஸ். கைலாசம் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாங்கள் அதை வன்மையாக மறுக்கிறோம். ஏனென்றால் ஓய்வு பெற்ற திரு. கைலாசம் நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டால் அது நல்ல தீர்ப்புக் கொடுக்காது என்று எங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே நாங்கள் வன்மையாக மறுக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரவையின் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் நாளை தொடரும். நாளைக் காலை வினா விடை நேரம் இருக்காது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை (11.2.1981) காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1·35 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

(201) பெரியகுளம், உத்தமபாளையம் வட்டங்களில் உள்ள சில வழித்தடங்களில்— திருவாளர்கள் பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் இயக்கும் சிறிய பயணியர் பேருந்துகளைப் பொறுத்த வரையில் வரிவீதத்தைக் குறைத்து, செலுத்தத்தக்க வரிமீது மேல் வரியை விதிப்பது குறித்த, உள்துறையின் (போக்குவரத்து -1) 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 17 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 3310 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு. [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.]

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

எதுவுமில்லை.

இணைப்பு I.

(139 ஆம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண். 262-க்கான விடையைக் காண்க.)

வாடகை நிர்ணயிப்புக்குழு, வீட்டுவசதி வாரியமும் அரசுப் பொதுப்பணித்துறையும் பின்பற்றி வருகிற நடைமுறைகளைக் கருதிப் பார்த்து, வீட்டுவசதி வாரியம் கணக்கிடும் கட்டுபடி வாடகை பொதுப்பணித்துறை கணக்கிட்ட (ஸ்டாண்டர்டு) வாடகையை விட மிகவும் அதிகமாகும். கட்டுப்படி வாடகையை அரசுப் பணியாளர்களால் செலுத்த இயலாது என்று இக்குழு கருதியது. எனவே, இக் குழு அரசுக் குடியிருப்புகளைப் பொறுத்தவரை கட்டுபடி வாடகைக் கொள்கையைச் செயலுக்குக் கொண்டு வருவது அவசியமில்லை என்று கருதியது.

2. இக்குழுவின் பரிந்துரைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

(அ) இருந்த கட்டிடத்தை இடித்துவிட்டு அந்த இடத்தில் புதிய கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கான செலவின் அடிப்படையில், கட்டிடத் தலைமைப் பொறியாளரால் அவ்வப்போது நிர்ணயிக்கப்படும் கட்டிடப் பரப்பு வீதங்களிலிருந்தும், அதிலிருந்து ஸ்டாண்டர்டு தேய்மானச் செலவைக் கழித்துக் கொண்ட பிறகும், கணக்கிடப்பட்ட ஸ்டாண்டர்டு வாடகையை நிர்ணயிக்கும் பழக்கம் தொடர்ந்து இருந்து வரலாம் என்று இக்குழு முடிவு செய்தது.

(இ) தற்போதுள்ள ஏற்பாடு, மூலதன முதலீட்டில் 7½ சதவீதம் ஆதாயம் எதிர்பார்க்கிறது. குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கான அரசு நிதிகள் சுமார் 7½ சதவீதத்திலேயே பெறப்படுகின்றன. ஆகவே, 7 சதவீதம் ஆதாயம் நிர்ணயிப்பதில் நியாயம் உள்ளது. ஆயினும், இக்குழு அரசுப் பணியாளர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை காட்ட வேண்டியது அவசியம் என்று கருதியது. இக்குழு பரிந்துரைக்கிற அதிக அளவு பராமரிப்புச் செலவின் அவசியத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, 5 சதவீதம் ஆதாயம் கொள்வது போதுமானதென்று குழு கருதியது. ஆதாயம் இவ்வாறு குறைவதை முன்னிட்டு அரசு உதவி கணிசமான அளவுக்கு இருக்கும். மேலும், பணியாளர்களுக்கு செய்யும் சேமநல ஏற்பாடாக இதனைக் கருதி இந்நிதிப்பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இக்குழு கருதியது.

(உ) இப்போதுள்ள ஏற்பாடு ஸ்டாண்டர்டு வாடகையைக் கணக்கிடுவதற்கு நிலத்தின் விலை கணக்கில் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறது. நிலத்தின் விலை கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமாயின், அரசுப் பணியாளர்கள் தாங்க இயலாத அளவுக்கு வாடகை அதிகமாகி விடும் என்று இக்குழு கண்டது.

அரசுப்பணியாளர்களுக்கு மேலும் அளிக்கப்படும் ஒரு சலுகையாகக் கொண்டு வாடகையை நிர்ணயிக்கையில், நிலத்தின் விலையைச் சேர்க்கவேண்டியதில்லை என்று இக்குழு முடிவு செய்தது.

(எ) குடியிருப்புக்கள் பராமரிப்பைப் பொறுத்தமட்டில், செய்து கொடுக்கப்படும் வசதிகள் போதியளவுக்கு இல்லை என்றே இக்குழு கருதுகின்றது. மின் இணைப்புக்கும் குடிநீர் வழங்கலுக்கும் தனியே பராமரிப்புச் செலவுக்கு வகை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. கட்டிடத்தின் தேய்மான மதிப்பின் அடிப்படையில் ஒரே சீரான பராமரிப்புச் செலவு போதுமானதாகும். பராமரிப்புச் செலவு என்பது கட்டிடத்தின் வயதைப் பொறுத்ததாகும்; பழைய கட்டிடங்களுக்கு அதிக அளவு பராமரிப்புச் செலவுக்கு வகை செய்வது அவசியமாகிறது. சென்னையிலும், உதகமண்டலத்திலும் கட்டிடப் பராமரிப்புக்கு தனி நிதி ஒதுக்கங்கள் செய்வது மிகவும் அவசியமாகிறது. ஆயினும், வாடகையைக் குறைந்தளவில் வைத்து வரவேண்டியதன் அவசியத்தை முன்னிட்டு, இதற்காகக் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று இக்குழு கருத்து தெரிவிக்கவில்லை.

(ஐ) தற்போது ஸ்டாண்டர்டு வாடகையைக் கணக்கிடுகையில் சொத்து வரியும் கருத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு சலுகை ஏற்பாடாக ஸ்டாண்டர்டு வாடகையில் இதனைச் சேர்ப்பது அவசியமில்லை என்று இக்குழு கருதியது. குடியிருப்புகளுக்குச் சொந்தக்காரர் என்ற முறையில் அரசே சொத்து வரியைச் செலுத்தலாம்.

3. ஸ்டாண்டர்டு வாடகையை எல்லாக் குடியிருப்புகளுக்கும் நிர்ணயிக்கலாம். இப்போது நிர்ணயித்துள்ள ஸ்டாண்டர்டு வாடகைகளை 1990-ல் திருத்தியமைக்கலாம். புதிய கட்டுமானங்களுக்கும்கூட ஒருமுறை நிர்ணயித்த ஸ்டாண்டர்டு வாடகையை எல்லாக் குடியிருப்புகளுக்கும் குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளில் பொதுவாக வாடகையைத் திருத்தியமைக்கும்போது திருத்தி அமைத்தாலே போதுமானதாகும்.

4. அரசுப் பணியாளர்கள் ஸ்டாண்டர்டு வாடகையைச் செலுத்த இயலும் வகையில் அவர்களுக்கு வீட்டுவாடகைப்படிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் செய்து கொண்டுள்ள வேண்டுகோளையும் இக்குழு பரிசீலித்தது. மேலே கணக்கிடப்பட்ட வாடகை, கட்டு படி வாடகையோ அன்றி அங்காடி நிலவர வாடகையோ அன்று என்பதையும் அது ஒரு ஸ்டாண்டர்டு வாடகை நியாய வாடகை என்பதையும் தெளிவாகஉணந்து கொள்ள வேண்டும். இதில் அரசுக்கு எந்தவித இலாபமும் கிடையாது. உண்மையில் சொல்லப்போனால், இதில் கணிசமான அளவு அரசு கொடுக்கும் உதவித் தொகை உள்ளது.

1981 பிப்ரவரி 10]

மூலதனத்துக்காகும் செலவைக்கூட அரசு வசூலிப்பதில்லை. இத்துடன் அரசு சொத்து வரி செலுத்துவதோடு நிலத்தின் விலையையும் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வீட்டு வாடகைப்படி என்பது அரசுக் குடியிருப்பு கொடுக்கப்படாத அரசுப் பணியாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற ஓர் ஈட்டுப்படியே ஆகும். வேறு வகையில் கூறுவதாயின், இது அரசுக் குடியிருப்புக்கு வகை செய்யப்படாத போது அதற்குப் பதிலாக அல்லது ஓரளவுக்கு ஈடாக கொடுக்கப்படுகிற ஈட்டுப்படியே ஆகும். ஆகவே, அரசுக் குடியிருப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி கொடுப்பதாயின் அது எந்த நோக்கத்திற்காக வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த நோக்கத்திற்கு விரோதமானது ; மேற்சொன்ன காரணங்களை முன்னிட்டு, அரசுக் குடியிருப்புகளில் குடியிருந்துவருவோருக்கு வீட்டு வாடகைபடி கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே, இக்குழு, அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளத்தில் பத்து சதவீதம், ஸ்டாண்டர்டு வாடகை இவற்றுள் எது குறைவானதோ அதைக் கொடுக்கும் விருப்புரிமையை பணியாளர்களிடம் விடலாம் என்று பரிந்துரைக்கிறது.

5. சம்பளக்குழு, அகவிலைப்படியையும் இடைக்கால உதவித் தொகையையும் சம்பளத்தோடு இணைத்துவிட்டது என்பதைப் பார்த்தோம். அரசுப் பணியாளரின் சம்பள வீதத்தைப் பொறுத்து இத்தொகை 105-லிருந்து 165 ரூபாய் வரை உள்ளது. இது அரசுப்பணியாளர்களுக்கும் பல வழிகளில் பயனளித்துள்ளது. அரசுக் குடியிருப்பு கொடுக்கப்படாதவர்களுக்குக் கூடுதலாக வீட்டு வாடகைப்படி கொடுத்திருக்கிறது. உயர்ந்த நகர ஈட்டுப் படி ஓய்வூதிய நன்மைகள் ஆகியவற்றாலும் அரசுப்பணியாளர்கள் நன்மை பெற்றுள்ளனர். ஆனால், அரசுக் குடியிருப்புகளில் குடியிருந்துவரும் அரசுப் பணியாளர்கள் (சென்னையிலும் மாவட்டத் தலைமையிடங்களிலும்) தங்களது சம்பளத்தில் உடனடியாக அதிகரிப்பு எதுவுமின்றியே, 10 ரூபாய் முதல் 16.50 வரையில் அதிக வாடகை செலுத்த வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர். எந்த ஒரு சம்பளக் குழு அறிக்கைக்குப் பிறகும், இதனைத் தவிர்க்க இயலாது. இத்தகைய அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் நிகர ஊதிய உயர்வு 5 ரூபாய்க்கும் குறையக்கூடாது என்று அரசு ஏற்கெனவே ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இக்குழு இப்பிரச்சினையைக் கருதிப்பார்த்து இவ்வகை அரசுப் பணியாளர்களுக்கு ஓரளவு பரிகாரம் அளிப்பது பொறுத்தமானது என்று முடிவுக்கு வந்தது. அடிப்படைச் சம்பளத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ள அகவிலைப்படி பகுதியை சென்னை மாநகரிலும் மாவட்டத் தலைமையிடங்களிலுமுள்ள குடியிருப்புகளைப் பொறுத்தவரையில், அடிப்படைச் சம்பளத்தில் 10 சதவீதத்தைக் கணக்கிடுகையில் சேர்க்காதிருக்க வேண்டும் என்பதுதான் இக்குழுவின் கருத்தாகும். இதனால் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு 10 ரூபாய் முதல் 16.50 ரூபாய் வரை பரிகாரம் கிடைக்கும். இதனையே தொடர்ந்து செயல்படுத்துவதும் விரும்பத்தக்கதுமல்ல ; அன்றியும் அது

இயலாது. ஆகவே, ஐந்தாண்டுக் கால அளவில் இந்தத் தொகையைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாம் என்று இக்குழு பரிந்துரைத்தது.

6. கட்டிடங்களைச் சரிவர பராமரித்து வரவேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றி இச்சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்த இக்குழு விரும்புகிறது. பராமரிப்புக்காக கூடுதலாக நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்பதிலும் நியாயம் உள்ளது. பராமரிப்புப் பணிகளின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியமும் உள்ளது. இத்தகைய குடியிருப்புகளைக் குறிப்பாக, சென்னை மாநகரிலும், உதகமண்டலத்திலும் உள்ள குடியிருப்புகளைச் சரிவர பராமரித்து வருவதை உறுதி செய்யும் வகையில், இவற்றின் பராமரிப்புக்குத் தேவையான நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென இக்குழு பரிந்துரைத்தது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS
TAMIL NADU LEGISLATIVE LIBRARY
12 AUG 1981
MADRAS